

URHEILUAMPUJA

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON JÄSENLEHTI ► 2/2012

VIERUMÄEN
KISAJÄRJESTELYT

KERÄSIVÄT
KIITOKSIA

SAMI HEIKKILÄ ja EM-kilpailujen täyspotti

Vladimir Lisinin ehdotukset lajin kuvan kirkastamiseksi

Mäkelä-Nummela: Lontoon taso nousee Pekingiä korkeammaksi

Tekniikkaseurannasta apua valmentajille

norma

www.norma.cc

Perustettu vuonna 1927
84. vuosikerta. 6 numeroa/vuosi
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA

Suomen Ampumaurheiluliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA

Risto Aarekivi puh. (09) 3481 3152
risto.aarekivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET

Maila Pynnönen puh. (09) 3481 2481
maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 35 euroa/kalenterivuosi

MAINOSTILAN MYYNTI

Matti Erkkilä puh. 040 540 3329

ULKOASU

Niko Krappe

PAINOPAikka

Forssa Print 2012

Artikkelivastuu

Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mieltä
pidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia

Tekstin lainaaminen

Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

Suoramarkkinointi

Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

ILMESTYMISAIKATAULU 2012

Urheilumuuttaja	Aineisto	Ilmestyy
1/2012	9.1.	7.2.
2/2012	20.2.	14.3.
3/2012	7.6.	3.7.
4/2012	8.8.	31.8.
5/2012	24.9.	17.10.
6/2012	12.11.	5.12.

SUOMEN AMPUMAUrheiluliitto ry.

Postiosoite 00093 SLU

Käyntiosoite Helsinki, Radiokatu 20, 7. kerros

Puhelin (09) 3481 2481

Faksi (09) 147 764

Sähköposti etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA

Toiminnanjohtaja	Risto Aarekivi
Taluspäällikkö	Pirjo Manninen
Kilpailusihteeri	Kirsi Kankaanmäki
Toimistosihteeri	Maila Pynnönen
Viestintäpäällikkö	Lassi Palo
Nuoriso- ja koulutuspäällikkö	Timo Rautio
Valmennuksen johtaja	Jari Karinkanta

SUOMEN AMPUMAUrheiluliitto
FINNISH SHOOTING SPORT FEDERATION

KANSI

Sami Heikkilä voitti liikkuvassa maalissa kaksi henkilökohtaista kultamitalia ja kaksi joukkuekultaa ilma-aseiden EM-kilpailuissa helmikuussa Vierumäellä.

KUVA Nina Paloheimo

4 Pääkirjoitus: EM-kilpailuja kiitettiin, ratojen lakkauttamiset huolestuttavat.

5 Valmennuksen johtajan katsaus olympiavuoteen.

6 ILMA-ASEIDEN EM-KILPAILUT:

Kisajärjestelyt keräsivät kiitoksia. Sami Heikkilän ja Krister Holmbergin katseet jo kesäkuussa. Mitä miettivät nuoret EM-kisoista? ESC:n puheenjohtaja Vladimir Lisin haluaa muutoksia. Tulokset. Valittuja EM-kisapaloja. Vapaaehtoiset kisoissa. Jokivarren oppilaat avajaisissa. ADT näkyvästi esillä kisoissa.

20 Satu Mäkelä-Nummelan kuulumiset Dohasta.

22 Kaksoistapin erikoismies Simo Köylinen on monen roolin mies.

24 Muutoksen tuulet liikunnassa ja urheilussa. Mikä on suomalaisen urheilun ongelmanumero?

28 Ampujaveteraani Pekka Kurkinen täytti 75 vuotta.

30 Pentti Katajan monet harrasteet.

31 Vierumäelle patruunoiden testirata.

34 Mikä on asekeräily-yhdistys Arma Aboa?

36 Ilkka Leino ja poikkeuksellinen näköalapaikka Suomen aseasioihin.

38 Mitä kuuluu Turun Seudun Ampujille?

40 Kivääriammunnassa vaikuttavat voimat ja niiden mittaaminen.

42 Ilmakiväärin maajoukkueampujien tekniikka-analyysi.

44 Lapsen suusta kuuluu totuus: Sami ja Heikki Jetsonen.

45 Toisenlainen totuus: Markku Jetsonen.

46 Päätöksiä, tiedotuksia, onnitteluja ja tavarapörssi.

48 Kilpailukutsuja.

49 Palveluhakemisto.

50 Svenska sidan.

Asejärjestelmä otettaneen käyttöön kesällä

Sisäministeriön Mika Lehtonen valotti lainsäädännön tulevaisuutta ampumarata- ja aselupalainsäädännön kannalta Ampumaharrastusfoorumin 2. maaliskuuta Helsingissä järjestämässä seminaarissa. Lehtonen kertoi tulossa olevasta aselupauudistuksesta, josta käytetään nimeä asejärjestelmä.

Se ei tarkoita aseisiin liittyvää rautatavaraa, vaan tietojärjestelmää, jossa seurataan aukottomasti ampuma-aseen elinkaarta ja sen omistajia valmistuksesta ja maahantuonnista aina romutukseen ja deaktivointiin saakka. Tämä on suunniteltu otettavaksi käyttöön kesällä 2012. Tarkoituksena on integroida asejärjestelmä poliisin yleiseen tietojärjestelmään (VITJA) vuoteen 2014 mennessä.

Lehtonen myönsi, että poliisin lupahallinnossa on toiminnan tehostamisen ja asiantuntemuksen lisäämisen tarvetta. Myös toimenpiteitä on tiedossa.

Ampumaharrastusfoorumi järjesti viidennen seminaarin Helsingin Messukeskuksessa. Sen nimikkeenä oli "Turvallinen ampumarata". Se viittasi ampumarata-turvallisuuteen. Kutsu oli esitetty "ampumaurheilu- ja metsästysseurojen johdolle sekä riistanhoitoyhdistyksille, ratavastaaville ja muille ampumaharrastuksen turvallisuudesta kiinnostuneille". Käytännössä seminaari sisälsi asiaa lähes kaikille, jotka käyttävät ampuma-aseita metsästykseen tai urheiluumuntaan.

Tällä kertaa tilaisuutta isännöi Metsästäjäliitto (SML), joka edustaa suurinta aseiden käyttäjäkuntaa. 311 000:sta metsästyskortin lunastaneesta puolet (155 000)

kuuluu SML:oon 2500 jäsenseuran kautta.

Ampumaharrastusfoorumin hankepäällikkö Markku Lainevirta kertoi AMPU-hankkeen nykytilasta, ja Outi Pyy Suomen Ympäristökeskuksesta muistutti siitä, että ympäristöviranomaisen on tänä päivänä ampumaratojen suurin kontrollorja – sekä olemassa olevien että perusteilla olevien.

Majuri Olli Ohrankämmen Pääesikunnasta kertoi Puolustusvoimien ampumaratojen turvallisuusmääräyksistä, joista on opittavaa myös siviiliradoille. Sotaväki on ampumaratojen suurkuluttaja, joka käyttää lähes 200 ampumarataa 270 päivää vuodessa ampuen yli 10 miljoonaa laukausta.

Suomen Riistakeskuksen Jari Pigg kertoi uusitun ampumakokeen suorituksista sekä siihen liittyvistä turvamääräyksistä. Karhun ja hirvieläinten ampumakokeissa tehdään vuosittain 40 000 suoritusta, joiden läpimenoprosentti on suunnilleen kaksi kolmasosaa.

Teksti ja kuva: Pekka Suuronen

Lisää tietoa aiheesta osoitteessa
www.ampumaharrastusfoorumi.fi

Sisäministeriön Mika Lehtonen kertoi aselupien nykytilasta ja tulevaisuuden näkymistä.

Lassi Palo

viestintäpäälikkö / kommunikationschef

Lämpöaaltoja ja jäätäviä uutisia

Kolmen k-kirjaimen vyöry on viimeksi kuluneiden viikkojen aikana ollut niin huikea, että ilma-aseiden EM-kilpailujen pääsihteeriä Risto Aarrekiä on alkanut jo punastuttaa, jos oikein tarkasti katsoo. Vierumäellä helmikuussa järjestetyt EM-kilpailut ovat nimittäin saaneet osakseen paljon positiivista palautetta.

Kisavieraat eivät ole löytäneet kisoista yhtään heikkoa "lenkkiä" eli moitittavaa ei ole ollut. Pieniä puutteita ja ongelmia on kansainvälisissä arvokilpailuissa aina, mutta isot linjat olivat Vierumäellä napakasti kohdillaan. Kriittisin silmin ympäristöään tarkkailevat toimittajatkin herkesivät jakamaan kisajärjestäjille ruusuja – toki vain kuvaannollisesti.

Kolmen k-kirjaimen eli kiitosten, kehujen ja kannustusten vyöry on siis lämmitänyt kaikkia järjestelyissä mukana olleita huomattavasti enemmän kuin ajoittain pilkahteleva keuhaurinko.

Valitettavasti samaan aikaan lämpöaallon kanssa on puhaltanut jäätävää ilmaa ampumaurheilun ja sen harrastajien niskaan. Hollolan rataa uhkaa sulkeminen. Oulunsalon rataa uhkaa sama kohtalo, ja Ylen mukaan valtaosa Oulun seudun hiihtokorodoista on suljettu tai sulkeutumassa. Kolmen radan kohtalo on korkeimman hallinto-oikeuden kädessä, ja lisäksi puhuttavat varuskuntien lakkauttamiset ja niiden kautta mahdolliset ampumaratojen lakkauttamiset.

"Ampumaharrastukseen soveltuvien suorituspaikkojen kehittämisen tavoitteena on aikaansaada koko valtakunnan alueelle kattava ampumarataverkosto vuoteen 2020 mennessä. Se muodostuisi maakunnallisista ampumakeskuksista ja niihin verkostoituneista paikallisista ampumaradoista."

Nämä lauseet on kirjattu Suomen Ampumaurheiluliiton tämän vuoden toimintasuunnitelmaan. Optimismi kuitenkin murenee, kun viime aikojen uutisoinnin perusteella ehkä pitääkin kehittämisen sijaan alkaa puhua ampumaratojen "sulkemisbuumista", kuten eräs ampumaurheilun aktiivi on todennut.

Ajatukset ratojen sulkemisesta herättävät tietysti suurta huolta niin paikallisesti kuin valtakunnallisestikin. Aselaki kuitenkin hyväksyttiin hallintovaliokunnan mietinnön mukaisena: "Valiokunta pitääkin tärkeänä, että maassamme huolehditaan riittävän kattavasta ampumarataverkostosta. Tätä tavoitetta tulee edistää paitsi lainsäädännön myös erilaisten rahoitusjärjestelmien ja kuntien yhteistyön sekä erilaisten käytännön toimien avulla. – Hallintovaliokunta edellyttääkin hallituksen edistävän käytettävissä olevilla eri keinoilla riittävän kattavan ampumarataverkoston toteuttamista."

Ampumaratoja suljetaan, ja samaan aikaan lajiliiton pitäisi pystyä kehittämään paitsi huippu-urheilua myös muuta toimintaa. Täten ollaan puun ja kuoren välissä, jos olosuhteita ei ole. Ja jos olosuhteita ei ole, miten Suomeen saadaan järjestettäväksi muiden kuin ilma-aselajien kansainvälisiä kilpailuja?

Miten valiokunnan mietintö sitten oikeasti realisoituisi? Siis siten, ettei se jäisi vain pelkiksi mietintöön kirjatuiksi lauseiksi. Puun ja kuoren välistä pois pääseminen edellyttää paitsi aktiivista yhteistyötä eri osapuolten välillä myös aitoa tahtoa kaikilta. Ihan kaikilta.

Värmeböljor och iskalla nyheter

Under de senaste veckorna har vi fått motta så enorma mängder av tack, beröm och uppmuntran att Risto Aarreki, generalsekreteraren för EM i luftvapen, närmare betraktat riktigt har börjat rotna. EM-tävlingarna som arrangerades i Vierumäki i februari har nämligen fått en hel del positiv feedback.

Gästerna har inte hittat någonting att klaga över. Alla internationella elit-tävlingar har smärre brister och problem, men i Vierumäki var de stora sakerna i sin ordning. Till och med journalisterna, som kritiskt uppmärksammar sin omgivning, delade ut rosor till tävlingsarrangörerna – om än bara bildligt talat.

Flödet av tack, beröm och uppmuntran har värmt alla som deltagit i arrangemangen betydligt mer än vårsolen som tidvis tittat fram.

Tyvärr har det samtidigt med värmeböljan blåst en iskall vind mot sport-skyttet och dess vänner. Banan i Hollola hotas av stängning, banan i Uleåsalö likaså. Enligt YLE har merparten av hagelgevårsbanorna i Uleåborgstrakten antingen redan stängts eller håller på att stängas. Tre banors öde vilar i högsta förvaltningsdomstolens händer, och därtill har nedläggandet av garnisoner med eventuell stängning av skjutbanor som påföljd gett upphov till diskussion.

"Målet för utvecklandet av skjutbanorna är att i hela riket få till stånd ett omfattande nät av skjutbanor före år 2020. Detta nät skulle bestå av skyttecentrum i landskapen och lokala skjutbanor anknutna till dem."

Så står det i Finska Sportskytteförbundets verksamhetsplan för det här året. Optimismen krossas dock om vi tror på senaste tidens nyheter då vi i stället för utveckling får prata om skjutbanornas "stängningsboom", såsom en aktiv vän av sportskytte konstaterade.

Tänkarna om att stänga skjutbanorna väcker naturligtvis stor oro både på lokal och riksomfattande nivå. Vapenlagen godkändes dock i enlighet med förvaltningsutskottets utlåtande: "Därför är det viktigt att se till att skjutbananätet täcker in hela landet. För det behövs lagstiftning men också diverse finansieringsmekanismer, samverkan mellan kommunerna och praktiska insatser av olika slag. – Förvaltningsutskottet förutsätter att regeringen på alla vis driver på ett adekvat skjutbananät."

Samtidigt som man stänger skjutbanor borde grenförbundet kunna utveckla både elitidrotten och den övriga verksamheten. Om inga omständigheter existerar befinner man sig i en svår position. Och hur ska Finland utan dessa omständigheter kunna arrangera internationella tävlingar i annat än luftvapengrenar?

Hur skulle då utskottets utlåtande realiseras? Realiseras så, att det inte bara är fråga om meningar som skrivits ner i ett utlåtande. Ur en svår position tar man sig genom aktivt samarbete mellan parterna och genom allas gemensamma sanna vilja. Allas.

YHTEISTYÖSSÄ

GRIZZLY
active profile outfit

VIERUMÄKI

LAPUA

Sanser
PALOJOKI-YHTIÖT

NELJÄN VUODEN HUIPENNUKSEN ODOTTAA

Teksti ja kuva: Lassi Palo

KARINKANTA: LONTOON TULOSTASO TULEE OLEMAAN RAUDANLUJA

Suomen Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Jari Karinkanta ei näe yhtään syytä, miksi suomalaiset eivät voisi menestyä heinä-elokuussa järjestettävissä Lontoon olympialaisissa.

– Fiiliksen pitää välittyä kilpailujen ja harjoitusten kautta, ja on vain keskeyttävä omaan tekemiseensä, jolloin kaiken muun pitää olla toissijaista. Ennen kuin yhtään laukausta on ammuttu, 390 ampumaurheilijaa on mitalikannassa kiinni, Karinkanta viittaa lajin osanottajamäärään olympialaisissa.

– Lontoossa odottaa neljän vuoden huipennus, jolloin ulosmitataan se, mitä olympiadin aikana on tehty. Kovat kisat on tulossa, ja tulostaso on varmasti raudanluja. Meidän on oltava valmiina ja tehtävä kisoja ennen paljon töitä. Itseluottamuksen pitää olla kohdallaan ennen h-hetkeä, Karinkanta painottaa.

Oheiseen taulukkoon on listattu tämän vuoden kansainvälisiä kilpailuja ja Lontoon olympialaisiin jo valitut suomalaiset ampumaurheilijat.

Ensimmäiseen maailmancupiin Yhdysvaltain Tucsoniin lähtee Karinkannan mukaan ”pieni porukka” eli käytännössä skeet-ampujia. Sitten ovat vuorossa Lontoon, Lonaton, Milanon ja Münchenin maailmancupit, joissa Suomella on isot joukkueet.

– Lontoo on tosi tärkeä kisa kaikille, koska siellä pääsee tutustumaan ensimmäisen kerran olympiapaikkoihin. Olympialaisiin jo valitun nelikon ei esikisojen jälkeen tarvitse ihmetellä millaisiin olosuhteisiin he ovat menossa, ja nuoret ampujat saavat arvokasta oppia olympialaisten paikoista ja radoista. Sitten vaan töitä tekemään Rio de Janeirossa vuonna 2016 järjestettäviä kisoja varten, Karinkanta kannustaa.

Haulikon EM-kisajoukkue valitaan jo ennen Lontoon maailmancupia eli huhtikuun 17. päivään mennessä.

– Kyprokselle lähtee kilpailukykyinen joukkue, johon nimettävillä on ollut kevään ajan oikea ”suhdanne”. Satu Mäkelä-Nummelaa lukuun ottamatta se on haulikkoampujien kauden päätavoite.

Karinkanta painottaa myös sitä, ettei yksikään kauden kansainvälinen kilpailu ole merkityksetön, koska niissä näkee missä suomalaisten taso tänä vuonna on. Samalla kisoilla on iso merkitys tulevaa rahanjakoakin ajatellen, hän viittaa esimerkiksi liitolle myönnettäviin valmennusmäärärahoihin.

– Huhti- ja toukokuu ovat tärkeitä mittareita myös siksi, että ne antavat suuntaa Lontoon jälkeen alkavalle uudelle olympiadiille. Sen sijaan on vähän outoa, että Lontoota lukuun ottamatta kauden huipentumat ajoittuvat kevään muutamalle viikolle eli melko lyhyelle ajanjaksolle.

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Jari Karinkanta toimii Suomen EM-joukkueen johtajana ilma-aseiden EM-kilpailuissa Vierumäellä. Nyt katseet on suunnattu tiukasti kesään ja Lontoon olympialaisiin.

KANSAINVÄLISIÄ KILPAILUJA 2012

OLYMPIALAISET

Lontoo, Iso-Britannia 27.7.-12.8.

SUOMALAISET

La 28.7. Ilmapistooli M: Kai Jahnsson, Ilmakivääri N: Marjo Yli-Kiikka

Su 29.7. Ilmapistooli N: Mira Suhonen

La 4.8. 50m kivääriin 3x20 ls N: Yli-Kiikka, Trap N: Satu Mäkelä-Nummela

Su 5.8. 50m pistooli M: Jahnsson

PARALYMPIALAISET

Lontoo, Iso-Britannia 29.8.-9.9.

Suomella on ampumaurheilussa kaksi maapaikkaa.

Suomalaisten kilpailupäivät ovat la 1.9. ja ti 4.9. Suomen joukkue nimetään 2.7.

MM-KILPAILUT

Liikkuva maali Tukholma, Ruotsi 2.-10.6.

EM-KILPAILUT

Haulikko Larnaka, Kypros 17.-26.5.

Liikkuva maali (nuoret) Bologna, Italia 10.-15.6.

Luotilajit (nuoret) Bologna, Italia 10.-15.7.

MAAILMANCUP

HAULIKKO

Tucson, Yhdysvallat 23.3.-1.4.

Lontoo, Iso-Britannia 17.-29.4.

Lonato, Italia 1.-8.5.

KIVÄÄRI JA PISTOOLI

Lontoo, Iso-Britannia 17.-29.4.

Milano, Italia 13.-20.5.

München, Saksa 20.-27.5.

Kisajärjestelyt keräsivät runsaasti kiitoksia ”Upea viikko ilma-aseiden EM-kilpailuissa!”

Tekstit ja kuvat: Lassi Palo

Ilma-aseiden EM-kilpailut päättyivät Vierumäellä suomalaisittain urheilulliseen pettymykseen. Kisajärjestelyt sen sijaan keräsivät runsaasti kiitoksia.

Juho Kurki oli miesten ilmakivääriässä ensimmäinen, joka jäi Lontoon olympiamaapaikkojen ulkopuolelle.

Vierumäellä helmikuussa järjestetyissä ilma-aseiden EM-kilpailuissa Suomi jäi liikkuvan maalin lajeja lukuun ottamatta ilman mitaleja. Se jäi myös ilman lisämaapaikkoja ensi kesänä Lontoossa järjestettäviin olympialaisiin. Kisoissa jaettiin viimeiset kuusitoista maapaikkaa Lontooseen.

Suomi voitti EM-kilpailuista kahdeksan mitalia, jotka kaikki tulivat liikkuvasta maalista. Suomen mitalitavoite siis täyttyi, mutta Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja ja EM-joukkueen johtaja Jari Karinkanta myönsi, että muissakin lajeissa olisi ollut hyvä olla maanosamme kärjessä.

– Liikkuva maali oli loistava, mutta olympialajeissa mentiin selkeästi pettymyksen puolelle. Kivääriampuja Juho Kurjen maapaikka kisojen päätöspäivänä olisi ollut balsamia haavoille, mutta nyt hän oli ensimmäinen, joka jäi niiden ulkopuolelle – ja vain yhden pisteen erolla. Se tuntuu kitkerältä, koska Juho ampui loistavan kilpailun, Karinkanta sanoi.

EM-kisoihin osallistui 45 maata, joista kuusitoista ylsi mitalleille. Suomi sijoittui EM-kilpailujen mitalitaulukossa kolmanneksi viidellä kultamitalillaan, kahdella hopeallaan ja yhdellä pronssillaan. Venäjä oli mitalitaulukon ykkönen 22 mitalillaan. Ukraina oli kakkonen voitettuaan 20 mitalia.

– Monen suomalaisen EM-kilpailu kaatui ensimmäiseen sarjaan. Ei vaan uskallettu lähteä rohkeasti tekemään sitä omaa juttua, ja yrittäminen kääntyi sitten itseään vastaan, Karinkanta arvioi.

”Kotikisoilla puolensa ja puolensa”

Karinkannan mukaan EM-kotikisoissa oli ”puolensa ja puolensa”.

– Saimme näkyvyyttä, mikä on lajille ja nuorille tärkeää, myös tulevien harrastajien kannalta. Kotikisoissa olimme eri tavalla kiinnostuksen kohteena kuin ulkomailla järjestettävissä kisoissa. Paineen alla pitää kuitenkin pysyä toimimaan, Karinkanta sanoi ja jakoi liikkuvan maalin ja Kurjen lisäksi kehuja pistoolityöille Therese Lindgrenille ja Susanna Ahomäelle.

– Järjestimme hyvät EM-kilpailut, joita on kehitetty. Kaikki toimi hyvin, ja kisavieraat olivat tyytyväisiä. Kokonaisuutena siis hyvät EM-kilpailut, olympiatasolla menestys jäi vaatimattomaksi. Leiritys ja valmistautuminen kohti Lontoota jatkuvat, ja olympialaisia varten tehdään kaikki mahdollinen. Siellä on hyvät mahdollisuudet menestyä, Karinkanta summasi.

Lontooseen on valittu neljä suomalaista ampumaurheilijaa. He ovat Kai

Jahnsson (pistooli), Mira Suhonen (pistooli), Marjo Yli-Kiikka (kivääri) ja Satu Mäkelä-Nummela (haulikko/trap). Olympiamaapaikkoja on 68 maalla. Lontoon olympialaisten avajaiset järjestetään 27. heinäkuuta.

”Fantastista työtä!”

Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) varapuheenjohtaja Kerstin Bodin sanoi päätössanoissaan, ettei ole koskaan kuullut yhtä paljon kehuja kisajärjestelyistä kuin suomalaiset nyt saivat.

– On aika sanoa kiitos näkemiin. Tämä on ollut upea viikko. EM-kilpailut eivät ole koskaan saaneet yhtä paljon positiivista palautetta kuin Vierumäen kilpailut ovat nyt saaneet, Bodin sanoi.

Eivätkä kehut suinkaan loppuneet tähän. Esimerkiksi saksalainen ampumaurheiluvaikuttaja Willi Grill lähetti helmikuun lopussa EM-kisojen pääsihteerille Risto Aarrekivelle sähköpostia, jossa hän totesi: ”Onnitteluni, nämä olivat parhaat ilma-aseiden EM-kilpailut, jotka olen nähnyt! Ihan kaikessa. Kaikki oli täydellistä. Voitte olla ylpeitä, sillä kisoja ei voi paremmin järjestää.”

Grill kertoi myös keskustelleensa Kansainvälisen ampumaurheiluliiton ISSF:n pääsihteerin Franz Schreiberin kanssa tunnin ajan.

– Kerroin Franzille, että teitte fantastista työtä EM-Vierumäellä, Grill viestitti Aarrekivelle.

Ilma-aseiden EM-kilpailuista
lisää sivuilla 8-17.

Euroopan ampumaurheiluliiton ESC:n varapuheenjohtaja Kerstin Bodin kehui Vierumäen EM-kisaviikkoa upeaksi.

Sami Heikkilän ajatukset jo kesäkuun MM-kilpailuissa

Ilma-aseiden EM-kisoista täyspotin napannut Sami Heikkilä nautti aikansa saavutuksistaan hyvillä mielin, mutta on jo suunnannut katseensa kesäkuun alussa Ruotsissa järjestettäviin liikkuvan maalin MM-kilpailuihin.

– Olen taas nöyränä liikkeellä, vaikka Euroopan mestaruuksia taas tulikin. En lähde Tukholmaan ja Västeråsiin minään mestarina, vaan tekemään taas omaa hyvää kilpailua. Tämä resepti on toiminut hyvin, Heikkilä sanoi.

Toden totta. Kangasalan Kymppi 64 -seuraa edustava Heikkilä voitti EM-Vierumäellä kaksi henkilökohtaista mestaruutta ja kaksi joukkuekultaa. Heikkilän kultaputki vain jatkuu, sillä hän voitti Vierumäellä jo viidennen henkilökohtaisen mestaruuden. Viime vuoden maaliskuussa hän voitti Italian Bresciassa sekajouksujen EM-kultamitalin. Elokuussa Serbian Belgradissa järjestetyissä EM-kilpailuissa Heikkilästä tuli myös tuplamestari, sillä hän voitti poikien normaali- ja sekajouksujen mestaruudet. Suomi voitti myös tuolloin poikien joukkuemestaruudet.

– Moni voi saada tästä sellaisen väärinkäsityksen, että tämä olisi helppoa. Kilpailuun mahtui kaikkea laidasta laitaan. Vaikka pystyin kontrolloimaan jännitystä, välillä tuntui, ettei rauhallista suoritusta tule, erittäin onnellinen voittaja hymyili Vierumäellä, kun kisojen toinen kultamitali oli varmistunut.

Heikkilää, 18, ei voitonhuumassa harmittanut se, että penkkarit jäivät väliin. EM-kisojen avajaispäivänä hän osallistui englannin yo-kuunteluun, ja ylioppilaskirjoitukset jatkuivat tämän lehden ilmestyessä.

– EM-kilpailujen jälkeen pidin viikon tauon, mutta harjoitukset alkoivat taas eilen, puhelimitse lukulomalta tavoitettu Heikkilä kertoi helmikuun lopussa.

Liikkuvan maalin ampujilla on suunnitteilla leiri Tšhekkissä toukokuussa. Leirin päätteeksi he aikovat osallistua Plzenissä järjestettäviin kisoihin.

– Saa nähdä, ketkä kaikki ovat lähdössä mukaan, koska kyseessä on parin viikon reissu. Emme ole aikaisemmin leireilleet ulkomailla. Nyt olisi tarjolla hyvät puitteet ammunalle. Muutenkin olisi hyvä, jos ennen MM-kilpailuja

Kevään abiturientti Sami Heikkilä nappasi EM-Vierumäeltä täyspotin. Hän voitti liikkuvassa maalissa kaksi henkilökohtaista mestaruutta ja kaksi joukkuekultaa. Heikkilän kultaputki vain jatkuu, sillä Vierumäellä voitettu jälkimmäinen henkilökohtainen mestaruus oli jo hänen viides.

(1.-10.6.) olisi enemmän kisoja, koska harjoitus- ja kilpailuammunta ovat eri asioita. Kisarutiinia olisi hyvä pystyä pitämään yllä, Heikkilä sanoi.

Kuten aiemminkin on kerrottu, Heikkilä jää ampumaurheilun takia paitasi abivuoden ikimuistoisista tapahtumista. Penkkarit jäivät jo väliin, nyt hän miettii milloin hänen ylioppilasjuhlaansa järjestettäisiin. Pienimuotoiset juhlat voisi pitää Västeråsissa, sillä lukuvuosi päättyy 2. kesäkuuta, jolloin ovat MM-kisojen viralliset harjoitukset.

Krister Holmberg: Mitali motivoi ja tekeminen maistuu!

Krister Holmberg ampuu liikkuvan maalin sekajouksuissa kauden parhaan tuloksensa 385, jolla hän uusi hopeamitalista Venäjän Dimitri Romanovin kanssa. Raseborgs Skyttar -seuraa edustava sympaattinen konkari voitti uusinnan 20-19 ja sai näin EM-hopeaa.

– Mitali motivoi! Harjoittelin syksyn ja talven hyvin, ja nyt on helppo jatkaa kevään ajan. Tekeminen maistuu taas, Holmberg sanoi pari viikkoa kisojen jälkeen.

– Olen ollut EM-kisojen jälkeen hyvillä mielin. Enemmänkin oli tarjolla, mutta olen oikein tyytyväinen yhteenkin mitaliin.

Heti kilpailunsa jälkeen Holmberg sanoi aavistaneensa, että "shoot offiin mennään", koska tuollaisella tuloksella jää harvoin ilman mitalia.

– Nyt tuli hyvään päivään kaksi kymppiä, Holmberg hymyili.

Hän jäi normaalijouksuissa harmittavasti neljänneksi. Miesten kilpailussa Suomen joukkue – Holmbergin lisäksi Tarmo Koskela ja Tomi-Pekka Heikkilä – sijoittui toiseksi.

– Joukkuemitali lämmittää aina, koska siihen tarvitaan kaikkien onnistuminen. Se on mukava lisä. Ja mitali antoi varmasti Tarmolle lisää intoa jatkaa hommia, Holmberg viittasi Koskelaan, joka edusti Suomea kuuden vuoden tauon jälkeen.

– Muutenkin EM-kilpailut onnistuivat hyvin. Ne olivat liikkuvalla maalille nappikisat!

Kuva: Nina Paloheimo

Krister Holmberg oli erittäin tyytyväinen EM-kilpailuihinsa.

Holmbergin seuraava tavoite on kesäkuussa Ruotsin Tukholmassa ja Västeråsissa järjestettäviissä liikkuvan maalin MM-kilpailuissa.

– Niihin pitää yrittää mennä tosissaan. Kevät on tosin kiireistä aikaa töiden takia, mutta harjoitteluun pitää vain varata aikaa, toukokuun 17. päivänä 40 vuotta täyttävä Holmberg miettii.

Hän piti pari viikkoa harjoitusaukoa EM-Vierumäen jälkeen, mutta tahti jatkui pian taas tiiviinä. Esimerkiksi maaliskuun alussa järjestettiin SFS:n mestaruuskilpailut.

– Tauko ei voinut kovin pitkäksi venähtää. Kautta oli jatkettava, koska MM-kilpailut tulevat äkkiä päälle. Tiedän kyllä hyvin mitä olen itse tehnyt, mutta kisoissa sitten näkee mitä muut ovat tehneet.

Nuoret sanovat usein suoraan ajatuksensa ja mielipiteensä. Hmm... Mitä he sanovat ilma-aseiden EM-kilpailuista? Urheiluampuja otti asiasta selvää.

Raseborgs Skyttar -seuraa edustava Micaela Qvarnström voitti liikkuvan maalin tyttöjen normaalijuoksujen Euroopan mestaruuden tuloksella 368. Sekajuoksussa hän sijoittui kahdeksanneksi tuloksella 334. Elämä maanosan parhaana on maistunut hyvältä.

– Tuntuu todella hyvältä! Tämä oli unelmieni täyttymys. Vuosi sitten voitin Italian Bresciassa pronssia ja nyt viimeisenä junnuvuoteni kultaa. Olen saanut paljon onnitteluja, ja on ollut mukavaa.

Vatsatauti oli haitata tärkeää kilpailua, mutta onneksi lääkkeet auttoivat.

– Kilpailu oli muuten hyvä, rata oli kiva ja järjestelyt toimivat. Sekajuoksussa en enää saanut samaa fiilistä, koska olin jo tyytyväinen.

Qvarnström opiskelee Tammisaaressa. Ensimmäinen vuosi agrologian opintojen parissa on käynnissä, ja toukokuussa alkaa työharjoittelu Porvoossa. Sitä ennen hän aikoo harjoitella tosissaan kesäkuussa Ruotsissa järjestettäviä liikkuvan maalin MM-kilpailuja varten.

– En lähde MM-kisoihin suurin odotuksin. Mitali olisi tietysti kiva voittoa, mutta katsotaan. Toivottavasti pääsen kisoihin mukaan, Qvarnström sanoo rauhallisesti.

Pistoolityttöjen ensimmäiset EM-kilpailut

Tyttöjen ilmapistoolissa Suomea edustaneet Therese Lindgren, Susanna Ahomäki ja Noora Kivistö olivat kaikki ensimmäistä kertaa mukana EM-kilpailuissa. Raseborgs Skyttar -seuraa edustava Lindgren oli kolmikosta paras sijoittuttuaan 20:nneksi. Hänen tuloksensa oli 369.

– Paras kisanä ja paras tuloksen! Kilpailu meni tosi hyvin, hän riemuitsi.

– Kilpailu ei kuitenkaan ollut helppo. Huonon laukauksen jälkeen minun piti liikkua ja kävellä.

”Kansainvälinen ilmapiiri oli kiva ja virkistävä” Nuoret nauttivat EM-kilpailujen fiiliksestä

Ahomäki, joka edustaa Härmän Seudun Ampujia, tähtäsi viikkoa ennen EM-kilpailuja ennätyksensä 375, mutta sairastui sitten flunssaan, joka verotti tärkeässä kilpailussa voimia. ”Hien vain valuessa” hän ampui tuloksen 368, jolla heltisi 24. sija. Sairastuminen harmitti vielä kisojen jälkeenkin.

– Henki ei meinannut kiertää, ja suorituksen tekeminen oli raskasta. Kuin juoksulenkillä olisi ollut, hän sanoi.

Joukkuekilpailussa Suomi sijoittui yhdeksänneksi. Lindgrenin, Ahomäen ja Kivistön tavoitteena on päästä edustamaan Suomea myös kesällä Italiassa järjestettävissä nuorten EM-kilpailuissa.

– Se on tavoitteenani, koska tämä on viimeinen vuoteni nuorten sarjassa. Kesän EM-kisat olisi hieno lopetus, ja nyt niihin olisi helpompi lähteä, koska olen nyt yhden kansainväliset arvokilpailut käynyt, kuusivuotiaana ampumaharrastuksen aloittanut Ahomäki sanoo.

Sähköasentajan koulutuksen jo hankkinut Ahomäki, 19, opiskelee Seinäjoella merkonomiksi. Hän valmistuneeksi ensi vuonna. Kauempana tulevaisuudessa siinä ovat vuoden 2016 olympialaiset, jotka järjestetään Brasilian Rio de Janeirossa.

– Kun Juha Hirvi ampui olympiahopeaa Sydneyssä 2000, kysyin vanhemiltani, ammunko joskus tuolla, Ahomäki nauraa.

– Toivon, että toiveeni toteutuu!

Seinäjoen Seudun Ampujia edustava Kivistö puolestaan harmitteli kolmatta sarjaansa, jota hän kutsui romahdukseksi (84).

– Yritys oli kova, mutta ei vain tullut kymppejä. Ei siinä sen kummempaa. Ei minua kovin paljon jännittänyt, 45:nneksi tuloksellaan 356 sijoittunut Kivistö sanoi ja piti kisakokemusta ”tosi hienona”.

– Järjestelyt olivat hienot ja oli hieno ampua! Myös kansainvälinen ilmapiiri oli kiva ja virkistävä. Olisikin hienoa saada nauttia samanlaisesta ilmapii-

ristä myös kesällä nuorten EM-kisoissa, joihin yritän päästä mukaan, sanoo kuusi vuotta sitten ampumaharrastuksensa aloittanut Kivistö, joka käy urheilulukion ensimmäistä luokkaa.

Noora Kivistö nautti kisojen kansainvälisestä ilmapiiristä.

Susanna Ahomäki ei jännittänyt EM-kotikisoja. ”Ei sitä viivalla edes tajunnut, ne olivat kisat muiden joukossa.”

← Micaela Qvarnström sai kunnian leikata ensimmäisenä kakkua Suomen joukkueen mitalikahveilla Vierumäellä.

Jani Suorannalla ikimuistoinen viikko

Suomen pojat voittivat liikkuvassa maalissa normaali- ja sekajouksujen EM-kultaa. Sami Heikkilän lisäksi joukkueessa ampuivat Jani Suoranta ja Heikki Lähdekorpi. Kymppi 64:n Suoranta oli normaalijouksussa hienosti kolmas tuloksella 563 ja sekajouksussa kuudes tähdittäjän tuloksen 363. Satakunnan Ampujien Lähdekorven tulokset ja sijoitukset olivat 531/7 ja 356/9.

Lukion toista luokkaa käyvällä Suorannalla oli erittäin kiireinen viikko, sillä heti normaalijouksujen jälkeen hän lähti vanhojen tansseihin ja jätti muille palkintokorokkeelle nousemisen hienon hetken kokematta. Hän palasi kisapaikalle perjantaina.

– Viikko oli iso ja ikimuistoinen! Tapahtumia oli paljon, hän hymyili, kun kisat olivat onnellisesti takana.

Puolitoista viikkoa kisojen jälkeen Suoranta oli edelleen tyytyväinen EM-saldoonsa.

– Mitään ei jäänyt hampaankoloon. Kisat menivät niin hyvin kuin näillä taidoilla pystyi. Muutama piste sinne tai tänne... No, kokonaiskuvaan olen tyytyväinen. Ja siihen, että liikkuva maali oli lajina niin hyvin esillä finaalihallissa. Koin etuna sen, että muutakin porukkaa oli katsomassa lajiamme. Mitään huonoa sanottavaa minulla ei kisoista ole.

Muiden liikkuvan maalin ampujien tavoin Suoranta on suunnannut katseensa vajaan kolmen kuukauden päähän eli Ruotsissa järjestettäviin MM-kilpailuihin.

– Ryhdyn nyt tekemään harjoitussuunnitelmaa, jota noudattamalla on helppo edetä kisoja kohti. Muutama tuhat laukausta pitäisi nyt saada piekkarilla alle. Unelmani on henkilökohtainen MM-mitali, joka on ihan realistinen tavoite, jos vain pää ”pitää”.

Miksi ei pitäisi?

– Niin, miksi ei pitäisi! Koulu on mennyt myös hyvin. Olen jaksanut puurtaa myös siellä, ja kiinnostus on pysynyt yllä. Motivaatiota riittää, ja elämän eväät ovat hyvin paketissa.

Lähdekorpi manasi heti kisaurakkansa päätyttyä, että koko kisaviikko oli ”vaikea”.

– Mikään ei vain toiminut. En saanut kisoissa yhtään hyvää paukkaa, hän sanoi.

Vajaat kaksi viikkoa myöhemmin Lähdekorven mieli ei ollut yhtään parempi.

– En saanut viikon aikana mitään aikaiseksi, osin flunssan takia. Tulokset eivät miellyttäneet, ja jäin alle sen tulostason, mihin olisin ollut tyytyväinen. Plussaa olivat joukkuekullat ja mukava porukka sekä se, että liikkuva maali ammuttiin hallissa, jossa oli paljon muitakin ihmisiä. Itse kisoissa ei ollut mitään moitittavaa.

Miika Leppänoro arveli kisajännityksen vaikuttaneen suoritukseensa.

Suomen poikien liikkuvan maalin joukkue Jani Suoranta (vas.), Heikki Lähdekorpi ja Sami Heikkilä voitti kaksi EM-kultamitalia. (kuva: Nina Paloheimo)

THE CHAMPIONS

Myynti urheilu- ja asealan liikkeit
www.ukpallas.fi

Vuoden 2013 ilma-aseiden EM-kilpailut Tanskassa

Seuraavat ilma-aseiden EM-kilpailut järjestetään Tanskan Odensessa ensi vuoden helmi-maaliskuussa. Avajaiset ovat helmikuun 26. päivänä, ja viimeinen kilpailupäivä on 2. maaliskuuta.

EM-kilpailut järjestetään Stadium Arena Fyn -nimisessä messukeskuksessa, joka sijaitsee noin seitsemän kilometrin päässä kaupungin keskustasta. Kööpenhaminan lentokentälle on matkaa noin 160 kilometriä.

Fynin saarella sijaitseva Odense on Tanskan kolmanneksi suurin kaupunki. Sitä suurempia ovat Kööpenhamina ja Århus. Vuonna 2010 Odensen kunnassa oli noin 166 000 asukasta.

Mitä EM-kilpailut sitten opettivat?

– Miten arvokisaseiskaa pitää käsitellä.

Myös Lähdekorpi on asettanut tavoitteensa Ruotsin MM-kilpailuihin. Miten aiot nämä kisoja edeltävät vajaat kolme kuukautta käyttää?

– Tehokkaasti. En ole vielä laatinut tarkkaa suunnitelmaa, mutta kyllä koppissa tulee vietettyä paljon aikaa.

EM-kisaviikon aikana Lähdekorpi kertoi myös toisesta tavoitteestaan, joka toteutuikin heti seuraavalla viikolla: hän sai ajokortin.

Miika Leppänoro sijoittui poikien ilmapistoolissa 45:nneksi. Hänen tuloksensa oli 543. Tulos ei ollut sitä mitä hän lähti hakemaan, sillä Ivalon Urheilumpujia edustavan Leppänoron ennätys on 565.

– En vain pystynyt parempaan. Laukaus ei lähtenyt millään, ja jouduin nostelemaan kauheasti. Sitä ei kai vain uskaltanut, ehkä se oli sitä kisajännitystä. Kokemuksena tämä oli hyvä ja erilainen, ensimmäisen kerran EM-kisoihin osallistunut Leppänoro, 20, arveli. ♦

Euroopan ampumaurheiluliiton puheenjohtaja on huolissaan tulevaisuudesta

Vladimir Lisinin missio on pitää lajin kuva houkuttelevana

ESC:n puheenjohtajan Vladimir Lisinin mielestä on luotava uusia dynaamisempia formaatteja perinteisten lajien rinnalle.

Euroopan ampumaurheiluliiton ESC:n puheenjohtaja Vladimir Lisin on vaatimattomasti sanottuna hyvin mielenkiintoinen mies. Vähäpuheinen venäläinen ei itsestään juuri melua pidä, mutta kun hänen nimensä pistää kansainväliseen hakukoneeseen, sellaiset julkaisut kuin The Guardian, The Forbes tai The Huffington Post kertovat tästä mystisestä miehestä omaa tarinaansa.

Julkisuudessa Vladimir Lisinistä, 56, tiedetään, että hän on Venäjän metalliteollisuuden mahtimies, Venäjän rikkain mies. The Forbes on listannut hänet maailman 14. rikkaimmaksi mieheksi hänen noin 24 miljardin dollarin omaisuudellaan.

Lisinin tarinan kerrotaan olevan poikkeuksellinen moniin muihin venäläisiin menestystarinoihin verrattuna. Hieman romantisoiden hänen kerrotaan nousseen maailman huipulle tavallisen duunarin lähtökohdista. Hänen perheeseensä kuuluvat vaimo ja kolme lasta.

Lisin on kahden tohtoritutkinnon mies. Hän aloitti opiskelunsa Siberian Metallurgic -instituutissa vuonna 1979 ja on tällä vuosituhaanella väitellyt tohtoriksi tekniikan ja ekonomin alalta. Uransa alussa hänen kerrotaan työskennelleen metallialan tehtaassa työnjohtajana ja nousseen määrätietoisesti urallaan kohti menestystä.

Lisin kertoo työskennelleensä tieteen parissa aina vuodesta 1985 lähtien. Hänellä on takanaan kuusitoista tutkielmaa ja 146 julkaisua laaja-alaisesti ekologiasta aina taloudellisen kasvun ongelmiin. Ajanpuutteesta huolimatta hän yhä paneutuu tieteeseen vakavissaan.

Urheilija ja järjestöaktiivi

Ensikosketus ampumaurheiluun ei yllätä tämän miehen kohdalla. Lisin tutustui lajiin 12-vuotiaana asuessaan Novokuznetskin kaupungissa Siperiassa. Nuori Vladimir pelasi tuolloin intohimoisesti koripalloa, vaikka toteaaakin, että oli pituutensa puolesta kaikkea muuta kuin ideaali koripallonpelaaja.

Eräänä päivänä heidän pelatessaan kaveriporukassa koripalloa samalla urheilualueella järjestettiin koululaisten ilmakiväärikisa, johon Lisin päätti hetken mielijohteesta ottaa osaa. Lisin jatkaa tarinaansa ja kertoo, että hän ”jollain tapaa päätyikin voittamaan koko kisan”. Menestyksekkään kisan jälkeen valmentajat houkuttelivat hänet ampumaradalle, ja siitä ura ampumaurheilun parissa alkoi.

Lisiniä ovat kiinnostaneet myös urheilun järjestötehtävät. Yliopistoaikanaan hän perusti ampumaurheilun yliopistojoukkueen ja oli mukana rakennuttamassa yliopistolle omaa ampumarataa – sen lisäksi, että ampuu jo kansallisella tasolla kilpaa.

Sittemmin urheilun järjestöura on vienyt häntä enemmän kuin itse ampumaharrastus. Lisin on Euroopan ampumaurheiluliiton puheenjohtajuuden lisäksi Kansainvälisen olympiakomitean (KOK) kulttuuri- ja opetuskomission jäsen, Venäjän ampumaurheiluliiton puheenjohtaja, Venäjän kesäolympialajiyhdistyksen puheenjohtaja sekä Venäjän olympiakomitean varapuheenjohtaja.

Huhutaan, että Lisinin tähtäimessä olisi KOK:n hallituksen jäsenyys.

Lisinin hyvin vähäinen vapaa-aika ja ampumaurheiluharrastus kohdistuvat nykyisin haulikkolajeihin, kuten trappiin ja sportingiin. Lisin metsästää silloin tällöin ja ampuu savikiekkoja. Lisinin vaimolla on myös ampumaurheilusta. Hän oli aikanaan opiskelijajoukkueessa pistooliampujana. Pariskunnan kolme jo aikuista lasta urheilee ”satunnaisesti”.

Kilpailua ajan kanssa

Vladimir Lisin nimeää pahimmaksi viholliseksi ajan tai pikemminkin sen puutteen. Silti hän pyrkii pyhittämään aikaa myös harrastuksilleen, joita hän kuvailee hyvin urheilusidonnaisiksi, mutta muunkinlaisia mielenkiinnonkohteita – hiukan epätavallisiakin – häneltä löytyy.

– Kerään valurautaisia veistoksia. Se on vanhaa venäläistä kädentaitoa. Harrastus ei ole niinkään kallis kuin se on raskas. Sanan varsinaisessa merkityksessä, hän naurahtaa.

Lisin mainitsee harrastavansa myös kustannus- ja julkaisuprojekteja. Hän on julkaissut teoksia maailman kriiseistä sekä venäläisistä ikoneista aina neuvostoliittolaiseen elämäntyyliin. Tulevana keväänä Lisin julkaisee kuvitetun teoksen olympialaisten historiasta.

ESC:n puheenjohtajuus vie luonnollisesti myös aikaa. Hän kiittää kuitenkin kollegoitaan tehtävien ja vastuun jakamisesta.

– En työskentele onneksi yksin liitossa. Pääsihteerillämme on pätevä työntekijäkuntansa, ja kollegani hallituksessa ovat todellisia ammattilaisia, jotka ovat omistautuneet asiallensa. Nautin työskentelystä heidän kanssaan, ja meillä kaikilla on sama tavoite: tehdä liitostamme hyödyllinen kaikille jäsenille.

Uusista lajeista pelastus ampumaurheilulle?

Ampumaurheilun tulevaisuudesta Lisinillä riittää paljon puhetta. Hän on huolissaan lajin tulevaisuudesta. Se on menettänyt hohdokkuuttaan ja suosiotaan, ja hän pelkää jatkoa liikkuvan maalin kohtalolle, joka menetti olympialajistatuksensa.

– Ampumaurheilun maine ammattimaisena urheilulajina riippuu sen suosiosta kansan keskuudesta, hän toteaa.

→ Vladimir Lisin keskusteli Suomen Urheilupuiston rehtorin Leena Kaivolan kanssa avajaisten jälkeen.

➤ Suomen Ampumaurheiluliiton puheenjohtaja Mikko Nordquist (vas.) ja toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi luovuttivat ilma-aseiden EM-kilpailujen avajaisissa Vladimir Lisinille liiton kultaisen ansiomerkin.

– Ja kiinnostuksen ja suosion taso on sidoksissa televisioon sekä uusiin internetin teknologioihin. Niissä välineissä kohtaamme monia haasteita ja paljon tehtävää.

Lisin pelkää, että tulevaisuudessa esimerkiksi trapilla ja olympiapistoolilla voi olla sama kohtalo kuin liikkuvalla maalilla eli olympiastatuksen menetys.

Lisin listaa kaksi konkreettista kriittistä tekijää, joiden avulla lajin kiinnostavuutta voitaisiin kirkastaa. Ensimmäiseksi on luotava uusia dynaamisempia formaatteja perinteisten lajien rinnalle.

– Kerro minulle, kuka haluaa katsoa paikallaan makaavaa urheilijaa 30-40 minuutin ajan, hän sanoo.

Vastausta jää miettimään. Lisin muistuttaakin, ettei mikään urheilulaji voi toimia siten, että katsojat tuijottavat tuomarin tai valmentajan tai urheilijan selkää. Urheilun seuraamisen tunnelma tulee urheilijan tunnetiloista, draamatisista käänteistä, voiton hurmasta.

Lisinin mukaan uudet ja jo lanseeratut kokeilut, kuten Top Gun, Duel ja Air50, on luotu ammattilaisten toimesta, ja niitä on pyritty esittelemään liiton omien arvokisojen yhteydessä. Lisin ja hänen henkilökuntansa ovat halunneet tehdä teoriaa käytäntöä. Kokeilulla ja testaustella voidaan saavuttaa tuloksia.

– Meillä on turhan monta esimerkkiä siitä, että lajia ei testata riittävästi ennen kuin se virallistetaan ja päästetään jopa olympiakiertoon. Kun kisa venyy jopa kaksipäiväiseksi tai finaalin kesto nousee useisiin tunteihin, ollaan väärällä polulla.

Toiseksi ampumaurheilukisoista on tehtävä urheilun teatteria, todellista draamaa, jota suuri yleisö jää jännittämään katsomoon tai television ääreen, Lisin muistuttaa.

Lisin kiittelee saaneensa useita erilaisia ehdotuksia ja muotoja ampumaurheilun kehittämiseksi, esimerkiksi Duel-tyyppisiä kisoja sekä erilaisia joukkuekisoja, jotka olympialaisten lajivalikoimasta puuttuvat kokonaan. Lisin haluaisi pitää ESC:tä ikään kuin koealustana ja areenana erilaisille uusille projekteille. Vierumäen EM-kisoissa testattiin uutta Air50-lajia, josta saaduista kokemuksista keskustellaan kilpailujen nyt päättyttyä.

Puheenjohtaja ymmärtää, että kokeilut ja uudet lajityypit tuovat mukanaan myös kritiikkiä omalta välältä. Lisin kuitenkin muistuttaa, että kaikki edellä mainitut lajit ovat vain kokeiluja, ja painottaa, että niistä tulee virallisia vasta sitten, jos ne saavat yleisön suosion.

Lisin toivookin kritiikin sijaan uusia ulostuloja. Erityisesti hän toivoo ennakkoluulottomia ratkai-

suja ESC:n hallitukselta ja aktiiveilta sekä eri maiden liittojen johtajilta.

Lisinin mukaan Euroopan liiton tulisi olla jatkossakin ”veturi”, joka vie ja kehittää ampumaurheilua eteenpäin muuttuvassa maailmassa.

– ESC on tällä hetkellä yksi vahvimista ja menestyksekkäimmistä liitoista, ja toivottavasti sen tulevaisuus saa sellaisena myös jatkua. On muistettava, että jokaisen eurooppalaisen urheilijamme menestys ja voitto ovat koko Euroopan liiton voitto.

Puolet ampumaurheilun olympiamitaleista Eurooppaan?

Lisin kävi tervehtimässä Vierumäellä järjestetyissä ilma-aseiden EM-kisoissa ampumaurheiluväkeä ja avasi tämän olympiadin viimeiset arvokisat, joissa ampumaurheilussa pystyi vielä saavuttamaan olympiapaikkoja. Suomen Ampumaurheiluliitto ojensi hänelle kilpailujen avajaisissa liiton kultaisen ansiomerkin, josta Lisin ilahtui suuresti.

Suomessa Lisin on tehnyt visiittejä useasti liiketoimiensa vuoksi. Ampumaurheilun merkeissä hän kävi Lahdessa vuonna 2002 MM-kisojen yhteydessä. Hän kuitenkin tunnustaa nähneensä maatamme ”häpeällisen vähän”. Lisin kiitteli suuresti Suomen kisaorganisaation panosta EM-kilpailuihin ja ilmaisi erityisen tyytyväisyytensä finaalihallin teatterimaiseen tunnelmaan sekä siihen, että Yle televisioi laajasti kisat.

Lisinillä on suuret odotukset Lontoon olympialaisista. Eurooppalaiset ampujat ovat napanneet ampumaurheilun olympiamitaleista yli puolet, ja Lisin toivoo, että Euroopan liitto jatkaa tällä menestyksen viitoittamalla tiellä.

– Olympiapaikan ovat saavuttaneet kaikki ne urheilijat, joilla on varmasti mahdollisuus kilpailla olympiamitaleista. Toivon, että eurooppalaista loistokkuutta nähdään myös Lontoossa ensi kesänä. ♦

EUROPEAN CHAMPIONSHIPS 10 M

14.-20.2.2012 HEINOLA – VIERUMÄKI, FINLAND

GATEWAY TO LONDON

ILMA-ASEIDEN EM-KILPAILUT, VIERUMÄKI 14.-20.2. // TULOKSET

ILMAKIVÄÄRI

Ilmakivääri 60 ls + 10 ls finaali, miehet: 1) Denis Sokolov Venäjä 701,5 (597+104,5), 2) Niccolo Campriani Italia 700,9 (599+101,9), 3) Marco de Nicolò Italia 700,8 (597+103,8), 4) Peter Sidi Unkari 700,6 (599+101,6), 5) Jeremy Monnier Ranska 699,9 (596+103,9), 6) Sergiy Rikhter Israel 699,9 (598+101,9), 7) Petar Gorsa Kroatia 699,9 (598+101,9), 8) Are Hansen Norja 699,8 (596+103,8), ... 17) Juho Kurki Suomi 594, ... 28) Henri Häkkinen Suomi 593, ... 74) Juha Rutonen Suomi 581.

Joukkuekilpailu: 1) Italia 1789, 2) Ranska 1784/147, 3) Venäjä 1784/141, ... 15) Suomi 1768.

Ilmakivääri, 40 ls+10 ls:n finaali, naiset: 1) Sonja Pfeilschifter Saksa 502,8 (398+104,8), 2) Katerina Emmons Tšhekki 502,2 (398+104,2), 3) Andrea Arsovic Serbia 501,4 (397+104,4), 4) Barbara Engleder Saksa 500,8 (397+103,8), 5) Emilie Evesque Ranska 500,3 (398+102,3), 6) Marte Torvik Norja 500,2 (397+103,2), 7) Ziva Dvorsak Slovenia 499,0 (399+100,0), 8) Stine Nielsen Tanska 498,6 (398+100,6), ... 32) Hanna Etula Suomi 394, ... 44) Marjo Yli-Kiikka Suomi 392, ... 46) Hanna Pitkänen Suomi 392.

Joukkuekilpailu: 1) Saksa 1190, 2) Serbia 1188/92, 3) Italia 1188/88, ... 12) Suomi 1178.

Ilmakivääri 60 ls + 10 ls finaali, pojat: 1) Michael Janker Saksa 697,7 (596+101,7), 2) Giuseppe Capano Italia 697,4 (594+103,4), 3) Sergei Kasper Ukraina 697,1 (593+104,1), 4) Istvan Peni Unkari 696,1 (594+102,1), 5) Jevgeni Pantshenko Venäjä 694,7 (592+102,7), 6) Andre Link Saksa 693,2 (592+101,2), 7) Jan Tshihileitshk Valko-Venäjä 692,3 (594+98,3), 8) Jörgen Persson Ruotsi 691,8 (593+98,8), ... 38) Jaakko Björkbacka Suomi 582, ... 42) Anton Aprelev Suomi 582, ... 52) Aleksi Leppä Suomi 572.

Joukkuekilpailu: 1) Saksa 1777 (ME), 2) Venäjä 1774, 3) Ukraina 1767, ... 13) Suomi 1736.

Ilmakivääri, 40 ls+10 ls:n finaali, tytöt: 1) Mira Biatovszki Unkari 498,3 (396+102,3), 2) Nikola Mazurova Tšhekki 497,2 (395+102,2), 3) Sandra Pettersson Ruotsi 497,1 (396+101,1), 4) Jasmin Mischler Sveitsi 496,3 (396+100,3), 5) Melanie Sparer Italia 496,0 (395+101,0), 6) Olga Golubtshenko Ukraina 494,8 (394+100,8), 7) Fabienne Fueglistner Sveitsi 494,2 (395+99,2), 8) Julia Diakova Venäjä 493,3 (396+97,3), ... 33) Katarina Långström Suomi 391, ... 59) Gisela Miettinen Suomi 384, ... 61) Marika Oikarinen Suomi 383.

Joukkuekilpailu: 1) Sveitsi 1183, 2) Tšhekki 1182, 3) Ukraina 1180, ... 16) Suomi 1158.

ILMAPISTOOLI

Ilmapistooli 60 ls + 10 ls finaali, miehet: 1) Pablo Carrera Espanja 687,1 (584+103,1), 2) Yusuf Dikec Turkki 685,7 (584+101,7), 3) Leonid Jekimov Venäjä 684,5 (586+98,5), 4) Vladimir Isakov Venäjä 684,0 (585+99,0), 5) Andrija Zlatić Serbia 682,8 (581+101,8), 6) Norayr Bakhtamyan Armenia 679,6 (581+98,6), 7) Ismail Keles Turkki 678,0 (582+96,0), 8) Vladislav Kotsharenko Valko-Venäjä 677,7 (579+98,7), ... 28) Kai Jahansson Suomi 574, ... 56) Henri Rutanen Suomi 567, ... 59) Teemu Tiainen Suomi 566.

Joukkuekilpailu: 1) Venäjä 1746, 2) Turkki 1741, 3) Valko-Venäjä 1735, ... 14) Suomi 1707.

Ilmapistooli, 40 ls+10 ls:n finaali, naiset: 1) Bobana Velickovic Serbia 487,1 (388+99,1), 2) Olena Kostevitsh Ukraina 486,7 (386+100,7), 3) Ljubov Jaskevitch Venäjä 483,9 (384+99,9), 4) Celine Goberville Ranska 483,8 (383+100,8), 5) Zsófia Csonka Unkari 483,6 (383+100,6), 6) Viktoria Tshaika Valko-Venäjä 482,1 (386+96,1), 7) Claudia Vedicchio Krause Saksa 481,6 (384+97,6), 8) Sonia Franquet Espanja 477,3 (383+94,3), ... 24) Karoliina Helle Suomi 378, ... 29) Mira Suhonen Suomi 376, ... 50) Ritva Karri Suomi 371.

Joukkuekilpailu: 1) Venäjä 1148, 2) Unkari 1146, 3) Serbia 1142, ... 10) Suomi 1125.

Ilmapistooli 60 ls + 10 ls finaali, pojat: 1) Kamil Gersten Puola 675,8 (576+99,8), 2) Ante Kristo Kroatia 674,9 (576+98,9), 3) Vincent Jeanningros Ranska 673,5 (576+97,5), 4) Jindrich Dubovy Tšhekki 672,6 (572+100,6), 5) Stefan Rares Ion Romania 670,0 (575+95,0), 6) Artsiom Lukjanavets Valko-Venäjä 669,5 (571+98,5), 7) Simon Liesch Sveitsi 667,8

(572+95,8), 8) Andrei Alferin Moldova 667,1 (571+96,1), ... 45) Miika Leppänoro Suomi 543.

Joukkuekilpailu: 1) Sveitsi 1700, 2) Venäjä 1697, 3) Tšhekki 1696.

Ilmapistooli, 40 ls+10 ls:n finaali, tytöt: 1) Joanna Tomala Puola 479,1 (381+98,1), 2) Nadzeja Leanavets Valko-Venäjä 478,3 (383+95,3), 3) Valentina Peregrin Kroatia 477,4 (380+97,4), 4) Klaudia Bres Puola 477,1 (380+97,1), 5) Michelle Skeries Saksa 476,5 (378+98,5), 6) Svetlana Medvedeva Venäjä 474,8 (377+97,8), 7) Silvie Ziskalova Tšhekki 473,2 (378+95,2), 8) Laurie Pescayre Ranska 472,3 (378+94,3), ... 20) Therese Lindgren Suomi 369, ... 24) Susanna Ahomäki Suomi 368, ... 45) Noora Kivistö Suomi 356.

Joukkuekilpailu: 1) Puola 1136, 2) Saksa 1126, 3) Ranska 1122, ... 9) Suomi 1093.

LIIKKUVA MAALI

Liikkuva maali, 60 ls (normaalijuoksut) + mitaliottelut, miehet:

Peruskilpailu: 1) Emil Martinsson Ruotsi 584, 2) Aleksander Blinov Venäjä 581, 3) Maksim Stepanov Venäjä 580, 4) Krister Holmberg Suomi 578, ... 11) Tomi-Pekka Heikkilä Suomi 569, 12) Tarmo Koskela Suomi 566.

Joukkuekilpailu: 1) Venäjä 1733 (sivuaa ME:tä), 2) Suomi 1713, 3) Ukraina 1706.

Semifinaalit: Martinsson – Holmberg 6-4, Stepanov – Blinov 6-5

Pronssimitaliottelu: Holmberg – Blinov 5-6

Kultamitaliottelu: Stepanov – Martinsson 6-5

Liikkuva maali, 60 ls (normaalijuoksut), pojat: 1) Sami Heikkilä 574, 2) Ivan Serebjakov Venäjä 565, 3) Jani Suoranta Suomi 563/uusinta 20, 4) Vladlen Onopko Ukraina 563/14, ... 7) Heikki Lähdekorpi Suomi 531.

Joukkuekilpailu: 1) Suomi 1668, 2) Ukraina 1651, 3) Venäjä 1603.

Liikkuva maali, 40 ls (normaalijuoksut) + mitaliottelut, naiset:

Peruskilpailu: 1) Olga Stepanova Venäjä 389, 2) Irina Izmalkova Venäjä 380, 3) Galina Avramenko Ukraina 379, 4) Ljudmila Vasiljuk Ukraina 370/uusinta mitaliotteluihin pääsystä 19, ... 7) Marika Salminen Suomi 353, 8) Marianna Mölläri Suomi 337, 9) Maria Heikola Suomi 337.

Joukkuekilpailu: 1) Venäjä 1139, 2) Ukraina 1118, 3) Suomi 1027.

Semifinaalit: Stepanova – Vasiljuk 6-0, Avramenko – Izmalkova 4-6

Pronssimitaliottelu: Avramenko – Vasiljuk 6-5

Kultamitaliottelu: Izmalkova – Stepanova 6-2

Liikkuva maali, 40 ls (normaalijuoksut), tytöt: 1) Micaela Qvarnström Suomi 368, 2) Mariia Kramar Ukraina 365, 3) Ganna Tshetovska Ukraina 350.

Joukkuekilpailu: 1) Ukraina 1043, 2) Venäjä 979, 3) Ranska 973.

Liikkuva maali, 40 ls (sekajuoksut), miehet: 1) Vladislav Prjanishnikov Ukraina 389, 2) Krister Holmberg Suomi 385/uusinta hopeamitalista 20, 3) Dimitri Romanov Venäjä 385/19, ... 7) Tomi-Pekka Heikkilä Suomi 381, ... 16) Tarmo Koskela Suomi 365.

Joukkuekilpailu: 1) Venäjä 1144, 2) Ukraina 1138/30, 3) Tšhekki 1138/25, 4) Suomi 1131.

Liikkuva maali, 40 ls (sekajuoksut), pojat: 1) Sami Heikkilä Suomi 377, 2) Vladlen Onopko Ukraina 367, 3) Dmitri Tshausov Ukraina 365, ... 6) Jani Suoranta Suomi 363, ... 9) Heikki Lähdekorpi Suomi 356,

Joukkuekilpailu: 1) Suomi 1096, 2) Ukraina 1073, 3) Venäjä 1069.

Liikkuva maali, 40 ls (sekajuoksut), naiset: 1) Galina Avramenko Ukraina 378, 2) Olga Stepanova Venäjä 377, 3) Ljudmila Vasiljuk Ukraina 373, ... 7) Marika Salminen Suomi 352, 8) Maria Heikola Suomi 343, ... 10) Marianna Mölläri Suomi 307.

Joukkuekilpailu: 1) Venäjä 1120, 2) Ukraina 1119, 3) Suomi 1002.

Liikkuva maali, 40 ls (sekajuoksut), tytöt: 1) Ganna Tshetovska Ukraina 361, 2) Oksana Sokolova Venäjä 357, 3) Mariia Kramar Ukraina 353, ... 8) Micaela Qvarnström Suomi 334.

Joukkuekilpailu: 1) Ukraina 1052, 2) Venäjä 1027, 3) Ranska 979.

EM-KISAPALOJA...

Kuvat: Lassi Palo

Liikkuvan maalin erikoismies Krister Holmberg ampui sekajuoksussa kauden parhaan tuloksensa 385, jolla hän uusi hopeamitalista Venäjän Dimitri Romanovin kanssa. Sympaattinen konkari voitti uusinnan 20-19 ja sai näin EM-hopeaa.

Poikien ilmakiväärijoukkue rentoutui kisa-aamuna pelaamalla biljardia valmentaja Pasi Wedmanin kanssa. Kuvassa tähtää Jaakko Björkbacka.

Hanna Pitkänen (vas.), Hanna Etula ja Marjo Yli-Kiikka kilpailivat naisten ilmakivääriässä. Kilpailua edeltävänä päivänä oli aikaa jutustelulle.

Neeme Pajusaar oli EM-kilpailujen vanhin osanottaja. Hän täyttää 55 vuotta maaliskuun 31. päivänä. Virolainen oli miesten ilmapistoolissa 70:s tuloksellaan 561.

Pistooliampujat Karoliina Helle (vas.), Mira Suhonen ja Riitta Karri esittelivät Suomen joukkueen mitalikahveilla Saksasta ostamia "tiimikelloja". Naapuripöydästä kuuluneiden kommenttien mukaan kellot olivat "vähän bling-bling", mutta kommentit eivät naisia hetkautaneet. Kellot olivat ranteessa myös seuraavana päivänä.

Kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi kotimaisten tiedotusvälineiden tentattavana, kun oli varmistunut, ettei Suomi saa Marjo Yli-Kiikan lisäksi muita kivääriampujia Lontoon olympialaisiin.

Tanskan Susanne Meyerhoff, 37, kilpaili naisten ilmapistoolissa – seitsemännellä kuukaudella raskaana. Pian syntynyt lapsi on hänen neljäs. Meyerhoff sijoittui 25:nneksi tuloksellaan 378.

Suomen EM-joukkueen johtaja Jari Karinkanta näytti kisojen alla missä ampujien tavoite on.

Suomen Olympiakomitean valmennuksen johtaja Kari Niemi-Nikkola (vas.) saapui seuraamaan EM-kisoja päätöspäivänä ja kuuli tuoreeltaan ilmakivääriässä kilpailleen Henri Häkkisen kisakommentit.

EM-kilpailujen johtaja Marko Leppä pysähtyi kiireidensä keskellä seuraamaan, kun Sami Heikkilä (vas.), Anni Sihvonen ja Aleksi Leppä rentoutuivat hartiahieronnalla.

ISO

KIIT

1. Ampumaurheiluliiton toimistosiihteeri Maila Pynnönen ja Ison-Britannian joukkueeseen kuulunut Tom Redhead nauttivat kansainvälisestä ilmapiiristä.

2. EM-kilpailuihin osallistuneiden maiden liput olivat näyttävästi esillä Heinola Final Arenan edessä.

3. Harri Marjala ja Alpo Vehanen tekivät pitkää päivää ratatoimitsijoina.

4. Heinola oli kisoissa näkyvästi esillä.

5 & 6. Finaalirata keräsi kehuja paitsi urheilijoilta myös katsojilta.

7. EM-kilpailujen suojelija, pääministeri Jyrki Katainen kävi kannustamassa suomalaisia kisojen päätöspäivänä.

8. Yle televisioi EM-kilpailut. Selostajana toimi Mikko Hannula ja kommentaattorina Pirjo Peltola.

9. Toimittajilla oli hyvät työskentelytilat Vierumäki Areenalla.

10. Kisamaskotti Cuti oli kaikkien suosikki.

11. Ampumaurheiluliiton hallituksen uusi jäsen Timo Laurila.

12. Huippu-urheilun muutosryhmän vetäjä Jukka Pekkala (vas.) ja kivaärivalmentaja Pasi Wedman seurasivat miesten ilmakiväärikisaa.

13. Hot Club Dance Company esiintyi avajaisissa.

14. Kaksi tuntia kisojen päättymisen jälkeen Vierumäki Areena oli jo lähes tyhjä.

TOS kaikille!

että "ilman kaikkien vapaaehtoisten suurta sydäntä ja punnerrusta ei näistä kisoista olisi saatu tuon kaltaista palautetta".

– Onkin ison kiitoksen paikka kaikille järjestelyissä mukana olleille. Kiitos, että jaksoitte olla mukana ja olitte mukana – rakkaudesta lajimme, Aarreki kiittää ja välittää erittäin lämpimät kiitokset kaikille järjestelytoimikunnan puolesta.

Vierumäellä järjestettyihin EM-kilpailuihin osallistui 594 urheilijaa 45 maasta.

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

11.

12.

14.

EM-KILPAILUJEN MITALITILASTO

	KULTAA	HOPEAA	PRONSSIA	YHTEENSÄ
Venäjä	7	8	7	22
Ukraina	5	6	9	20
Suomi	5	2	1	8
Saksa	4	1	–	5
Puola	3	–	–	3
Sveitsi	2	–	–	2
Italia	1	2	1	4
Serbia	1	1	2	4
Unkari	1	1	–	2
Espanja	1	–	–	1
Tshekki	–	3	2	5
Turkki	–	2	–	2
Ranska	–	1	5	6
Ruotsi	–	1	1	2
Kroatia	–	1	1	2
Valko-Venäjä	–	1	1	2

Yhteensä 16 maata.

SUOMEN MITALIT

KULTAA

Sami Heikkilä, poikien liikkuva maali/normaalijuoksut ja sekajuoksut

Suomi, poikien liikkuva maali/normaalijuoksut

Suomi, poikien liikkuva maali/sekajuoksut

Micaela Qvarnström, tyttöjen liikkuva maali/normaalijuoksut

HOPEAA

Krister Holmberg, miesten liikkuva maali/sekajuoksut

Suomi, miesten liikkuva maali/normaalijuoksut

PRONSSIA

Jani Suoranta, poikien liikkuva maali/normaalijuoksut

VIIMEISET OLYMPIAMAAPAIKAT

Ilma-aseiden EM-kilpailuissa Vierumäellä jaettiin viimeiset kuusitoista olympiamaapaikkaa Lontoon olympialaisiin.

Miesten ilmakivääri

Petar Gorsa (Kroatia), Ilja Charheika (Valko-Venäjä), Pascal Loretan (Sveitsi) ja Ondrej Rozsypal (Tshekki)

Naisten ilmakivääri

Ziva Dvorsak (Slovenia), Marte Torvik (Norja), Paula Wronska (Puola) ja Petya Lukanova (Bulgaria)

Miesten ilmapistooli

Ismail Keles (Turkki), Vladislav Kotsharenko (Valko-Venäjä), Luca Tesconi (Italia) ja Patrick Scheuber (Sveitsi)

Naisten ilmapistooli

Bobana Velickovic (Serbia), Claudia Verdicchio Krause (Saksa), Galina Orlovskaja (Venäjä) ja Joana Castelao (Portugali)

Hallimestarin kymmenet kävelykilometrit

Vierumäki Areenan urheilupinnoitteen mitat ovat 76x50 metriä. Hallimestari Tuomo Kamppinen piti askelmittaria yhtenä aamupäivänä ennen ilma-aseiden EM-kilpailuja. Mittariin kertyi lyhyessä ajassa 2,5 kilometriä – eikä Kamppisella ollut edes kiire.

– Kyllä kilometrejä varmasti kertyi aika nopeasti maratonin verran. Kun täällä kävelee pitkin ja poikin, ei sitä oikein huomaakaan. Pohkeeni ovat kylä ihan jumissa. Hyötyliikuntaa, Kamppinen naurahti kolme päivää ennen ilma-aseiden EM-kilpailujen avajaisia.

Kamppinen oli yksi kisojen avainhenkilöistä, sillä hän oli tilojen päävas- taava eli Chief of Venue. Hän on ollut aiemmin mukana järjestämässä pistoolin Walther cupia ja junioreiden PM-kilpailuja. EM-kilpailuja Kamppi- nen kutsui ”suuritoisimmiksi”, koska kisoja oli kahdessa hallissa.

– Kisoja edeltävällä viikolla mietin aamuisin olenko unohtanut jotain. Se oli onneksi vain tunne, sillä tiesin kaiken olevan ok. Muutama päivä ennen avajaisia oli enää jäljellä viime hetkien ”vääntöä” ja säätämistä.

Kamppisen mielestä ilma-aseiden SM-kilpailut oli hyvä järjestää samassa paikassa tammikuun puolivälissä, ikään kuin EM-kilpailujen esikisoina.

– Niiden jälkeen tiesi, mitä voi nyt tehdä toisin, Kamppinen pohti EM- kisojen alla.

Vaikka Kamppinen tuntee ampumaurheilun erittäin hyvin, joutui hänkin koville, kun hän alkoi mitata Vierumäki-hallia ja miettiä miten radat sinne rakennetaan.

– Tein varmaan kaksikymmentä erilaista pohjakuvaa, jotka heitin roskiin. Lopulta se ratkaisu sitten löytyi.

Kisojen jälkeen Kamppinen oli väsynyt mutta onnellinen.

– Kisat menivät hyvin! Palaute on ollut hyvää, ja kisoissa tehtiin kovia tuloksia. Paremmiin ei voi mennä, vaikka välillä raskasta olikin.

Ampumaurheilu on tuttu laji

Kamppinen, 55, on harrastanut ammuntaa vuodesta 1984 lähtien. Hänen lajinsa ovat ilmakivääri, ”piekkari” ja 300 metrin lajit. Lahden Ampumaseu- raan edustava Kamppinen on voittanut joukkuekultaa, -hopeaa ja -pronssia. Kultaa tuli 300m joukkueessa, jonka muut ampujat olivat Jarmo Perttunen ja Kalle Hasu.

Järvenpäässä asuva Kamppinen on ollut Vierumäki Areenan hallimestari runsaan neljän vuoden ajan.

– Olen tyytyväinen työhöni, hän hymyilee.

– Olen tehnyt töitä 18-vuotiaasta lähtien. On hienoa, kun tunnen ampu- maurheilijat ja voin jutella heidän kanssaan. On kivaa työn puolesta kysellä esimerkiksi kivääripurukoilta, onko kaikki nyt hyvin, Kamppinen nauraa.

Talkoolaisista iso apu

Kisoja edeltävän viikonlopun ajan EM-talkoissa olivat Eero Markkanen ja Tiina Aalto. Mäntsäläläinen Markkanen saapui Vierumäki Areenalle perjan- tai-iltana. Hän lähti kotiin sunnuntaina ja palasi kaksi päivää myöhemmin Vierumäelle. Pistoolilajeja harrastava Markkanen oli töissä kisojen loppuun asti Antidopingtoimikunnan valtuuttamana saattajana eli hän saattoi kutsun dopingtestiin saaneen urheilijan itse testiin.

– Se oli mielenkiintoista. Oli kiva nähdä miten tällaisetkin asiat toimivat, Markkanen sanoi.

Helsinkiläinen Aalto aloitti kisaurakkansa jo edeltävällä viikolla Ampu- maurheiluliiton toimistossa. Hän pakkasi tavaroita yhden päivän ajan, ja työ jatkui kisapaikalla pitkälle perjantai-iltaan asti. Myös hän palasi pariaksi päi- väksi kotiin ennen kuin tuli takaisin kisapaikalle avajaispäivänä.

Ampumaurheilu on myös Aallolle varsin tuttu laji, sillä hän on liikkuva- maalin tuore Suomen mestari. Hän voitti tammikuussa normaalijuoksujen kultaa sarjassa N50 tuloksella 313.

Markkanen ja Aalto olivat esimerkiksi mukana, kun tavaroita pakattiin noin 1100 laukkuun, jotka jaettiin kisoihin saapuville vieraille.

↑ Tuomo Kamppinen teki suururakan ilma-aseiden EM-kilpailuja varten. Hän muun muassa laitto alumiinifolia Vierumäki Areenan kattolamppuihin ja vaimensi ilmastointiputkista tulevaa ilmavirtaa. Sekä paljon muuta.

↗ Tiina Aalto oli kisoissa monessa mukana, ainakin kisatoimistossa ja avajaisissa lipunkantajana.

→ Eero Markkanen näki läheltä, miten dopingvalvonta kansainvälisissä arvokilpailuissa toimii.

Aukeaman teksti ja kuvat: Lassi Palo

Jokivarren oppilaat nauttivat avajaistunnelmasta

Orimattilassa sijaitsevan Jokivarren koulun viitisenkymmentä oppilasta oli isossa ja näkyvässä roolissa ilma-aseiden EM-kilpailujen avajaisissa keskiviikkoiltana. He toimivat osanottajamaiden kylttien kantajina Heinola Final Arenalla järjestetyssä tyylikkäässä tapahtumassa.

Jokivarren koulun oppilaat onnistuivat tehtävässään mainiosti. Puuhamiehenä toiminut **lehtori Kimmo Korhonen** oli urakan päätyttyä tyytyväinen.

– Avajaiset menivät koululaisilta juuri niin kuin pitikin, Korhonen myhäili.

Mukana olleista koululaisista kuusitoista oli poikia ja loput tyttöjä. Kaksi viikkoa ennen h-hetkeä avajaisiin ilmoittautuneita oppilaita hivenen jännitti.

– Ehkä vähän, myönsivät seiskaluokkalaiset Pihla Rantasalmi ja Heidi Broman.

– Se on varmasti ihan kivaa. Ja uusi kokemus, sillä ei tällaista kovin usein pääse tekemään.

Avajaisten jälkeen Pihla myönsi jännittäneensä.

– Vähän, hän hymyili.

Kumpikaan tytöistä ei ole harrastanut ampumaurheilua eikä lajia kokeillut. Paitsi vesipyssyä, Heidi naurahti.

Muillekaan haastateluille eli Heidi Kinnille, Tiia Kinnille, Julia Heikkilälle, Alex Leinolle ja Tuomas Liljalle ampumaurheilu ei ole tuttu laji – ainakaan vielä.

– Emme ole sitä kokeilleet, eikä meillä ole kavereita, jotka sitä harrastaisivat, haastatellut sanoivat kuin yhdestä suusta.

Korhosen mukaan avajaisporukassa oli kuitenkin muutama ampumaurheilua harrastava. Kovin kauan minulla ei mennyt, kun avajaisporukka oli kasassa, hän kertoi.

– Lapset pääsivät reissuun. Tällaista pitäisi olla useamminkin. Ja koulussa voisi olla hyvinkin ampumaurheilukerho, jota voisivat pitää muutkin kuin opettajat. Urheilujärjestön pitäisi osata tukea paremmin tällaisia hankkeita.

Kuudesluokkalaiset pojat ilmaisivat halukkuutensa kokeilla ampumaurheilua tyttöjä innokkaammin. Pojat eivät kuitenkaan osanneet nimetä yhtään suomalaista ampujaa nimeltä.

– Satu Mäkelä-Nummela nimen kuulostaa tutulta, Alex sanoi Orimattilan Seudun Urheilumpujia (OSU) edustavasta trapin hallitsevasta olympiavoittajasta.

EM-kilpailujen avajaisten toinen juontaja Vallu Lukka ja Jokivarren koulun koululaisia.

EM-kilpailujen avajaiset eivät Alexia vielä jännittäneet, kun niihin oli kaksi viikkoa aikaa. Hän epäili jännityksen lisääntyvän viimeistään bussimatalla Orimattilasta Vierumäelle. Tuomas sanoi katsovansa EM-kilpailuja televisiosta "jos on aikaa".

Idea Jokivarren koulun osallistumisesta EM-kilpailujen avajaisiin tuli OSU:n Heikki Romppaselta, joka on tehnyt aiemminkin yhteistyötä Korhosen kanssa. Korhonen harrastaa metsästystä ja kalastusta sekä osallistuu aktiivisesti reserviläistoimintaan.

– Kilpailuviettiä minulla ei ole, mutta toimin ampumaurheilun hyväksi aina kun mahdollista, matemaattisten aineiden lehtorina työskentelevä Korhonen sanoi.

Jokivarren koulussa on noin 600 oppilasta, jotka käyvät yhtenäisen koulupolun koko peruskoulun ajan. Sieltä löytyvät kaikki esi-, perus- ja erityisopetuksen muodot kuulo- ja näkövammaisten opetusta lukuunottamatta.

Puhtaita täysosumia EM-kilpailuissa

Ampumaurheilijat ryhtyivät puhtaan urheilun lähettiläiksi, kun he ottivat ilma-aseiden EM-kilpailujen avajaisissa vastaan Kultaisen kapulan. Kapula sisälsi tärkeän sanoman: Suomessa järjestettävät kansainväliset urheilutapahtumat haastetaan edistämään puhdasta urheilua ja reilua peliä.

– Suomi lähettää liikkeelle kansainvälisen voittajien viestin. Se haastaa myös muut maat järjestämään kansainväliset urheilukilpailunsa puhtaan urheilun ja reilun pelin periaatteiden hengessä, avajaisissa todettiin.

Viestin otti vastaan EM-kilpailujen johtaja Marko Leppä yhdessä olympiamitalisti ja valmentaja Juha Hirven kanssa.

Ilma-aseiden EM-kilpailut haastettiin puhtaan urheilun edistäjäksi. Se käynnisti vuoden 2012 suurten kansainvälisten urheilutapahtumien sarjan Suomessa. Kultainen kapula on jo kiertänyt Suomessa Nuorten olympiafestivaaleilla vuonna 2009, salibandyn MM-kisoissa 2010 sekä viime vuonna muodostelmaluistelun MM-kilpailuissa ja enduromoottoripyöräilyn MM-joukkuekilpailuissa.

Ilma-aseiden EM-kilpailujen mitalistit ottivat kantaa puhtaan urheilun puolesta kirjoittamalla nimikirjoituksensa ADT:n teettämään ampumaurheiluhenkiseen isoon tauluun, ja tuomareilla oli kilpailuissa kultaiset pinssit osoituksena siitä, että he tuomitsivat reilun pelin hengessä.

– Me määritimme kilpailujen yhdeksi arvoksi dopingista puhtaan urheilun. Antidopingtyö on meille tärkeää. Haluamme olla osaltamme edistämässä puhdasta urheilua sekä tukea kansainvälisen liittomme antidopingohjelmaa ja valistustyötä niin täällä Suomessa kuin kansainvälisestikin. EM-kilpailut olivat erinomainen paikka vaikuttaa ja muistuttaa sekä sitouttaa ihmisiä Puhtaasti paras -ohjelmaan. Siksi halusimme olla mukana puhtaan urheilun lähettiläinä: ottaa viestikapulan vastaan ja viedä asiaa eteenpäin, Suomen Ampumaurheiluliiton toiminnanjohtaja ja EM-kilpailujen pääsihteeri Risto Aarreki sanoi.

Hirvi puolestaan haastoi kaikki katsojat mukaan samalle asialle ja allekirjoittamaan suurvetoomuksen puhtaan urheilun puolesta. Suomen enduron ykkösnainen Marita Nyqvist toi mukanaan kansainvälisten urheilutapahtumien reilun pelin haastekampanjan tunnuksen kultaisen kapulan.

Suomessa järjestettävien kansainvälisten urheilutapahtumien reilun pelin haastekampanja on osa Puhtaasti paras -ohjelmaa. Kultainen kapula haastaa vastaanottajansa edistämään puhdasta urheilua ja sitoutumaan sen arvoihin. Haastekampanjan laitoi liikkeelle vuonna 2009 Euroopan Nuorten olympiafestivaalien pääsihteeri Pirjo Puskala.

Juha Hirvi (vas.) ja Marko Leppä ottivat Kultaisen kapulan vastaan Marita Nyqvistiltä ja Moottoriurheiluliiton toimitusjohtajalta Kurt Ljunqvistiltä.

Näkyvyyttä

Sanser suunnittelee ja toteuttaa kaikki tuotteet seurallesi tai yhdistyksellesi tapahtumiin ja varojen keräykseen

Meiltä kaikki tuotteet tapahtumiin, messuille ja fanituotteiksi mm. avaimenperät, pinssit, t-paidat, pipot, takit, pyyhkeet, fleecet ja mikit.

Varastossamme on valmiita tuotteita, joista voidaan tehdä esimerkiksi edustamasi seuran näköisiä kuhunkin tilanteeseen sopivilla brodeerauksilla tai painatuksilla.

Varastotuotteiden lisäksi voimme räätälöidä seurallesi tarvitsemasi kokonaisuuden. Räätälöitäviin tuotteisiin tarjoamme omien suunnittelijoidemme suunnittelu-palvelua.

Soita meille, niin kerromme lisää.

pimeyteen

Varainhankintaa näyttävästi ja tuottavasti **COREFLECT-heijastimilla**

Coreflect-heijastin on tutkittua laatua oleva kotimainen avainlipputuote, jota on mukava myydä. Uuden nipsu- ja vieterikiinnityksen ansiosta heijastinta on kätevää käyttää. Heijastimien heijastavuus on yli 1500 cil ja tuote onkin testivoittaja.

PYÖREÄ

NELIÖ

SUORAKAIDE UUSI

SYDÄN

NALLE

LUMIHIUTALE

T-PAITA

KISSA

Määrä	nettohinta	myyntihinta	seurallesi jaettavaksi	myyntihinta
525 kpl	2 €	5 €	1575 €	yht. 2625 €
1050 kpl	2 €	5 €	3150 €	yht. 5250 €
2550 kpl	1,80 €	5 €	8160 €	yht. 12750 €

Hinta sisältää logomerkkauksen yksi tai monivärisenä, saatavana myös ilman logoa. Tuotteet on pakattu yksittäin näyttävästi Blister-pakkauksiin ja pakkaukset on sijoitettu myyvään pöytätelineeseen, johon mahtuu 75 kpl.

Värit: keltainen, kirkas, musta, oranssi, pinkki, punainen, ruskea, sininen, lila ja vihreä

Lisätietoja ja tilaukset: Sanna Keivaara, puh. 040 525 0317, sanna.keivaara@sanser.fi

Hinnat sisältävät alv 23 %. Postituskulut lisätään hintaan, noin 10-15 € riippuen paketin koosta.

SANSER TAMPERE

Kuokkamaantie 2, 33800 Tampere
puhelin 026 229 300, faksi 03 2255 442

SANSER PORI

Eteläpuisto 15, 28100 Pori
puhelin 026 229 100, faksi 026 229 299

SANSER HELSINKI

Mikkolantie 1 A, 00640 Helsinki
puhelin 026 229 400, faksi 09 629 074

MAINOS- & LIIKELAHJAT

www.sanser.fi

Satu Mäkelä-Nummela kohti Lontoon olympialaisia

Käynnissä tiukka harjoituskausi

Kuvat: Jari Karinkanta

Suomen Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Jari Karinkanta tapasi Satu Mäkelä-Nummela kauden toisella ulkomaanleirillä helmikuussa Qatarin Dohassa, jossa hän oli valmistautumassa tärkeään olympiakauteen. Ohessa ovat trapin olympiavoittajan tuoreet kuulumiset.

Satu Mäkelä-Nummela leireillä alkuvuodesta Qatarin Dohassa.

B TEST ESTER

Hyvin suunniteltu ja toteutettu B Test Ester on 5-vuotisen kokemuksen perusteella ja on ollut useiden vuosien kokeilu, joka antaa laatuvarmistusta tuotteelle. B Test Ester on helpokäyttöinen ja on onnistunut ratkaisu ampumaurheilun harjoittamiseen. Tuote on valmistettu Suomessa.

HINTA NYT 675,00 alv 0% 830,00 alv 23%

TELÄKÄRTT:

Satu Mäkelä
+358 4077 0700
satumaki@gmail.com

Wind Trainer
Antti Nieminen +358 40706 1197
info@windtrainer.fi

"B Test Ester on ollut Suomessa useiden vuosien kokeilu, joka antaa laatuvarmistusta tuotteelle. B Test Ester on helpokäyttöinen ja on onnistunut ratkaisu ampumaurheilun harjoittamiseen. Tuote on valmistettu Suomessa."

Satu Mäkelä-Nummella on viime kaudesta yksi hyvä asia mielessä, ja se on olympiapaikka, jonka hän ampui Pekingin maailmancupissa huhtikuussa. Olympiakomitea valitsi hänet Lontoon olympialaisiin joulukuussa.

Muuten Mäkelä-Nummela pitää kauttaan "tosi tasapaksuna". Tulokset olivat pääosin 68-69 kiekon tasoa.

– Jokaisessa kilpailussa tuli yksi huono sarja eli 20 tai 21 kiekkoa, ja se söi lopputulosta ja sijoitusta. Ja kun luulin tehneeni hyvän kilpailun, olinkin kaukana kärjestä, hän viittaa Mariborin maailmancupiin, jossa hänen tuloksensa oli 71 kiekkoa, joka oikeutti 11. sijaan.

– Uusi kausi on lähtenyt hyvin liikkeelle, ja olen päässyt hyvin sinuiksi uuden "työkaverini" kanssa, jonka kävin syksyllä hakemassa Italiasta. Ase tuli siellä säädettyä ja testattua, ja yhteistyö löytyikin aseensa kanssa yllättävän nopeasti. Jos nyt ei osu, niin ei tarvitse lähteä asetta säätämään, vaan keskittyä omaan tekemiseensä.

Mäkelä-Nummela aloitti harjoitus kautensa perinteisesti Kanarian-saarilta.

– Olosuhteet olivat siellä hyvät tai erinomaiset, ja siellä tuli ammuttua ihan mukava kiekkomäärä. Sain hyvän tuntuman ammuntaan.

– Dohassa tuli ammuttua paljon. Siellä ei ollut vihreistä taustoista tietoa, vaan kaikkialla oli ruskeaa hiekkaa. Se teki ammunasta sopivasti haasteellista, kun vihreää muovimattoja oli vain noin 20 metriä heittimien etupuolella. Tärkeää on, kuinka suhtautuu asioihin: ei ole huonoja ratoja, vaan väärä suhtautuminen asioihin.

– Oleellista oli saada kilpailukausi avattua. Kolme muuta maapaikan lunastanutta urheilijaa toi kisaan myös sopivasti haastetta. Kauden avaus oli hyvä ja kilpailu teetti paljon työtä, kun olosuhteet olivat tosi vaikeat (lähes myrskyisiä tuuli ja voimakas hiekkapöly).

– Piti ampua nopeasti, mikä toimi kilpailussa tosi hyvin. Peruskilpailun tulos 65 oli olosuhteisiin nähden aivan hyvä, ja finaalitulos 21 kiekkoa oli parasta pitkään aikaan.

Neljän vuoden takainen Pekingin hopeamitalisti Zuzana Stefenkova hävisi suomalaiselle kuudella kiekolla (68+12). Kolmas oli Turkin Nihan Kantarci tuloksella 56+13.

Mäkelä-Nummela matkasi helmikuun puolivälissä kahdeksi viikoksi harjoittelemaan takaisin Kanarialle. Maaliskuussa on vielä yksi leiri, ja ennen Lontoota hän menee vielä Lonatoon ampumaan.

Maailmancup-kauden Mäkelä-Nummela avaa Lontoon esikisoissa huhtikuun lopulla.

– Se on tosi tärkeä kokemuksen kannalta, koska siellä pääsee ensimmäistä kertaa ampumaan tulevalle olympianäyttämöllä. Tavoitteenani on seiskalla alkava tulos. Kaikki lähtevät samalta lähtöviivalta kilpailuun, koska siellä ei ole aiemmin päästy ampumaan.

Sitten onkin Lontoon perään Italiassa Lonaton maailmancup, jonka jälkeen ovat pian vuorossa EM-kisat Kyproksella. Kesäkuun Pekingin cupin peruuntuminen ei sekoita hänen suunnitelmiaan lainkaan, sillä hän menee kesäkuussa kilpailemaan Belgradin GP-kisaan ja juhannuksen jälkeen Brnoon Tshekkiin.

Mäkelä-Nummela harjoittelee heinäkuun ajan kotimaisemissaan Orimattilassa ja käy muutamassa kilpailussa ja valmistautuu kauden pääkilpailuun.

– Uskon, että Lontoon olympialaisissa tulostasoa nousee selvästi Pekingin kisoja korkeammaksi, joten finaaliin pitää varmasti ampua seiskalla alkava tulos. On ihan selvää, että olympialaiset tuovat omat paineensa ja tilanne muuttuu. Menneillä ei ole mitään merkitystä. Pekingin hyöty on se, että on jo kokemusta sen tason karkeloista. Kaikki kilpailijat ovat samalla viivalla ennen kuin yhtään laukausta on ammuttu. Kyllä muut luovat ne paineet – ja totta kai itsekin, jos ajattelee koko ajan, että mitali pitää saavuttaa. Tavoite on päästä finaaliin, joka on sitten taas aivan uusi kilpailu, jossa voi käydä ihan miten vain.

– Suomen joukkueella oli Pekingissä rento tunnelma, ja kaikki olivat kuin vanhoja tuttuja keskenään. Oli kiva olla joukkueen jäsen, ja toivottavasti Lontoossa jatkuu sama rento ilmapiiri. En ehtinyt käydä Pekingissä katsomassa mitään muita lajeja, vaan aika meni kisakylässä. Lontoossa mennään varmaan samalla mallilla.

Joukkueille järjestettiin retki erämaahan seuraamaan haukkakisatapahtumaa.

Kansainväliseen menestykseen Vierumäeltä

Huippuolosuhteet harjoitteluun ympäri vuoden

Vierumäen maisemissa valmentautuu vuosittain kymmenien eri lajien urheilijoita. Tapahtumia ja toimintaa on ympäri vuoden, kaikenikäisille ja -tasoisille liikkujille. Vierumäki Areenan myötä ammunta nousi Vierumäellä yhdeksi näkyväksi lajiksi. Olosuhteet sopivat niin huippuammattilaisten valmentautumiseen kuin ryhmien ja kurssien lajitutustumisiin.

Suomen Urheiluopisto on ihanteellinen paikka urheilijoiden valmentautumiseen ja leireilyyn. Vierumäki tarjoaa monipuoliset ja viihtyisät puitteet harjoitteluun sekä edullisen majoittumisen täysihoidolla. Runsaat ja maittavat ruokailut antavat osansa viihtymiselle.

Vierumäki Areena

Areena on todellinen monitoimihalli, ainoa laatuaan Suomessa. Hallista järjestyvät tilat ammunnan lisäksi mm. voimistelulajeille, sulkapallolle, lentopallolle ja salibandyille. Areenassa on 10 hengen ilma-asestudio sekä golfin talviharjoittelukeskus. Tilat soveltuvat messujen tai liikuntatapahtumien järjes-

tämiseen jopa 3000-4000 hengelle.

Yksilölliset leiripaketit

Suomen Urheiluopistolla on tarjolla eri lajien leiripaketteja. Urheilijat valmentajineen saavat toiminnalleen lisäarvoa ja vinkkejä oman lajinsa koulutettujen ammattilaisten toimiessa valmentajina. Tutustu tarjontaan netissä ja ota yhteyttä, suunnitellaan kokonaisuus yhdessä.

Myynti:

puh. (03) 8424 11/vaihe
myynti@vierumaki.fi

Lisätietoja:

www.vierumaki.fi

Oman tiensä kulkija. Kulkija itse eli kaksoistrapin erikoismies Simo Köylinen pohtii ensin, olisiko se niin, mutta hetken kuluttua myöntää luonnehdinnan osuvan oikeaan.

SIMO KÖYLINEN

– oman tiensä kulkija

Teksti ja kuvat: Lassi Palo

Orimattilan keskustasta lähtevää Artjärven-tietä pitkin on ajettava kymmenisen kilometriä ennen kuin Simo Köylinen kotiin johtava tie tulee vastaan. Vilku vasemmalle ja vielä kaarros oikeaan melko jyrkkää mäkeä pitkin, ja siinä se on, värikkään ”tuplatrapparin” uudehko kotitalo. Naapuritaloja ei näy, vain lumisia puita.

Kotona ei ole ketään, ja talvinen pihakin on autio. Pakkasta on 23 astetta, mutta onneksi pian pihaan ajaa pakettiauto, josta hyppää ensin ulos innokas koira ja sitten isäntä itse.

– Milla, ei hypi, Köylinen kommentaa nelivuotias-ta dobermanniaan.

Milla kipittää oven avauduttua ensimmäisenä sisään, ja Köylinen heittää talvitakkinsa porraskaitteen päälle.

– Heitä sinäkin takkisi jonnekin. Mulla ei ole naulakkoa. Tai on se jossain. En oikein ole ehtinyt sisustaa, hän naurahtaa.

Sisustus on miehekkään karu. Lattialla on useita treeni- ja aselaukkuja, keittiössä palautusjuoma- ja jauhepurkkeja. Köylinen pitää thaimaalaisen urheiluvatefirman pipoa sisälläänkin päässään.

Köylinen on paitsi oman tiensä kulkija myös

monen roolin mies. Hänestä kertovia tarinoita piisaa, mutta kuka hän oikein on?

Thainyrkkeilijä ja saliyrittäjä

Köylinen vietti viime vuonna kaksi kuukautta Thaimaassa, mistä hän palasi kotiinsa tammikuun lopussa. Se on tullut jo tavaksi, sillä hän osti neljä vuotta sitten talon Bangkokista 230 kilometriä etelään sijaitsevasta Huahinista.

– Ostin sen kaverini kanssa puoliksi. Uskalsimme tehdä kaupat, koska talon on rakentanut eräs suomalainen. Hintakin oli kohdallaan. Tuttavap-riskuntani viettää Huahinissa enemmän aikaa kuin minä, mutta ainakaan vielä emme ole ryhtyneet taloa vuokraamaan.

Köylinen nauttii silminnähden kun hän alkaa puhua Thaimaasta. Siellä saa olla rauhassa, puhelin ei soi, eikä kukaan pyydä häntä kaivinkonehommiin, hän kuvailee. Ja hän saa harrastaa siellä rakastamaansa thainyrkkeilyä – muinaisesta thaimaalaisesta sotataidosta kehittyneitä kamppailulajia, jonka tekniikkavalikoimaan kuuluvat erilaiset lyönnit, kyynärpäilyönnit, potkut ja pystypaini eli thaipaini.

Thainyrkkeily on Thaimaan kansallisurheilu-

laji ja tärkeä osa maan kulttuurihistoriaa, mutta siitä on kehittynyt myös tehokas kuntoilun ja itsensä kehittämisen muoto. Suomeen aktiivinen thainyrkkeilytoiminta saapui 1990-luvun alussa. Köylinen perusti Lahteen vuoden 2010 lokakuussa kamppailu-urheilukeskuksen, jossa lajia voi harrastaa. Keskuksen muita lajeja ovat muun muassa brassiujitsu ja vapaaottelu. Hien saa pintaan myös kahvakuulatreeneillä.

– Thainyrkkeily ja vapaaottelu ovat maailman kaksi kovinta kamppailu-urheilulajia, sanoo Köylinen, joka on yksi salin neljästä omistajasta.

– Olemme saavuttaneet yhden erävoiton, kun sali pyörittää jo nyt itse itsensä. Asiakkaita tulee koko ajan lisää. Minun ei tarvitse päivystää salilla päivittäin, mutta totta kai joitain asioita pitää hoitaa, hän kuvailee saliyrittäjän rooliaan.

Maanviljelijä, kaivinkoneyrittäjä...

Ampumaurheiluliiton urheilijaprofilissa Köylinen kertoo olevansa myös maanviljelijä ja kaivinkoneenkuljettaja. Hän omistaa kaksi kaivinkonetta, joilla hän tekee töitä lähiseudulla eli pääasiassa Lahdessa, Myrskylässä ja Porvoossa.

← *Simo Köylinen on kokenut ampuja, joka on ollut parhaimmillaan maailmancupin finaaleissa eli kuuden parhaan joukossa. Hänen vieressään on Milla-koira.*

→ *Simo Köylinen tietää kuinka kova laji thainyrkkeily oikeasti on, sillä hän on otellut thaimaalaisia urheilijoita vastaan.*

⇒ *Simo Köylinen kävi teetättämässä Saksassa aseeseensa uuden perän viime syksynä.*

– Maanviljely ei ole minulle ympärivuotista työtä, vaan vain keväisin, kesäisin ja vähän syksyisin. Kaivinkonehommia on tehtävä, jotta jäisi ylimääräistä säästöön, hän sanoo.

– Urheilu tulee listallani ensimmäisenä, ja kaikkea muuta teen sen mukaan. Se vain menee näin, koska haluan urheilla täysillä. Se on kylmä tosiasia.

Köylinen pysähtyy hetkeksi siemailemaan kahvia. Milla-koira vaatii osakseen huomiota. Rapsutusta ja pehmolelun heittelyä pliis, sen anova katse kertoo.

– Jos haluaa urheilussa maailman huipulle, muut työt eivät sovi sen kanssa yhteen. Sen olen nähnyt, Köylinen sanoo kahvikuppinsa takaa.

... ja kriitikko

Suomalaisen huippu-urheilun muutosta pohtivan työryhmän töitä Köylinen on seurannut. Palaute on hänelle tyyppilliseen tapaan suoraa – ellei peräti armotonta.

– Ainakaan vielä en ole kuullut ryhmän tehneen mitään hyödyllistä. Mitä se on saanut aikaiseksi? Onko urheilu hyötynyt siitä mitään? En ainakaan ole kuullut, että olisi. Todennäköisesti ei ole.

Köylinen mainitsee esimerkkinä samaa seuraa eli Orimattilan Seudun Urheiluampujia edustavan trap-ampujan Satu Mäkelä-Nummelan, joka tekee töitä lahtelaisessa tavaratalossa.

– Satu on hallitseva olympiavoittaja, ja hänet on jo valittu Lontoon olympialaisiin. Onko hänen paikkansa Kärkkäisellä? Olisi korkeintaan sen mannekiinina, mutta nyt hän tekee siellä töitä täysipäiväisesti, vaikka tämä työ ja urheilu eivät kuuluisi yhteen! Muualla maailmassa ei toimita näin. Jos on urheilun huipulla, sen pitäisi olla ainoa työ, Köylinen painottaa ja palaa ajassa viime syksyyn, jolloin skeetin vuoden 2004 olympiamitalisti Marko Kempainen ilmoitti lopettavansa urheilu-uransa.

Köylisen mukaan Kempainen sanoi asioiden olevan ”juuri niin kuin ne ovat”. Ylen syyskuussa tekemässä haastattelussa Kempainen totesi ammunnan olevan liian kallista ampujalle Suomessa: ”Kaikki pitää ottaa omasta pussista ja sponsoreilta. Jos kumppaneita ei ole, kahden viikon leirin jälkeen palkkapussi on aika pieni. Ei Suomessa ole koskaan ammunalla elänyt eikä koskaan tule elämään.”

– Kuinka kauan Suomessa menee ennen kuin tämä ymmärretään? Kuinka kauan asioiden annetaan mennä näin? Ampumaurheilu on saavuttanut useita arvokisamitaleja, mutta jos tilanne olisi ollut ja olisi toinen, kuinka monta mitalia olisi tullut ja tulisi lisää? Sitä ei voi kukaan tietää, mutta uskon, että niitä olisi enemmän, Köylinen sanoo.

Menneisyys ampumaurheilussa...

Köylisen kevään kalenteri on täynnä. Se kertoo, että hän panostaa ampumaurheiluun täysillä. Taas kerran, eikä hän muuta vaihtoehtoa tunne: puolivaloilla ei kannata ajaa, sillä se olisi omien ja muiden rahojen silkkaa tuhlaamista.

– Kai se on mentävä taas tämä vuosi, Köylinen hymyilee.

Miten niin kai? Ja tämä vuosi? Tarkentavat kysymykset ovat paikallaan, sillä ei Köylinen ole tämän vuoden jälkeen lopettamassa. Tai ainakin niin voi päätellä hänen vastauksestaan:

– Niin. Niin kauan mennään kuin motivaatiota riittää. Rio de Janeirossa ovat olympialaiset vuonna 2016, ja ”tupla” [kaksoistrap] on siellä ohjelmassa. Sääntömuutoskin on tulossa, ja se astunee voimaan Lontoon olympialaisten jälkeen. En ole varma, ovatko nimet jo papereissa.

Köylinen täyttää kesäkuussa 35 vuotta. Valitettavasti, hän hymähtää. Kun hän katsoo uraansa taaksepäin, hän myöntää, ettei ole saavuttanut urallaan ihan sitä mitä on odottanut.

– Miksi? Varmaan siksi, että edellisen sääntömuutoksen (viive vuonna 2003) jälkeen meni monta vuotta hukkaan. Olisi pitänyt tehdä toisenlaisia valintoja, mutta kukaan ei oikein tiennyt mitä ja miten. Jäimme jälkijunaan tuossa suhteessa.

– Paljon menee tuon muutoksen piikkiin. Tuhansia ja tuhansia toistoja tehtiin väärin, ja kesti kauan ennen kuin sen jälkeen pääsi nolville ja rakentamaan uutta.

Köylisen laskee ”ampuneensa taivaalle omakotitalon verran” rahaa. Tarkkaa summaa hän ei sano – tai ei halua sanoa. Omarahoitteista toimintaa, kuten hän aiemmin Kemppaisenkin viittaa.

Parhaaksi saavutukseksi hän laskee Santo Domingon maailmancupin finaaliapaikan vuonna 2002. Hän oli kuudes tuloksella 177 (139+38). Kaksi vuotta sitten Münchenin MM-kilpailuissa hän ampui arvokisaennätyksensä (140), jota hän kohensi yhdellä kiekolla viime syyskuussa Belgradin MM-kilpailuissa.

– Ei se yllättänyt. Eväitä olisi ollut parempaankin, mutta onni ei nyt ollut myötä. Viime vuosi oli kuitenkin kaiken kaikkiaan vaikea. Se alkoi huonosti Sydneyn maailmancupissa, ja kilpailu kilpailulta paineita alkoi kasaantua. Mitään sen suurempaa

syöttä ei ollut, painetta vain kasaantui korvien väliin.

Köylinen kertoo vaihe vaiheelta Sydneyn maailmancupin, jossa hänellä lyhyesti todettuna oli ongelmia tuomaritoiminnan kanssa.

– Siihen se kaatui, ei voinut mitään. Ilman sähköä en tiedä mitä olisi tullut. Kaikki oli tyrkällä ja tarjottimella. Se vain jäi kaivelemaan, eikä Chilen maailmancupissakaan tullut onnistumista. Ja sitten tuli jo Peking, jossa ammunta ei ollut rentoa. ”Kuuppa” ei todennäköisesti kestänyt, enkä pystynyt nollaamaan tilannetta.

... ja lopuksi tulevaisuus

Köylinen sanoo kuitenkin saaneensa purettua ”raskasta reppuaan kilo kerrallaan” kauden kääntyessä loppupuolelle. EM-Belgradin tulos 138 lämmitti mieltä, ja muutama viikko myöhemmin syntyiikin samassa paikassa järjestetyissä MM-kilpailuissa uusi arvokisaennätys.

Köylinen leireili helmikuussa Espanjan Malagassa, jonne hän palaa vielä maaliskuun lopussa. Huhtikuussa ovat vuorossa Kypros ja Lontoo, sitten seuraavat Malta ja Lontoo ennen kuin toukokuussa alkavat EM-kilpailut Kyproksen Larnakassa.

Ja taas on suoran puheen vuoro.

– Kausi on käytännössä ohi jo toukokuussa, mikä on älytöntä. En ymmärrä. Miksi EM-kilpailuja ei olisi voinut järjestää kuukausi olympialaisten jälkeen, hän ihmettelee.

– Nyt ei ole ajateltu yhtään niitä urheilijoita, jotka eivät ole olympialaisissa mukana. Kausi loppuu toukokuussa, sitten ei ole mitään. Älytön systeemi!

Monet sanovat ampumaurheilun olevan Köyliselle kaikki kaikessa. Niin se näyttää olevan: hän on intohimoinen, innostunut, kriittinen ja suora-puheinen. Sen verran kilometrejä on kuitenkin jo takana, että hän osaa suunnata katseensa tulevaan. Viime syksynä hän esimerkiksi kävi Saksassa hakemassa aseeseensa uuden perän, joka tehtiin hänelle mittatilaustyönä.

– Pelkäsin sen olevan hankalan, mutta ensimmäisellä kerralla eli joulukuussa Malagassa se tuntui paremmalta kuin osasin odottaa. Tarvitsin tällaista uudistusta, sillä se tekee hyvää myös korvien välille, Köylinen hymyilee.

Se lupaa hyvää, ja ehkä hänen uransa kohokoh-ta on vielä edessäpäin. ♦

Viimeiset parikymmentä vuotta ovat olleet suuren muutoksen aikaa niin maailmanlaajuisesti kuin meidän omassakin yhteiskunnassamme.

Kuten jo muutaman vuoden perspektiivillä voi konkreettisesti todeta, ympäristö ei ole staattinen, vaan alati muuttuva. Käynnissä

olevan muutoksen vaikutukset ovat niin merkittäviä myös liikunnan ja urheilun alueella, että liikuntajärjestöt eivät – eivätkä edes seurat – voi toimia täysin suljettuina yhteisinä, jotka

eivät ottaisi huomioon ympäristön muutoksia, Ampumaurheiluliiton Tulevaisuusryhmän

puheenjohtaja Rainer Hirvonen sanoo.

MUUTOKSEN TUULET LIIKUNNASSA JA URHEILUSSA

Suomen Ampumaurheiluliitto järjesti Tulevaisuusseminaarin syksyllä 2010, ja nyt myös SLU-yhteisön yhteinen valinta eli seuratoiminnan laadun kehittäminen on päässyt vauhtiin. Joulukuussa järjestettiin avoin haku seuratoiminnan valinnan operatiiviseen työryhmään ja johtoryhmään. Ampumaurheiluliiton Tulevaisuusryhmän puheenjohtaja Rainer Hirvonen valittiin operatiiviseen työryhmään.

Operatiivinen työryhmä kokoontui ensimmäisen kerran tammikuun lopussa. Ensimmäisessä kokoontumisessa työryhmä osallistui Tulevaisuusfoorumiin, rakensi työryhmän työskentelytapaa ja määritteli talven ja kevään aikatauluja sekä toimintatapoja.

Johtoryhmän tehtävänä on ”sparrata” ja tukea SLU:ta (Suomen Liikunta ja Urheilu) yhteisön yhteisen valinnan johtamisessa ja työryhmää toimintojen suunnittelussa ja toteutuksessa.

Hirvosen mukaan liikunta- ja urheiluseuroille on ollut tyypillistä, että toiminnan päähuomio kohdistuu päivittäisten tekemisten toteuttamiseen, eikä voimavaroja riitä seuran aktiiviseen kehittämiseen.

– Asiat menevät eteenpäin omalla painollaan, ja asiat tehdään niin kuin ne on ennenkin tehty. Kehittämisenäkökulmasta katsottuna seuran toimivuus on kuitenkin kuin terveys, jota ei yleisesti kehitetä, vaan toimenpiteisiin ryhdytään vasta kun terveydentilassa alkaa olla puutteita. Terveyttä pidetään huonona, jos jollain sen osa-alueella on ongelmia. Samoin on myös seuratoiminnan toimivuuden kanssa.

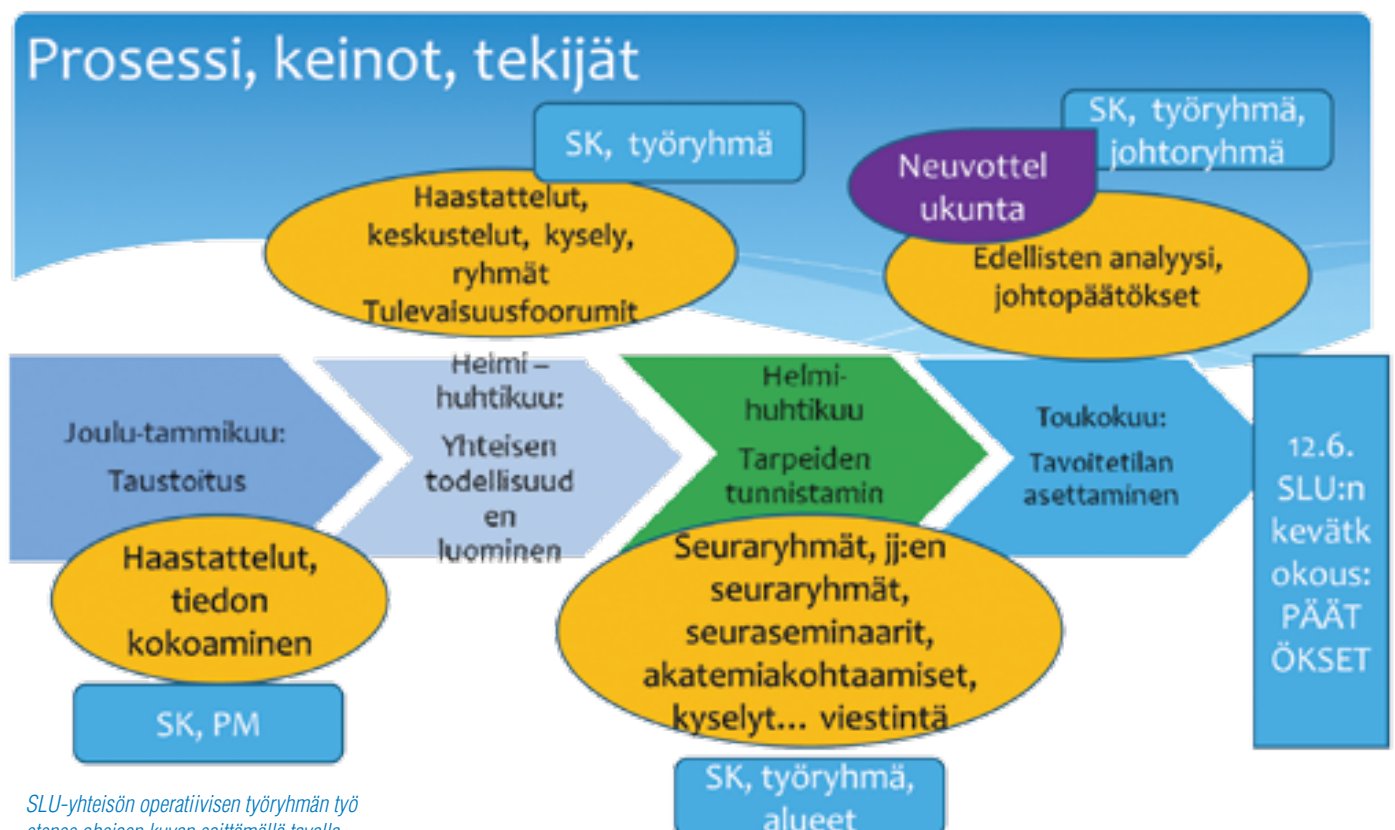
Hirvonen on sitä mieltä, että useissa tapauksissa seurat näkevät toimivuuden liian kapea-alaisena ja saattavat keskittyä vain menestyksen saavuttamiseen.

– Monet käytännön esimerkit ovat osoittaneet, että esimerkiksi kapeasti rahan voimalla menestystä tavoittelevat seurat kohtaavat jokseenkin poikkeuksetta jossain vaiheessa vakavia ongelmia. Sen sijaan laaja-alainen ja pitkäjänteinen seuratoiminnan kehittäminen tuo varmemman ja yleensä paremman tai ainakin pitkäkestoisemman tuloksen. Laaja-alaisen ja pitkäjänteisen kehitystyön pohjaksi kannattaakin seuran tavoitteenasettelussa laittaa menestystavoitteiden sijaan päämääräksi olla hyvä seura. Hyvällä seuralla kun on taipumus myös menestyä.

Viisi yhteistä valintaa

Hirvonen on lainannut edellä joitakin Pasi Kosken Liikunta- ja urheiluseurat muutoksessa -teoksessaan esittämiä ajatuksia seuratoiminnan kehittämisen lähtökohdiksi.

– Olen täysin samaa mieltä Kosken näkemysten kanssa kehittämistyön lähtökohdista.

SLU-yhteisön operatiivisen työryhmän työ etenee oheisen kuvan esittämällä tavalla.

Nämä tekijät ovat Hirvosen mielestä olleet varmasti vaikuttamassa siihen, että SLU päätti viime syyskokouksessaan visiosta ”Me olemme maailman liikkuvien urheilukansa 2020” ja viidestä yhteisestä valinnasta visioon pääsemiseksi. Nämä viisi valintaa ovat: vaikuttaminen vanhempiin, tunti liikuntaa koulupäivässä, seuratoiminnan kehittäminen, ratkaisut urheilijan polulla sekä edellytykset ja olosuhteet kunnossa.

– Uskon, että seuratoiminnan kehittäminen on edellä kerrotuista syistä valittu ensimmäiseksi käynnistettäväksi osa-alueeksi visioon pääsemiseksi.

Tämän valinnan käytännön toteuttamiseen on valittu johtoryhmä ja operatiivinen työryhmä. Operatiivisessa työryhmässä on mukana jäseniä SLU:n lisäksi seuraavista jäsenjärjestöistä ja asiantuntijaorganisaatioista: Voimisteliitto, Ratsastusliitto, Ampumaurheiluliitto, Kuntourheiluliitto, Nuori Suomi, Suomen Urheiluopisto, Työväen Urheiluliitto Tampereen piiri, Etelä-Suomen Liikunta ja Urheilu (ESLU).

Työryhmä on aloittanut työnsä ja prosessi etenee oheisen kuvan esittämällä tavalla.

Ensi vaiheessa tehtävät taustoitukset ovat käynnistyneet laatimalla jäsenjärjestökyselyt ja seurakyselyt, jotka ovat lähdössä liikkeelle viikolla 9. Kyselyillä selvitetään jäsenjärjestöjen ja niiden jäsenseurojen tarvittavia tukia- ja kehittämispalveluja.

Aikataulu on hyvin tiukka, Hirvosen mukaan jopa haasteellinen.

– Sen vuoksi toivon jokaisen omalla kohdallaan huolehtivan siitä, että tiedot saadaan annettujen ohjeiden ja aikataulujen mukaisesti työryhmälle jatkotyön tekemiseksi ja työn valmistumiseksi siten, että SLU:n kevätkokous 12. kesäkuuta voi tehdä tarvittavat päätökset varsinaisten kehittämistoimenpiteiden toteuttamisesta.

– Vaikka lähtökohdat ovatkin kohtalaisen hyvin hahmotettuja ja olemme työryhmässä valmiita ponnistelemaan ja sitoutumaan jatkotyöhön, ei tulosta synny, elleivät urheiluyhteisön tärkeimmät tekijät eli seuratoimijat ole aktiivisesti mukana hahmottamassa ja tekemässä kokonaisvaltaista ja pitkäjänteistä kehittämistyötä. Eli kuten se kuuluisa entinen työmiehen sanoi: ”Tarttis tehdä jotain, koukistaa edes kädet, etteivät rukkaset putoa.” ♦

Ampumaurheiluliiton Tulevaisuusryhmän puheenjohtaja Rainer Hirvonen pohtii tulevaisuutta myös SLU-yhteisön seuratoiminnan valinnan operatiivisessa työryhmässä.

MITÄ HALUTAAN?

– Ampumaharrastuksen halutaan olevan laaja harrastusmuoto, iloista ja innostavaa seuratoimintaa, jossa vasta valmistunutta ampumaurheilijan polkua kulkevan on mahdollista suunnitella tulevaisuuttaan harrastajasta aina huippu-urheilijaksi asti.

– Ampumaurheilussa on mukana olevien ihmisten tarpeista ja toiveista rakentuva toimintakulttuuri. Sen on myös tuotava mielihyvää ja onnistumisen elämyksiä, ja yhteisön on tuettava ihmisen kasvua eri elämänvaiheissa.

– Muita avainajatuksia ovat sisäisen työnjoon selkeyttäminen, ampumaurheilun julkisen kuvan kirkastaminen ja seuratoimintakulttuurin rikastaminen.

– Ampumaurheiluliiton toiminnan arvopohja rakentuu paitsi liikunnan ja urheilun eettisille arvoille ja reilun pelin säännöille myös avoimuudelle, oikeudenmukaisuudelle, turvallisuudelle ja ympäristön huomioimiselle. Näiden arvojen varaan myös Tulevaisuusryhmä on ajatuksiaan perustanut ja lisännyt listaan niin yhteisöllisyyden, yhdessä tekemisen, tasa-arvon kuin monipuolisuudenkin.

– Näihin ydinasioihin Me yhdessä

–hanke perustuu eli Rainer Hirvosen sanoin ”arvoasioita on kirkastettu”. Prosessi

on kirjattu myös liiton tämän vuoden toimintasuunnitelmaan, jossa sitä luonnehditaan pitkäjänteiseksi ja joka perustuu yhdessä tekemiseen ja kokemiseen.

Tekstien pohjana käytetty Rainer Hirvosen kirjoittamia ajatuksia suomalaisen liikunnan muutoksista. Muokannut: Lassi Palo

”Ampumaurheiluliiton työtä pidetään merkittävänä”

Suomen Ampumaurheiluliiton (SAL) Tulevaisuusseminaari järjestettiin syyskuun 2010. Sen jälkeen liiton Tulevaisuusryhmä on tehnyt aktiivisesti töitä, ja se on huomattu myös muualla.

– Ampumaurheiluliiton Me yhdessä -hanke on yksi päätehtävistä, jonka ansiosta pääsimme myös SLU-yhteisön operatiiviseen ryhmään, Rainer Hirvonen sanoo. Hän on SAL:n Tulevaisuusryhmän puheenjohtaja.

– SLU:n hanke viestii siitä, että SAL on ollut etuajassa ja nähnyt ongelman ennen kuin valtakunnallinen kattojärjestö. Se työ, jota SAL on nyt puolentoista vuoden ajan tehnyt, on nähty myös muualla merkittävänä, ja se on myös arvannut nyt olevan muuallekin.

Hirvonen korostaa – kuten aina – että kyse ei ole liiton eikä Tulevaisuusryhmän hankkeesta, vaan seurojen.

– Ne seurat, jotka ovat tässä mukana, ovat hankkeen mahdollistaneet. Ne ovat löytäneet oikeita asioita ja tehneet oikeita ratkaisuja.

Tulevaisuusryhmän tavoitteena oli ensin kerätä kaikki tieto yhteen. Nyt kun kaikki tieto eli helmet ovat yhdessä korissa, käytännön työ on alkanut. Sen ensiaalloissa olivat seuratapaamiset, joissa esiteltiin Me yhdessä -hanke ja haastateltiin seuroja. Kuten aiemminkin on todettu, paras tietous harrastajien tarpeista löytyy seuroista, joten kehittämistyön onnistuminen edellyttää seurojen aktiivista mukanaoloa ja osallistumista toiminnan suunnitteluun. Seurojen esittämien toiveiden mukaisesti tämä aktiivinen osallistuminen siirtää toiminnallista painopistettä liiton toimistolta seuroille ja muuttaa liiton roolia ohjaavasta tukevaksi. Pyramidit käännetään nurin, Hirvonen on usein painottanut.

Tulevaisuusryhmän tavoitteena on ollut myös se, että vuosittain voidaan

ottaa kymmenkunta seuraa mukaan muutamalle lähijaksolle ja ”vierihoitoon” eli käytännössä antamaan niille jatkuvaa tarvittavaa tukea. Lisäksi seurajohtajia, valmentajia ja urheilijoita koulutetaan, ja Tulevaisuusryhmä on kirjannut ylös myös tavat ja toimenpiteet, joilla radanpitäjiä ja toimitsijoita autetaan.

Ensimmäiset yhdeksän seuraa on nyt valittu. Ne ovat Haapajärven Ampumaseura (HaaAS), Kankaanpään Ampujat (KaA), Kuopion Ampuma- ja Metsästysseura (KAMS), Kuusankosken Ampujat (KuusA), Pohjois-Hämeen Ampujat (P-HA), Raseborgs Skyttar (RS), Sodankylän Ampujat (SodA), Toijalan Urheiluampujat (TUA) ja Turun Seudun Ampujat (TSA).

Ensimmäinen lähijakso järjestetään huhtikuussa Suomen Urheiluopistolla Vierumäellä.

Kuten aiemminkin tässä lehdessä on kerrottu, Me yhdessä -hankkeen kantoaaloja eli eteenpäin vieviä voimia on neljä. Ne ovat ampumaurheilijan eri polut, viestintä, olosuhteet ja ympäristö sekä viiden t-kirjaimen malli eli tahto, tieto, tunne ja taito, joista tulee yhdessä tulos. Tällä viitataan Lea Pyyhtiän kehittämään malliin.

T-mallissa tahto on visio, tieto on missio, tunne on arvot ja taito on strategia, ja kuten jo todettiin, tulos on näiden neljän summa. Hirvonen pitää mallia ”äärimmäisen” hyvänä, koska se on ymmärrettävä ja ”istuu tukevasti” Me yhdessä -ajatteluun.

Lopuksi voi palauttaa mieliin sen, mikä on aiemmissakin Tulevaisuusryhmää käsittelevissä artikkeleissa todettu: ”Tämä ei ole vain Ampumaurheiluliiton eikä Tulevaisuusryhmän työ, vaan meidän kaikkien. Tärkeintä on nyt saada kerättyä yhteen tämä kaikki tieto. Eli kaikki helmet yhteen koriin, jotta niistä saadaan ensin kiinteä kide ja lopulta timantti.”

Petteri Kilpinen

"Urheilun ongelma on numero 12"

hyvin ja ovatko ne cool, Kilpinen selvitti runsaslukuiselle yleisölleen, joka kuunteli vauhdikasta ja värikästä luentoa herkeämättä.

– Jos meidän janipetterimme harrastaa liikuntaa kolme kertaa viikossa tunnin kerrallaan, vanhemmat alkavat herkästi miettiä, että harrastusta on liikaa ja lapsen on saatava lepoa. Kuitenkin näistä kolmesta tunnista puolet seistään paikallaan, ja tällä menolla janipetteri kuolee alle kaksikymppisenä diabetekseen.

Kilpinen kysyikin tarjoavatko lajit elämyksiä yli 12-vuotiaiden omalle tahdolle, ja vastasi itse, että eivät tarjoa, mistä osoituksena on valitettavan laaja drop out -ilmiö. Kilpinen pudotteli kysymyksiä: miten nuoret saadaan toimintaan mukaan, saavatko he itse rakentaa toimintaansa, onko se heidän ajattelunsa mukaista ja onko toiminta luovaa.

– Kuinka monessa seurassa tai liitossa on nuorten oma johtoryhmä? Tällainen asennemuutos ei maksaisi mitään, Kilpinen painotti.

– Alle ollaan toiminnassa mukana ja yli kiinnitetään laatuun huomiota. Seuratoiminta näyttää tilastojen valossa hyvältä, mutta sen on pakko muuttua ja sen on mietittävä, mennäänkö sisältö vai mielikuva edellä. Vastaan, että sisältö. Yli 12-vuotiaat ovat kriittisin ryhmämme, ja meidän on yhteisillä talkoilla luotava modernia maailmaa, rakennettava uutta yhteisöllisyyttä.

Kilpinen muistutti myös, että urheiluseuratoiminta ei ole enää vain harjoituksissa käymistä. Sen

lisäksi nuoret viihtyvät myös verkossa. Tarjontaa on modernisoitava, hän painotti ja kehotti paitsi saman alueen urheiluseuroja ja nuoria myös kouluja ja urheiluseuroja tekemään enemmän yhteistyötä keskenään.

Yksi iso kysymys on myös se, teemmekö me aikuiset nuorille oikeita asioita. Kilpinen mukaan on uskallettava tehdä asioita, joita ei osaa – vaikka ensin huonosti.

– Jokainen suoritus on harjoitusta kohti parempaa. Se, että ihminen ei halua tehdä mitään huonosti, estää muutoksen. On uskallettava mennä alueelle, jossa ei ole hyvä. Muutos ja nuoriso vaativat sitä! Asioita tehdään vanhan kaavan mukaisesti, koska ei uskalleta olla heikkoja. Heikko joutuu kysymään asioita.

Tilaisuuden järjestänyt SLU tarjosi yleisölle mahdollisuutta olla aktiivisesti mukana tapahtumassa. Yleisöllä oli mahdollisuus lähettää käytössä olleelle viestiseinalle kommentteja, kysymyksiä tai esitysten pohjalta syntyneitä ajatuksia. Osallistuminen oli helppoa omalla kännykällä.

Kilpinen vastasi kysymyksiin selkä viestiseinään päin. Yhtäkkiä yleisö puhkesi suosionosoituksiin. Seinällä luki: "Petteri Kilpinen presidentiksi!"

Kilpinen nosti kätensä spontaanisti ylös kiittäkseen ja sanoi leveästi hymyillen:

– Eiköhän tämä ollut tässä!

Ja poistui suosionosoitusten saattelemana laivalta.

Mikä tämä numero on, Nuoren Suomen puheenjohtaja Petteri Kilpinen kysyi suomalaisen urheilun juhlapäivänä eli tammikuun 16. päivänä Helsingin Musiikkitalossa järjestetyssä tilaisuudessa. Salintäysi yleisö oli ihmeissään.

– Okei, se on numero 12. Mutta miten se tähän liittyy, Kilpinen jatkoi.

– Se on suomalaisen urheilun ongelma numero yksi. Eli meillä ovat alle ja yli 12-vuotiaat. Alle ovat yleensä vanhempiensa tahdon alaisuudessa ja heidän elämäntapansa ovat vanhempien valitsemia, mutta yli alkavat olla kavereidensa ja median vaikutuksen alaisia ja he osaavat pohtia ovatko asiat

Millainen on nuoren urheilijan täydellinen päivä?

Kilpaurheilijoiksi tähtäävät nuoret liikkuvat edelleen alle suositusten. Heidän kokonaisliikuntamääränsä ei kuitenkaan ole ainoa laadun mittari, vaan lisäksi tulee kiinnittää huomiota valmennuksen yksilöllisyyteen ja monipuoliseen harjoitteluun sekä elämäntyhtiin.

Millainen sitten on nuoren urheilijan täydellinen päivä? Yhtälöä voi sanoa haastavaksi, sillä siihen kuuluu yhdeksän tuntia unta, viisi terveellistä ateriaa sekä kaksi tuntia ohjattua harjoittelua ja yksi tunti omatoimista liikuntaa.

Nuoren Suomen kasvaurheilijaksi.fi-palvelun raporttiyhteenveton mukaan kilpaurheilijoiksi tähtäävät 11–15-vuotiaat nuoret harjoittelevat ja liikkuvat edelleenkin liian vähän, keskimäärin noin 17 tuntia viikossa eli noin kolme tuntia alle suositusten. Etenkin omaehtoinen liikkuminen on vähäistä.

– Kokonaisliikuntamäärät ovat kuitenkin nousseet verrattuna muutaman vuoden takaisen selvityksen tuloksiin, ja jos tuo seitsemäntoista tuntia viikossa on säännöllistä, se on hyvä suunta, Nuoren Suomen urheiluyksikön johtaja Jarkko Finni ja Suomen Olympiakomitean valmennuksen johtaja Kari Niemi-Nikkola sanovat.

Terveysliikuntasuositusten mukaan esimerkiksi 7-vuotiaiden pitäisi liikkua neljätoista tuntia viikossa.

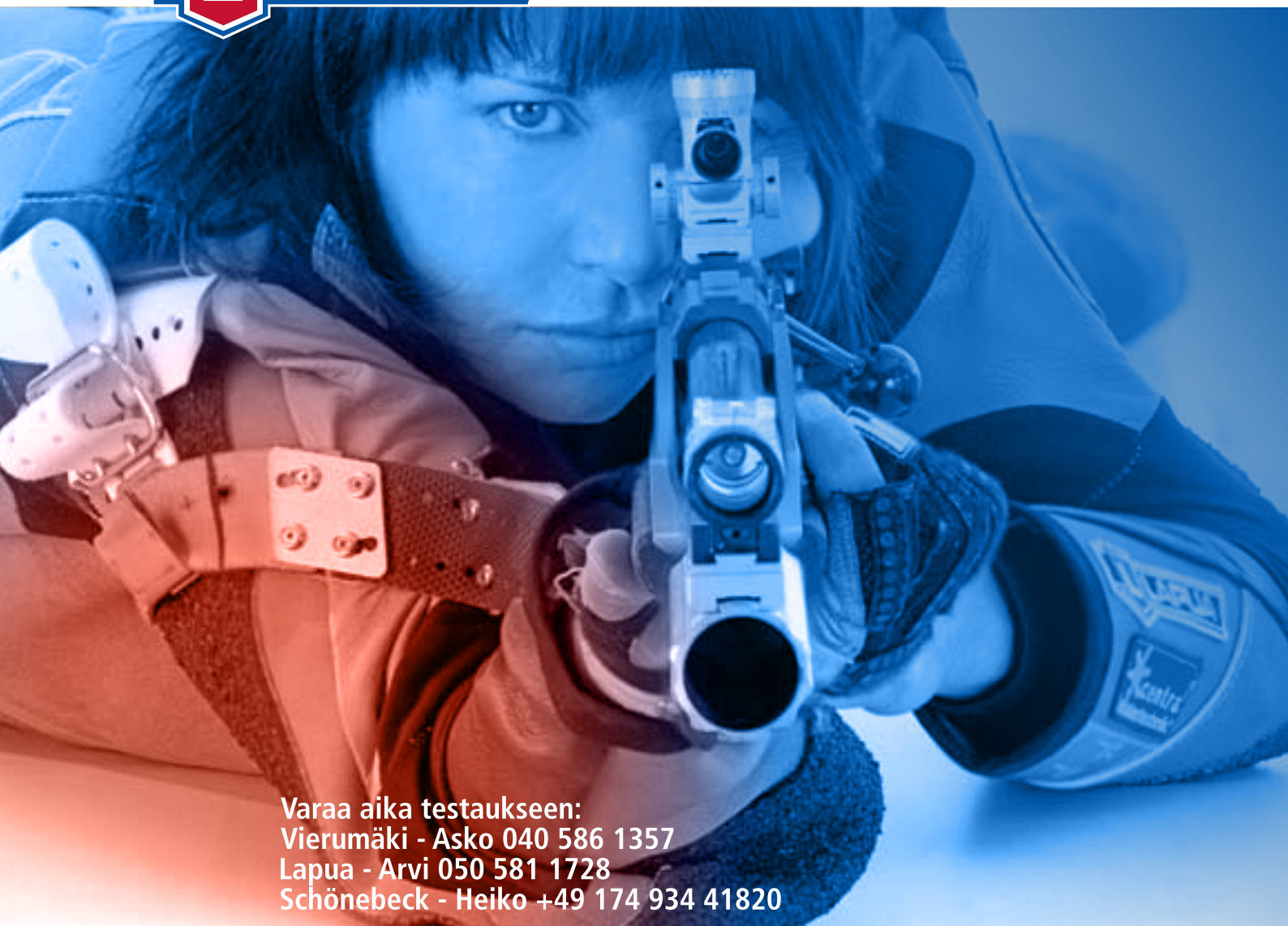
Nuori Suomi on kehittänyt yhteistyössä asiantuntijoiden kanssa nuorten urheilijoiden vahvuuksia ja kehityshaasteita mittaavat ominaisuus- ja elämäntymtestit sekä uuden urheilijoiden psykofyysisiä ominaisuuksia kartoittavan motivaatiotestin.

Testipalautteet ja oman kehityksen seurantamahdollisuus tukevat kilpaurheilusta innostuneen nuoren fyysistä ja henkistä kasvua hyväksi urheilijaksi. Ilmaiseen Kasvaurheilijaksi.fi -nettipalveluun on rekisteröitynyt tällä hetkellä runsaat 3400 käyttäjää yli 50 eri lajista. Palvelu on suunniteltu tavoitteellisille 11–15-vuotiaille kilpaurheilijoille, mutta myös urheilijan mukaan kutsumat valmentajat ja vanhemmat saavat testipalautteista tarpeellista tietoa.

– Tavoitteena on, että yhä useampi nuori tietäisi millaista urheilijaksi kasvaminen on. Avainsanoja ovat motivaatio, itseluottamus, sisu ja tavoitteellisuus, Finni sanoo.

Niemi-Nikkolan mukaan liian usein ajatellaan, että psyykkisesti vahvaksi urheilijaksi tullaan itsestään, vaikka sekin on kehitettävä asia. Finnin sanoin: "Suomalaiset ovat perinteisesti 'vahvoja muskeli-alueella', vaikka psyykkiset ja sosiaaliset tekijät ovat myös tärkeitä."

Teksti: Lassi Palo

Varaa aika testaukseen:
Vierumäki - Asko 040 586 1357
Lapua - Arvi 050 581 1728
Schönebeck - Heiko +49 174 934 41820

Lapua Shooting Center

Vierumäki Areena - tule ja testaa
Lapua .22 LR patruunat

Nammo Lapua Oy
PL 5, 62101 LAPUA
Puh. 010 5233 800
Faksi 06 4310 244
www.lapua.com

Ampuja, metsästäjä, toimittaja ja historioitsija

Pentti Kataja – monessa mukana

Pentti Katajan kirjoja, mukana universumin taatusti ainoa Uskelan murteen sanakirja.

Pentti Kataja, 79, on kotoisin Varsinais-Suomen Uskelan pitäjältä, joka liitettiin Saloon vuonna 1967. Turun moottoritien (VT 1) Isokylän tunneli kulkee hänen entisten metsästysmaittensa ali.

Pentti teki elämäntyönsä (1949-1991) Saloran ja Nokian palveluksessa, jossa hän omien sanojensa mukaan teki ”kaikkia muita töitä paitsi toimitusjohtajan ja ruokalan emännän”. Hän jäi eläkkeelle työjohtajan tehtävistä.

Metsästys veti pienestä pitäen

Kataja kertoo suvustaan: ”Kaikki muut ovat olleet ihan kunnollisia ihmisiä, vain minusta tuli tällainen.” Hän viittaa siihen, että vanhemmilta eikä saksaruksilta tullut minkäänlaista kipinää metsästyksen eikä aseisiin. Siitä huolimatta Pentti metsästi pienestä pitäen. Ruutiaseen (Sako P46) hän hankki heti kun lain sallima ikäraja tuli täyteen. Hänen oppi-isänään oli suuri metsästäjä ja persoona Rafu Harkkila, joka ampui haulikollaan mustaruutipatruunoita 1950-luvulle asti. Tällä oli vankka mielipide savuttomasta ruudista: ”Ei simmosist sauhuttomist mihenkäs ol, kyl sauhu kans täytytulla kun paukatta.” Mahdollisesti tällöin tuli kylvettyä siemen Pentti Katajan myöhemmälle kiinnostukselle mustaruutiaseisiin.

Kataja on metsästäjä tänä päivänäkin. Suomen lisäksi hän on käynyt metsästämissä kaksi kertaa Afrikassa sekä kerran Turkissa ja Kanadassa. Kun 80-vuotispäivät ovat lähestymässä, Pentti pohtii miten ratkaista tämä ”olen merkkipäivänä matkoilla”-juttu. ”Jos lähtis kaikke maailma onnellilijoi pakko metsästämä jonkkus maailman toisen päähä?”

Perinteisten lajien kautta mustaruutiampujaksi

Kataja rupesi ampumaan ilmapistoolia 1960-luvun lopulla ja liittyi Salon Seudun Ampujiin (SaSA). Harjoittelupaikkana oli ammattikoulun kylmä lautavarasto. Tänä päivänä SaSA:n ilma-aserata Ollikkalassa on loisteliias alkuaikeihin verrattuna.

1970-luvun alussa Kataja aloitti myös pienoispistoolin, joka olikin siihen aikaan suosittu laji. Aselupien kanssa ei ollut ongelmia.

Katajalle kertyi kokoelma aseita puolivahingossa. Salossa oli 1970-luvulla peräti neljä liikettä, jotka myivät aseita. Niihin tuli paljon vanhoja aseita vaihdossa, kun metsästäjät uusivat kalustoaan tuontisäännöstelyn vapauduttua. Kataja osti aseiden silloin, toisen tällöin. Aseiden hinnat eivät olleet tuolloin ongelmia, eikä niiden saatavuus eikä aselupienkaan.

Mukana oli myös suustaladattavia mustaruutiaseita. Katajaa rupesi kiin-

Pentti Kataja on ollut Salon Seudun Ampujien jäsen yli 40 vuoden ajan. Hän sai Suomen Ampujainliiton kultaisen ansiomerkin vuonna 1995. Mutta hän on paljon muutakin kuin ampuja.

nostamaan, minkälaisista niillä olisi ampua. Hän onnistui ostamaan böömiläisen asemestari Anton Lebedan valmistaman 10 mm vapaakiväärin, jossa oli snellarikoneisto ja hyväkuntoinen piippu. Pentti rupesi etsimään kivääriin sopivaa luotia ja latausta. Käyntiä ei löytynyt millään edes monen vuoden työn jälkeen, vaikka oppia yritettiin hakea Helsingistä asti.

”Siihen aikaan ei Suomesta saanut tietoa mistään”, Kataja muistelee. ”Joskus tuli mieleen lappalaisten kalastajien neuvot. Nehän neuvovat kysyjän paikoille, mistä ei varmasti tule kalaa.”

Joensuussa vaikutti tulisieluinen aseharrastaja P. T. Kekkonen, jonka oma ampuminen oli vähäisempää mutta kirjatieutensa määrä sitäkin suurempi. P.T.K. tiesi kirjojen kautta myös suustaladattavilla ampumisesta. Pentin ja P.T.K:n välille syntyi kirjeenvaihto, jota on vieläkin tallella monta mapillista. P.T.K. ehdotti palloluodin kokeilemistä, ja sillä käynti Lebedaan löytyikin.

Vuonna 1993 Pentti ampui tällä kiväärillä luokassa ”Vetterli 50 m alkupe- räisase” SE-tuloksen 97, joka on yhä voimassa.

Mustaruutiaseiden kokoelma karttui Remington M1858 replikarevolverilla, piilukkipistoolilla ja nallilukkipistoolilla. Turkulaiseen asehistoria yhdistys Arma Aboaan Pentti liittyi v. 1978.

Vuonna 1979 ammuttiin ensimmäiset mustaruudin SM-kilpailut Orivedellä. Kataja osallistui ja on käynyt jokaisessa kilpailussa siitä lähtien ampuen neljää luokkaa. Yli 30 vuotta pidettyihin mustaruudin jokaikiseen SM-kilpailuun osallistuneita ampujia on vain neljä.

Pentti Kataja on yhä aktiivinen kilpailija ja tietämänsä mukaan vanhin mustaruutiaktiivi. Hän ampuu ikämiessarjassa Y60 lähes 80-vuotiaana! Pentti on menossa 2012 SM:ään, mutta nyt vain kolmella aseella. Piilukkipistoolista tehtiin v. 2010 kilpailun jälkeen kiertopalkinto. Koneisto oli kulunut niin väljäksi, että aseeseen oli aika jäädä ansaitulle eläkkeelle.

Saavutuksia on kertynyt yksi PM-kulta, 17 SM-kultaa, 20 hopeaa, 20 pronssia ja lukuisia piirimestaruuksia.

Pentti Kataja: ”Kaikkine kokeiluineen, onnistumisineen, epäonnistumisineen mustaruutiampumusta on niin hauskaa ja mukavaa, että joskus on tullut mieleen että onkohan se syntiä?”

Pentti Katajan monet harrasteet

Ampumisen ja asekeräilyn lisäksi Kataja on ollut monessa mukana. Tästä kertovat hänelle myönnetty tunnustukset: Suomen Metsästysmuseon kultainen ansiomerkki, Suomen Riistakeskuksen (ent. MKJ) hopeinen ansiomerkki, SML:n hopeinen ansiomerkki, Suomen Museoyhdistyksen korkein ansiomerkki, Suomen Kotiseutuliiton korkein ansiomerkki, Keskuskauppakamarin ansiomerkki 40 v palveluksesta samassa työpaikassa, ensimmäisiä palkintoja näyttelypöydistä Ellivuoren ja Hyvinkään Suomen Asehistoriallisen Seuran näyttelyissä. Hyvinkään palkintona oli Sako L579 DeLuxe, jossa on Hellevi Vepsän kaivertama tukki. ”Se on hienoin omistamani ase”, Kataja toteaa.

Kirjallinen tuotanto alkoi parikymppisenä 1950-luvun alussa. Hän kirjoitti ja kuvasi Salon Seudun Sanomiin Metsästäjän palstaa joka toinen viikko ja kirjoitti lisäksi pitempiä metsästysaiheisia pakinoita. Myöhemmin Pentti alkoi tehdä juttuja alan lehtiin, mm. Urheilumetsästäys (nykyisin Jahti), Erä-lehti, ASE-lehti, Urheiluampuja, Asetärppi ja Suomen Saalistaja. Kaiken kaikkiaan lehtijuttuja on syntynyt tuhansia.

Omia kirjoja Kataja on tehnyt kolme: Muistelmateokset Elämää ja eräpolkuja, Elettänpä ennenvanhaan, ja todellisenä kuriositeettina sanakirja suomi-uskela-suomi! Toimittajana hän on tehnyt Metsästysmuseolle useita julkaisuja, mm. Suomen vanhimman metsästyslain: ”Kuninkaallisen majesteetin asetus ja sääntö metsästyksessä, metsäneläinten pyynnistä ja lintujen ampumisesta,

NorDis ja Suomen Urheiluopisto yhteistyössä: Vierumäelle patruunoiden testirata

Teksti: Pekka Suuronen
Kuvat: Matti Erkkilä

annettu Stockholmissa 29.8.1664". Tämä kirja on faksimile-painos alkuperäisestä, johon on liitetty sama teksti nykykirjaimilla ja vieläpä nykyisen laki-tekstin muotoon muokattuna. Laki oli voimassa niin kauan kuin Ruotsin valtakunta oli, eli vuoteen 1808. Hirven kaatamisesta oli "kowasti rangaistawa" 1. ja 2. rötöksen jälkeen, mutta kolmannesta salakaadosta vedettiin sitten hirsipuuhun. Hirvi oli Ruotsin kuninkaan omaisuutta eli "kruunun eläin"!

Kataja on tutkinut Suomen "metsästyskeisarin" Jakob Johan Maexmontanin (1796-1884) elämää ja kirjoja, sekä suomentanut ja suomennuttanut niitä. Suomen Metsästysmuseum on julkaissut teokset "Ajokoirametsästys" ja "Teerenmetsästys kuvilta ja talvella reestä ajon aikana".

Paikallisradioiden syntyessä Suomeen hän aloitti v. 1985 Radio Suomen Salossa joka torstai-
set luontoaiheiset live-lähetykset. Lisäksi hän piti luontoaiheisia tietokilpailuja, joihin kuulijat saattoivat soittaa liveä.

Pentti Kataja on saavuttanut kunnioitettavan iän, mutta siitä huolimatta luettelo hänen aikaansaannoksistaan tuntuu hengästyttävältä. Hän on laittanut ison vaihteen päälle silloin kun toiset keskittyvät golfaamiseen tai rentoutuvat kiikkus-
toolissa.

Muistan tavanneeni Pentin kun hän oli jäänyt eläkkeelle. Hänellä oli silloin vauhti päällä ja virkko: "Kyl mää joskus ole ihmetelly et kummotti sitä kaikki kerki tekemä sillon ku viel täytyy ankeele-
kistin töitäkin tehä, ky nykyi o ain nii taitamaton-
nen kiuru, tarttis kerki joka paikka."

Pentti antaa varauksettoman tunnustuksen elämäntoverilleen, joka on myötämielellä ja ymmärtämyksellä suhtautunut "tällaiseen aina menossa olevaan". ♦

Kädessä uskollinen TAP Lakelander 30-06, takana osa palkintokokoelmaa.

Teksti ja kuva: Matti Erkkilä

Eteläisen Suomen kivääriampujat voivat kevästä alkaen käydä Suomen Urheiluopistolla valitsemassa pienoiskivääriinsä parhaan osuman antavan patruunan.

NorDis Oy on avannut pienoiskiväärin patruunoiden testiradan Suomen Urheiluopistolla Heinolassa. Aiemmin patruunoiden laajamittainen testaus oli Suomessa mahdollista vain Lapualla. Nyt eteläisen Suomen ampujien ei tarvitse matkata Pohjanmaalle saakka valitessaan aseeseensa parhaiten sopivaa "lapualaista". Euroopasta löytyy lähes vastaavia testiratoja tietyvästi vain Saksasta, Norjasta ja Ruotsista.

Lapua Shooting Center -nimeä kantava harjoitus- ja testirata on tarkoitettu .22 kaliiperisten Lapuan patruunoiden testaukseen. Siksi testipaikka totelee nimeä Lapua Shooting Center. Vierumäellä pääsevät huippujen lisäksi muutkin ampujat hakemaan pienoiskivääreihinsä tarkimmat patruunat.

– Olemme rakentaneet Suomen Urheiluopiston kanssa testauskeskuksen palvelemaan ennen kaikkea eteläisen Suomen ampujia ja ampumahiihtäjiä. Lapua-yhtiölle haemme tällä toiminnallamme näkyvyyttä eurooppalaisten ampujien suuntaan, sanoo NorDisin toimitusjohtaja Markko Ala-Ketola.

Nordic Distribution Oy on Nammo Lapuan tytäryhtiö, joka vastaa Nammon tuotteiden Suomen myynnistä ja markkinoinnista.

Ala-Ketola totesi, että huippu-urheilijat eivät halua antaa muille tasoitusta kalustollaan. Ampuja haluaa aseeseensa tarkimman patruunan. Siinä kunnollinen testaus on ainoa ratkaisu. LSC mahdollistaa harjoittelun ja aseiden ja patruunoiden testauksen samassa paikassa.

JUHA HIRVI INNOISSAAN

Kiväärilajien päävalmentaja Juha Hirvi on iloissaan uudesta testiradasta. Hän sanoo patruunatestauksen olevan välttämätöntä, sillä peräkkäisistään valmistuseristä tulevat patruunat eivät tee tauluun samanlaista osumakasaa. Erot ovat niin suuria, että luodit voivat olla kaukana kymmistä. Jokaiseen aseeseen löytyy "käypä" patruuna, mutta se edellyttää hyvissä olosuhteissa tehtyä tarkkaa testausta.

– Nordicin kanssa tehtävällä yhteistyöllä haluamme edelleen kehittää opiston ampumatoimintojamme, opiston toimitusjohtaja Heikki Hietanen selvitti esittelytilaisuudessa.

Testauksessa ampuja voi ensin laukoa muutaman laukauksen penkistä omilla kilpapatruunoillaan. Silloin nähdään hänen oman patruunansa osumatarkkuus. Sitten kokeillaan ampumapenkistä Lapuan patruunoiden eri valmistuseriä. Pienintä kasaa tekevällä patruunaerällä ammutaan hihnatuella. Kun tarkin patruuna on löydetty, järkevä ampuja ostaa patruunoita suurehkon määrän, jopa vuotta pidemmäksi aikaa.

TOIMI NÄIN

Testaajana toimii jyväskyläinen Asko Nuutinen.

– Lähetän maaliskuun aikana ampuma- ja ampumahiihtoseuroille testauksen kirjalliset ohjeet. Käytännössä ampujat varaavat minulta testiajan. Kerään muutaman henkilön ryhmän ja matkaamme opistolle. Ampuja voi tuoda mukanaan muutamia kisapatruunoitaan. Testipatruunat ovat opistolla, ja kun sopiva valmistuserä löytyy, ampuja voi ostaa tarkkaa patruunaa samalla käynnillä haluamaansa määrän.

Nuutinen sanoi testin hinnan olevan 60 euroa. Se pitää sisällään työn ja testipatruunat "ellei niitä ihan satamäärin tarvita".

Uusi toiminta muun muassa täydentää Suomen Urheiluopiston tarjoamia palveluja ampujille ja on tärkeä apu kivääriampujille ja ampumahiihtäjille.

Ampujaveteraani Pekka Kurkinen 75 vuotta

”Kiitä kun vielä voit!”

Teksti ja kuva: Matti Erkkilä

Helsingin Varuskunnan Ampujien uskollinen jäsen Pekka Kurkinen täytti muutama päivä sitten 75 vuotta. Yli 60 niistä vuosista on kulunut ampumakilpailuja kiertäen, lajin järjestötehtävissä ja toimittajana eri medioissa ammunnan pr:ää tehden.

– Minun ajatuksissani on yhä useammin isäni, Uuno Kurkinen. Hän, itse etevänä ampujana ohjasi minut ampumaurheilun pariin. Tunnen siitä suurta kiitollisuutta. Laji on antanut minulle enemmän kuin mitä palkintopytyistä ja mitaleista voisi päätellä, Kurkinen sanoo.

– Toivottavasti kiitollisuuteni yhteisinä vuosina jotenkin välittyi, mutta voimme kyllä useammin sanoa ääneen tuon kauniin sanaan kiitos. Sen käyttö ei rajoitu ampumaurheiluun, urheiluun yleensä, vaan jokapäiväiseen elämäämme.

– Menneinä vuosikymmeninä lasten vanhemmat olivat selkäranka, joka huolehti lasten harrastuksista. Niin on toki nykypäivänäkin, mutta suhteet ovat hieman muuttuneet. Nyt rinnalle on tullut enemmän ohjaajia ja valmentajia. He tekevät pyyteetöntä, arvokasta työtä, mutta muistetaankohan heitäkään tarpeeksi kiittää, veteraaniampuja pohtii.

Näpistys, selkäsauna ja ilmakivääri

Pekka Kurkinen sai ensimmäisen aseensa, ilmakiväärin, 7-vuotiaana poikkeuksellisten vaiheiden jälkeen. Taipalsaaren Saikkolaan kuului 40-luvulla sodan jyske. Se innosti pojan koltiaisiakin ”sotimaan”. Pekka pihisti isä-Unkan patruunoita ja vekkulit rakensivat ruudeista omia pommejaan ja tussareitaan, jotka joskus räjähtivät vaarallisesti, mutta onnettomuuksilta onneksi vältyttiin.

Isä oli rintamalla, mutta huomasi lomalla patruunakadon. Koivuniemen herraahan siitä jaettiin, kuitenkin lempeästi. Pidettiin pieni keskustelu, ja poika lupasi jättää patruunat rauhaan. Seuraavana päivänä kaksikko meni Lappeenrantaan. Sieltä palattiin kotiin, ilmakiväärin kanssa.

Ensimmäisen piirinnestaruutensa nuori ampuja voitti 11-vuotiaana Malmilla, silloin vielä laina-aseella, mutta pian isä hankki pojalleen oman Leijona-pienoiskiväärin. Ei aikaakaan, kun olivat vuorossa nuorten SM-mitalit ja edustustehtävä Bukarestin EM-kisoissa koulupoikana 1955.

Armeija-aikana isä valmensi Uudenmaan Jääkäripataljoonan varusmiesjoukkueen, johon poika kuului, Puolustusvoimien ampumamestariksi. Se valmennus johti Kurkisen ensimmäiseen yleisen sarjan Suomen mestaruuteen sotilaskiväärin makuuasennosta saman kesän kisoissa.

Aktiivisia, muistorikkaita vuosia

Kurkinen ei halua pitkään puhua ampumasaavutuksistaan, koska muut elämän riennot, yrittäjän työkiireet jne. veivät osansa riittävältä harjoittelulta. Mutta hyvätasoisena harrastuksena ammunta on pysynyt aina viime vuosiin asti. Eikä saldo ole ihan vähäinen: kaikenvärisiä SM-mitaleita, yksi Suomen ennätyskin, läjä Reserviupseeriliiton mestaruuksia, piirinnestaruuksia ja näyttävä menestys vuosikymmenien ajan käydyissä Pohjoismaisten pääkaupunkien mestaruuskilpailuissa. Niissä isä ja poika ja pojan poika ehtivät ottaa mittaa toisistaan lukuisia kertoja.

– Opin kyllä ampumaan, mutta samalla kunnioittamaan urheiluammunnan todellisia sankareita. Lehtimiehenä ja radioselostajana pääsin seuraamaan heitä läheltä myös ulkomaisissa suuri kilpailuissa. Ehkä unohtumattomia tapahtumia minulle olivat Bukarest 1955 ja Kairo 1962. Sain todistaa Ville Ylösen, Jussi Nordquistin ja Aapi Janhosen juhlahetket.

Paljon olisin jäänyt vaille ilman urheiluamuntaa, Pekka Kurkinen toteaa.

Aktiivisimmillaan Kurkinen ampui ensin itse kilpailun ja selosti sitten kisan Yleisradiolle. Joskus erien välissäkin.

– Hieman siitä ehkä ampuminen kärsi, mutta jouduin silti joskus oman nimenikin mainitsemaan, mies myhäilee.

Pekka Kurkinen toimi kaksi vuotta myös Ampujainlehden toimitussihteerinä (1964-66). SAL:n hallituksen jäsen hän oli 1980-luvulla ja sen jälkeen vielä vuosia tiedotusvaliokunnan puheenjohtajana ja jäsenenä. Hän oli silloin hyvin tarkkaan perillä liiton toiminnasta. Vaikka viime vuosina golf ja keilailu ovat nipistäneet ammunnalta aikaa, hänen mielenkiintonsa rakkaimpaan lajiinsa on säilynyt.

Älä sonnia kuohi, jos lehmä ei lypsä

Tiedottamisen ja pr-työn merkitystä Kurkinen alan miehenä on korostanut. Vuosikymmen ja kaksi sitten liitossa keskusteltiin Urheiluampuja-lehden lakkauttamisesta. Kompromissina ilmentymiskertoja vähennettiin kahdeksasta kuuteen. Kurkinen piti palopuheita lehden puolesta.

– Kaipaen johdonmukaisuutta. Perusasioita pitää kunnioittaa. Jotkut olivat silloin valmiita lakkauttamaan oman äänenkannattajamme. Ja sehän on kuin kuohisi sonnin, jos lehmä ei lypsä, sanataituri tykittää yhä.

Tiedotus oli hänen mielestään koulutuksen kaltainen tuottava investointi. Ei pelkkä kuluerä, kuten ymmärtämättömät ajattelevat. Vielä enemmän pitäisi uskaltaa markkinoida ja luoda puitteita lajin menestykselle. Rahan niukkuus on usein myös merkki dynaamisuuden puutteesta, hän jatkaa.

– Myös sisäinen koheesio on tärkeää. Ei kannattaisi unohtaa vanhojakaan puuhamiehiä heti kun he jättävät aktiivipalveluksen. Pieni huomaavaisuus silloin tällöin pitäisi heidät paremmin rivissä.

Kurkisen mielestä urheilun kasvattava, ja sosiaalinen merkitys on valtava.

– Kilpaileminen, itsensä voittaminen ja myös häviäminen kasvattavat ihmistä. Menestys luo jalustaa, vastatuuli vahvistaa. En kehittänyt itseäni ampujana niin pitkälle kuin isäni olisi toivonut. Silti ammunalla on ollut keskeinen, elämää rikastuttanut paikka elämässäni yli 60 vuoden ajan, vetreä ja rivakka-askelinen aikamies tuumii. ♦

Pekka ja Parolan kilpi 1957. Yksi lähtemätön muisto.

Heinolan Lintutarha

perustettiin vuonna 1963. Lintutarhalla hoidetaan vuosittain noin 300 loukkaantunutta luonnonvaraista lintua. Kotimaisten lajien lisäksi tarhalla on runsaasti papukaijoja, joista osa juttelee mielellään kävijöiden kanssa.

Tervetuloa tutustumaan!

Avoinna talviaikaan
ma-to klo 10–16, pe-su klo 10–14
A.F. Aironkatu 3
puh. (03) 8493 221, 050 5951 416

Olvi Vuori

TYYLEJÄ TARINOITA Tunnelmia Heinolan museoissa

Heinolan kaupunginmuseo, Kauppakatu 14
Heinolan taidemuseo, Kauppakatu 4
Lääninkivalteri Aschanin talo, Kauppakatu 3 b
Lisää museoista ja näyttelyistä:
www.heinola.fi/FIN/Palvelut/Museot/museot.htm

Tapahtumia Heinolassa ympäri vuoden

HEINOLAN KATETULLA KESÄTEATTERILLA

Ray Cooney

MUNAAKO HERRA MINISTERI

Ohjaus: Eero Saarinen

Hulvattomissa rooleissa:

Puntti Valtonen, Antti Litja, Jaana Saarinen, Risto Kaskilahti, Jaakko Saariluoma, Krisse Salminen, Jussi Lampi, Sari Puumalainen, Helena Vierikko ja Antti Lång

Kauppa- ja teollisuusministeri viettää hotellihuoneessa romanttista iltaa oppositiopuolueen sihteerin kanssa vaikka eduskunnan kyselytunti on käynnissä. Sihteerin mustasukkainen avopuoliso on lähettänyt yksityis-etsivän morsiamensa perään. Putoava ikkuna tyrmää etsivän, jota luullaan ruumiiksi. Ministeri kutsuu poliittisen sihteerinsä hankkiutumaan ruumiista eroon. Paikalla häärivät myös hotellinjohtaja, tarjoilija, siivooja, sairaanhoitaja ja ministerin vaimo...

Näytökset 2012

to	14.6.	klo 19
su	17.6.	klo 15
ma	18.6.	klo 15 ja 19
ti	19.6.	klo 15 ja 19
ke	20.6.	klo 15
ti	26.6.	klo 15 ja 19
ke	27.6.	klo 19
to	28.6.	klo 15 ja 19
su	1.7.	klo 15
ti	3.7.	klo 15 ja 19
ke	4.7.	klo 19
to	5.7.	klo 15 ja 19
su	8.7.	klo 15
ti	10.7.	klo 15 ja 19
ke	11.7.	klo 19
to	12.7.	klo 15 ja 19
su	15.7.	klo 15 ja 19
ti	17.7.	klo 15 ja 19
ke	18.7.	klo 19
to	19.7.	klo 15 ja 19
su	22.7.	klo 15 ja 19
ti	24.7.	klo 15 ja 19
ke	25.7.	klo 19
to	26.7.	klo 15 ja 19
su	29.7.	klo 15 ja 19

www.heinola.fi

Kysy lisää

- Tapahtumat ja näyttelyt
- Ravintolat ja kahvilat
- Majoitus
- Ostospaikat
- Nähtävyydet ja muut kohteet

INFO puh. (03) 849 3615
matkailuinfo@heinola.fi

Lippujen hinnat: 28/25/14 €

Ennako-ostajan etu:
Ennen 31.3.2012 lunastetuista lipuista alennus 2 €.

LIPUNMYynti:

lippu.fi

0600 900 900
1,76 €/MIN. + PVM | KLO 7-22

RYHMÄMYynti:

(03) 849 3606, 849 3608 (klo 9–15)

Ryhmätalaukset:

- Ryhmätalaukset 50 hlöä, sis. 2 vapaalippua
- Ryhmätalaukset 75 hlöä, sis. 3 vapaalippua
- Ryhmätalaukset 100 hlöä, sis. 4 vapaalippua

Väliaikatarjoilu:

(03) 849 3606, 849 3608

www.heinola.net

www.carl-walther.com

LG400

Aesthetics of Science fiction
engineering and performance Science FACT

READY FOR
LONDON

NEW

LP400

Futuristic build for present excellence

Oy HW-Company Ltd

Yrittäjäntie 6
67100 KOKKOLA, FINLAND

Puh. +358 (0)6 8245730

Fax. +358 (0)6 822 1011

esko.erkkila@hw-company.fi

www.hw-hunt.fi

www.hw-company.fi

XXIX SAKO-BERETTA GRAND PRIX

ENNÄTYSKELPOINEN RANKING HAULIKKOKILPAILU

KOKKOVUOREN AMPUMARADALLA 30.6 - 1.7.2012

OHJELMA:

Lauantaina 30.6. alkaen klo 10:00

Trap 75 k. Y,Y15, Y17,Y20, Y50,Y60, Y70
Skeet 75 k. Y,Y15, Y17,Y20, Y50,Y60,Y70
Skeet 75 k + finaali N,N20
Trap 75 k + finaali N,N20

Sunnuntaina 1.7. alkaen klo 10:00

Trap 50k +finY,Y15,Y17,Y20,Y50,Y60,Y70
Skeet 50k +finY,Y15,Y17,Y20,Y50,Y60,Y70

*Joukkuekilpailut seurajoukkueille
Y-sarjassa 3-miehisin joukkuein.*

OSALLISTUJAMÄÄRÄT:

Kaikki määräaikaan kutsun mukaisesti ilmoittautuneet ampujat pyritään ottamaan kilpailuun mukaan. Ampujamäärän rajoitukset mahdollisia.

ILMOITTAUTUMINEN JA KILPAILUMAKSUT SEUROITTAIN VIIMEISTÄÄN 18.6.2012

Ilmoittautuminen SAL:n haulikkojaoston ilmoittautumiskaavakkeella osoitteella:

P-HA/Haulikkokerho

PL 32, 33961 PIRKKALA

Tai sähköposti: ampujat@kolumbus.fi

KILPAILUMAKSUT Nordea Pirkkala P-HA Haulikkokerho
tili FI08 2326 1800 0118 93,

Viesti: SAKO GP / ampujan nimi, seura, laji ja sarja

KILPAILUMAKSUT:

Henkilökohtainen N ja N20 35 €,

muut 50 € ja joukkue 20 €.

Jälki-ilmoittautuneilta peritään lisämaksu 5 €

(jos jälki-ilmoittautuneita voidaan ottaa)

PALKINNOT:

SAKO-BERETTA GRAND PRIX -
palkintoina mm. aseita ja optiikkaa

HARJOITUSMAHDOLLISUUS:

29.6. klo 12.00-19.00

Harjoitusmaksu 5 € / 25 kiekkoa.

TIEDUSTELUT:

**Ampuma-aikataulut ovat 27.6 alkaen kotisivuillamme:
pha.sporttisaitti.com**

SAKO-BERETTA asehuoltoauto on paikalla kilpailupäivinä
BERETTA, SAKO ja **TIKKA** aseita huolletaan

MAJOITUS:

Majoituksen hoitavat kilpailijat itse.

SCANDIC ROSENDAHLISSA

varattuna huoneita rajoitetusti, merkillä Sako-Beretta,
90 €. 2 heng. huone.

Huoneet varattava 11.6. mennessä

puh. (03) 2441 111, fax (03) 2441 2211,

e-mail: rosendahl@scandichotels.com

**TOIVOTAMME HAULIKKOAMPUJAT
TERVETULLEIKSI KOKKOVUOREEN
PIRKKALANTIE 1296 LEMPÄÄLÄ.**

Pohjois-Hämeen Ampujat ry.
Haulikkokerho

Arma Aboa ja Matti Lehto – asehistoriaa ja perinteitä

"Turkulainen asekeräily-yhdistys Arma Aboa perustettiin vuonna 1973 palvelemaan historiallisista aseista kiinnostuneita henkilöitä harrastuksessaan."

Näin alkaa Arma Aboan kotisivulla oleva ohjelmanjulistus ja jatkaa: "Tarkoituksena on edistää asehistorian tuntemusta ja aseiden keräilyharrastusta, toimia yhdyssiteenä ja lisätä vanhojen aseiden tuntemusta. Arma Aboa ry arvostaa järjestelmällistä asekeräilyä vain, kun se tapahtuu ampuma-aselain määräämällä tavalla ja keräilyllä on tavoitteena taltioida kokoelmiin keräilysuunnitelman mukaisia aseita."

Kävimme tutustumassa Arma Aboaan haastatteleamalla Lemussa asuvaa Matti Lehtoa, 66, joka on Arma Aboan jäsen numero 10 ja yksi 21 perustajajäsenestä.

Arma Aboalla on 150 jäsentä, joista kymmenisen prosenttia ampuu mustaruudilla kilpailumielessä. Alkuun Arma Aboa osallistui kilpailuihin omana seuranaan. Kun mustaruudista tuli SAL-laji, ampujat liittyivät SAL-seuroihin, jotta pääsisivät kilpailemaan. Valtaosin liittyttiin Turun Seudun Ampujiin (TSA) ja Salon Seudun Ampujiin (SaSA). Arma Aboa ei seurana liittynyt SAL:iin, koska 90 prosenttia jäsenistöstä ei ampunut kilpailumielessä.

Tunnetuin, näkyvin ja kuuluvuin Arma Aboan esiintyminen tapahtuu tykkiryhmän "Karoliinit" kautta. Ensimmäisen kerran Arma Aboa kokeili tykkiammuntaa kunnostamallaan Turun linnavallin tykeillä 6.8.1977 pölläyttäen mahtavat savupilvet. Tämän kokemuksen jälkeen valmistettiin omat kaksi mustaruutitykkiä, jotka ovat replikoita 1750-mallisesta ranskalaisesta 75 mm kenttäkanuunasta.

Tykkiryhmään kuuluu 5-6 miestä, mutta tarvittaessa näytökseen saadaan "aseisiin" parikymmentä arma-abolaista 1700-luvun kuningas Kaarle XII:n aikaisissa asepuvuissa. Ryhmä on esiintynyt kymmeniä kertoja eri puolilla Etelä-Suomea. Heitä voidaan tilata erilaisiin tapahtumiin internetistä löytyvillä yhteystiedoilla.

Tykkiryhmä rahoittaa osaltaan Arma Aboan toimintaa. Toinen tuottojen lähde ovat vuosittaiset Turun Asemessut, joita on pidetty jo 21 kertaa. Tapahtuma on Suomen merkittävimpiä asealalla. ARMA 2012 -asemessut pidetään jälleen Turun Messukeskuksessa (lauantaina 22. huhtikuuta).

Suurelle yleisölle näkymättömämpää on Arma Aboan missio Suomen suurimman tykin ylläpitäjänä ja huoltajana. 12 tuuman (305 mm) Obuhoveja valmistettiin Pietarissa vain noin 200 kappaletta. Näistä on Suomessa kaksi ampumakunnossa. Toinen sijaitsee Kemiönsaaren eteläpuolella Örössä. Tämä tykki on Arma Aboan "suojeluksessa", mutta Puolustusvoimien omistuksessa. Toinen toimiva 12-tuumainen sijaitsee Helsingin edustalla Kuivasaareissa.

Maininnan arvoinen on myös Arma Aboan saavutus hommata Martti Kitusen (1747-1833) 20 mm karhutussari Kanadasta Suomen Metsästys-museoon Riihimäelle.

Arma Aboa on avustanut teosten Miekka Suomessa (2010) sekä Drillinki ja pystykorva (2008) toimittamisessa ja kirjoittamisessa. Museaalisia asenäyttelyitä Arma Aboa on järjestänyt Turun Linnassa ja Liedon Vanhalinnassa.

Matti Lehto, mustaruutiampuja ja asekeräilijä

Arma Aboan perustajajäsenen Matti Lehdon tie aseiden maailmaan lähti aivan nuorena alkaneesta metsästysharrastuksesta. Ensimmäisen ruutiaseensa Matti hankki heti 15-vuotiaana. Metsästysseura Jahdin hirviporukkaan hän liittyi jo 50 vuotta sitten, ja hän on seuransa kunniapuheenjohtaja.

Lehto ampui nuorempana TSA:n riveissä SAL-lajeina pienoispistoolia ja ilmapistoolia, jälkimmäistä SM-tasoisissa kilpailuissakin.

Vuosien varrella tuli hankittua aseita metsästyksen ja kilpa-ammunnan ulkopuoleltakin, eritoten vanhempia aseita. Kun hän liittyi Arma Aboaan, mustaruutiasoiden kiehtova maailma vei mukanaan. Matti katsoo harrasteensa kulkeneen järjestyksessä metsästys, asekeräily, asehistoria ja mustaruutiammunta. Siis halu nähdä ja kokeilla, kuinka wanhat bösät toimivat.

Mustaruutiammunnan uusi tuleminen Suomessa alkoi Orivedeltä ja vuoden 1979 SM-kilpailuista. Lehto on käynyt jokaisessa SM-mittelössä ensimmäisestä lähtien. Tällaisia kilpailijoita on Suomessa vain neljä.

Näillä Matti Lehto on ampunut kultaa ja kunniaa: (Ylh.) Rogers & Spencer -nallilukkorevolveri, Willowvale, New York, n. 1865, kal. 44; Ulrich Roos-nallilukkipistooli, Stuttgart, n. 1860, kal 50; Wogdon-piilukkipistooli, Lontoo, n. 1780, n. 10 mm.

– Harjoittelu on jäänyt viime aikoina vähiin, mutta tämän vuoden SM-kisoihin menen joka tapauksessa, hän lupaa.

Hän arvioi omistavansa viisitoista mustaruudin PM-kultaa ja paljon enemmän SM-saavutuksia. Nämä on ammuttu kiväärillä, pistoolilla ja haulikolla. Voimassa olevia Suomen ennätyksiä hänellä on kolme henkilökohtaista ja yksi joukkueesta. Lajeina ovat olleet musketti, Minie, nallilukkokivääri, nallilukkorevolveri (Colt) ja nallilukkipistooli (Kuchenreuter).

Lehdolla on kanta alkuperäisasekysymykseen. Hän ampuu ainoastaan alkuperäisillä aseilla (original). Hänen mielestään kupletin juoni on kokeilla, miten alkuperäiset aseet toimivat – tai eivät toimi. Häntä on kritisoitu tästä Ruotsissa: "... tuo hullu suomalainen, joka pilaa ampumalla meidän kansallisaarteemme..." Lehto on toista mieltä.

– Jos aseella aikoo osua ja menestyä kilpailuissa, siitä on pidettävä todella hyvää huolta.

Koko perheen juttu

Myös Lehdon vaimo Irmeli on ampunut mustaruutia vuodesta 1989. Hän ampuu alkuperäisellä 1860-luvun saksalaisella vapaakiväärillä, jonka kaliiperi on .36. Lajeina olivat 50 m pysty ja 100 m makuu. Polvileikkauksen jälkeen makuu on jäänyt pois, mutta pystyammunta käy edelleen. Saaliiksi on saatu kaksi PM-pronssia, molemmat on ammuttu Orivedellä.

Irmeli Lehto on suorittanut mustaruudin haulikkoammunnan tuomarintutkinnon. Hän myös metsästää ja on mukana hirviporukassa.

Matti ja Irmeli Lehto ovat kiertäneet mustaruutikilpailuja PM- ja MM-tasoisesti. PM:n merkeissä on käyty kaikissa Pohjoismaissa, MM-kilpailuissa Saksassa, Hollannissa, Sveitsissä ja Yhdysvalloissa, jossa kilpailuareenana oli legendaarinen Camp Perry Ohiossa.

Pariskunta kiertää Suomen asemessuja laajalla reiviirillä.

– Siellä tapaa tuttuja, oppii uusia asioita ja löytää aina jotain mukavaa kokoelmiin, Matti kertoo.

– Se on koko perheen harrastus, Irmeli komppaa.

Teksti: Pekka Suuronen
Kuvat: Matti Erkkilä

Hylkeenpyytäjien vanhat kiväärit ovat olleet aikansa tarkoituksenmukaisia työkaluja. Lukkona on käytetty milloin mitään.

Matin kädessä osa mitalisaaliista. Vaimo Irmeli ampuu myös mustaruutia.

Varmista Laadulla!

Valitse parhaat merkit rata-ammuntaan.
Baschieri&Pellagri haulikonpatruunoilla on ammuttu mm. lukuisia olympiamitaleita.

B&P urheilupatruunat

Competition ONE 12/70 24g No: 9½-8-7½
Competition ONE 12/70 28g No: 9½-8-7½
F2 Sub Sound 12/67 24g No: 7½
F2 Sub Sound 12/67 28g No: 7½
F2 Legend 12/70 24g No: 9½-8-7½
F2 Legend 12/70 28g No: 9½-8-7½
F2 Legend 20/70 24g No: 9½-8-7½
F2 Legend 20/70 28g No: 9½-8-7½
F2 Mach Olympic Edition 12/70 24g No: 9½-8-7½
F2 Mach Olympic Edition 12/70 28g No: 9½-8-7½
F2 Flash Olympic Edition 12/70 24g No: 8-7½
F2 Flash Olympic Edition 12/70 28g No: 8-7½
Sporting&Compak 12/70 28g No. 9-8½-8-7½
F2 Sporting&Compak Clay High Velocity 12/70 28g

*Olympiakultaa

MEILTÄ MYÖS FABARM-HAULIKOT SKEET, TRAP, SPORTING JA
METSÄSTYSAMMUNTAAN.

Fabarm STL Competition C3

Fabarm Axis Sporting

Myymälä: Syrjäläntie 24, 01840 Klaukkala. Puh. (09) 879 7452, fax. (09) 879 7453. Avoinna ma-pe 10.00-18.00

Maahantuonti, tukku- ja vähittäismyynti * www.juhanisinisalo.fi * info@juhanisinisalo.fi

Ammattilaisen ajatuksia aseista

Ilkka Leino – monitoimimies Turun poliisista

Varsinais-Suomen poliisilaitoksen Turun pääpoliisiasemalla vaikuttaa mies, jolla on poikkeuksellinen näköalapaikka Suomen aseasioihin ja lupatilanteeseen.

Teksti: Pekka Suuronen
Kuva: Matti Erkkilä

Tämä henkilö on ylikonstaapeli Ilkka Leino, 53. Hän on pitkän linjan poliisimies, mutta lisäksi poliisin aseasantuntijaryhmän jäsen, metsästäjä, asekeräilijä, aseiden tun-tija ja Poliisihallituksen asehuutokauppojen vakio-meklari. Hän on tätä kirjoitettaessa pitänyt 31 huutokauppaa, joissa on myyty noin 7000 asetta.

Leino on vetänyt Riihimäen huutokauppoja ensimmäisestä eli 3.6.2004 pidetystä lähtien.

Nämä huutokaupat ovat seurausta vuonna 2003 ampuma-aselakiin kirjatusta pykälästä (68 a §, 18.9.2003) ja rikoslain 41 luvun 1 § muutoksesta, joiden mukaan luvattoman aseiden voi luovuttaa poliisille ilman rikosoikeudellista sanktiota edel-

lyttäen, että (a) luovutus tapahtuu oma-aloitteisesti, (b) aseella ei ole tehty rikosta. Luovutettu ase laite-taan julkiseen huutokauppaan, jonka tuoton aseiden luovuttaja saa vähennettynä huutokaupan kuluilla. Alkuun tuo huutokaupan kustannus oli määritelty 32 euroksi, nyt se on 50 euroa.

Leino on nähnyt luovutettujen aseiden kirjon A:sta Ö:hön, sillä häneltä on jäänyt vain kaksi huutokauppaa väliin.

Alkuperäinen armonvuosi muutettiin pysyväk-si järjestyksi. Luvattomia aseita on luovutettu jo kymmeniä tuhansia. Niitä tulee etupäässä kuolinpe-siltä. Aseiden laatu ja kunto vaihtelevat, mutta vali-tettavasti ne ovat usein sieltä huonommasta päästä.

– Viimeksi kävin läpi asekuorman, jossa oli yli sata asetta. Niistä vain seitsemän kelpuutettiin huutokauppaan, ja näistäkin pari oli nirkun–narkun–tapauksia, Leino kertoo.

– Jos isäntä on käynyt Baikalilla metsällä 40 vuot-ta ja saanut mukavasti saalistakin, niin haulikko on hänelle tunnetasolla arvokas, hän ymmärtää.

– Sitten on vielä tapauksia, joissa mies on ker-tonut vaimolleen aseiden olevan hyvin arvokkaan. 'Kun minusta aika jättää, niin sinulla taloustilanne helpottuu', on isäntä saattanut katteettomasti luvata, tietää Leino kertoa. – Kuitenkin vanha kiväärin-lousku voi olla myyntiarvoton, eikä se saavuta edes 50 euron minimihuutoa.

Leino toteaa, että huutokauppojen ostajien kriit-tisyys on lisääntynyt merkittävästi. Hän listaa aseita, jotka eivät juuri enää mene kaupaksi eli eivät saavuta 50 euron minimihuutoa:

– Kaikki TOZ:in piekkarit, Valmetin Orava- ja Erä-pienoisvivärit, Sakon P46:t, yksipiippuiset ja rinnakkaispiippuiset Baikalit, rinnakkaispiippuiset haulikot yleensäkin, ellei merkki satu olemaan Sauer tai Merkel, läppälukkoiset Husqvarnat ja niiden belgialaiset piraattikopiot, Tikka H45:t, lähes kaikki sportteeratut Mosin-Nagantit, Arisakat, Mause-rit ja ryssän winsut...

– Viimeisimmässä huutokaupassa 159 asetta jäi vaille minimihuutoa eli puolet tarjonnasta. Yhdellä lailla toivoisin kriittisyyttä sekä aseiden luovuttajilta että vastaanottavilta poliisiasemilta. Jos asiakas jo asetta luovuttaessaan antaa luvan hävittää sen, se ei tule kuormittamaan huutokauppojen byrokrati-aa, Leino sanoo.

Vaihtoehtojen pohdiskelua

Turku toimi aikoinaan pilottina, kun armonvuosi-järjestelmää suunniteltiin ja otettiin käyttöön Suo-messa. Ensimmäisenä vuonna pelkästään Turun poliisiasemalle tuotiin yli tuhat luvattonta asetta. Järjestelmän alkuaikoina porkkanana väläyteltiin mahdollisuutta saada luovutettu ase "luville". Nois-ta vuosista lähtien aselupapolitiikka on kiristynyt huomattavasti tunnetuista syistä johtuen.

Armonvuosijärjestelmää luotaessa Suomes-ta kävi poliisin edustajia Ruotsissa tutustumassa

Vuonna 1926 perustettu Turun Seudun Ampujat on yksi vanhimmista ja suurimmista Suomen Ampumaurheiluliiton jäsenseuroista. Jäseniä on kilpailukalenterin mukaan 671, jolla se sijoittuu liiton suuruusjärjestyksessä kahdeksanneksi.

TSA:n mietteitä vuoden alkupuolella

Turun Seudun Ampujilla menee hyvin

Jarmo Engblom, 64, on ollut TSA:n jäsen vuodesta 1979 ja varapuheenjohtajana neljättä vuotta. Hän ampuu pienoiskiväärin makuuta ja ilmakivääriä ja on makuuasennon erikoismies. Eläkkeellä olevana poliisina hän on ampunut myös poliisien kilpailuissa ja on ollut siellä PM-kilpailuissa mitalisijoilla.

Viime kesäkuussa voimaan astunut uusi aselaki kiristi aselupavaatimuksia eniten yhdenkäden aseiden osalta, esimerkiksi ikäraja nousi 20 vuoteen. Aseluvan kirjoittaminen nuoremmalle vaatisi lupaviranomaisen mukaan "kuulumista maaottelutaseeseen valmennusryhmään".

TSA:ssa ammutaan hieman enemmän pistoolilla kuin pitkällä asella. Ovatko uuden aselain vaatimukset näkyneet toiminnassanne?

– Oikeastaan en ole sellaista havainnut. Hallimme avattiin ampujille kesätaun jälkeen vasta syyskuun alussa, joten mahdolliset vaikutukset eivät ole vielä ehtineet näkyä.

– Tai ehkä sentään. Mielestäni ilma-asepuoli on nostanut päätään. Mutta en pidä pahana, jos alle

20-vuotias ostaa ilmapistoolin ja jää siihen pysyvästi koukkuun. Ilmapistooli on ihan legitimaattilaji, olympialaisia myöten. Suomessa on paljon hyviä ilma-aseratoja, niillä järjestetään hyviä kilpailuja ja TSA tarvitsee hyviä ampujia myös näihin koitoksiin.

TSA:lla on nimetty nuorisopäällikkö, jota "virkaa" hoitaa Juhani Forsman, 47. Hänellä on käytettävissään kymmenen seuran jäsentä, jotka toimivat ampumaurheilukoulun ohjaajina. TSA vetää nuorten ampumakoulua, joka on suosittu. Koulutettavia on ollut vuosittain noin 60. Koulusta "lukuvuoden" eli syksyn ja kevään. Koulun käyneet saavat aakkoset sekä pistooliin että kivääriin. Koulun jälkeen nuori voi itse päättää, kumpaan linjaan erikoistuu.

Peruskoulutuksen jälkeen nuori ampuja jatkaa seuravana "lukuvuotena" valitsemallaan linjalla, ja häntä jalostetaan edelleen. TSA uskoo, että suunnitelmallinen nuorisotyö poikii aikanaan huippuluokan ampujia oman seuran riveihin. Toisaalta, TSA:n ampumakoulu on suunnattu kaikenikäisille. Koulutettavien ikähaarukka on ollut 5-70 vuotta!

Engblom aseluvan hakijan tasa-arvoisuudesta

Engblom kokee, että urheiluampujan on vaikeampi saada ampuma-aselupaa kuin metsästäjän.

– Minusta tuntuu, että metsästäjälle myönnetään ampuma-aseen hankkimislupa vain metsästyskorttia näyttämällä ja metsästysoikeudesta kertomalla. Urheiluampujan sen sijaa täytyy täyttää lippuja ja lappuja, antaa selvityksiä missä ampuu ja niin edelleen, hän tilittää tyytymättömyytään tilanteeseen.

– Ampujilla on ollut ampumakorttijärjestelmä työn alla jo viiden, kuuden vuoden ajan. Sen pitäisi valmistua tämän vuoden aikana. Ampumakortin haltijalla on takanaan usean tunnin koulutus, perusosa sekä erikoistuminen, kirjallinen koe ja ampumakoe. Tällaisen hankkinut henkilö on tosimelessä liikkeellä. Mielestäni metsästyskortti ei ole läheskään ampumakortin veroinen asiakirja. Mielestäni ampumakortin

pitäisi kelvata ampuma-aseen hankkimisluvan perusteeksi vähintään siinä missä metsästyskortinkin, Engblom linjaa.

Hän jatkaa:

– Meillä TSA:n omassa ampumakoulutuksessa painotetaan kolmea asiaa: turvallisuutta, turvallisuutta ja turvallisuutta. En muista kuulleen aikanaan kymmeneen vuoteen mistään ampumaonnettomuudesta radoilla. Sen sijaan saamme joka vuosi lukea metsästysonnettomuuksista.

Ampuma-asekouluttajakysymys

Eräs aselain 13.6.2011 uusituista pykälistä (45 §) edellyttää seuraavaa: "Hankkimislupa ampumaurheilussa ja -harrastuksessa käytettävää 6 §:n 2 momentin 4-7 kohdassa tarkoitettua ampuma-asetta varten voidaan antaa luonnolliselle henkilölle vain, jos tämä esittää yhdistyksen 4 §:ssä tarkoitetun luovan saaneen yhdistyksen ampuma-asekouluttajan antaman todistuksen harrastuksestaan, jonka on oltava jatkunut aktiivisesti vähintään kaksi vuotta."

Seuralla, joka harjoittaa pistooliamuntaa ja haluaa turvata jatkuvuuden, on siis käytännössä oltava ampuma-asekouluttaja tai useampia. TSA:lla on tällä hetkellä kolme. Nuorisopäällikkö Forsman oli ensimmäinen tutkinnon suorittanut. Sekä hän että Jarmo Engblom ovat sitä mieltä, että laissa mainittu kouluttajan nimike on harhaanjohtava.

– Kouluttaja ei nimittäin kouluta yhtään mitään! Hän ainoastaan allekirjoittaa todistuksen harrastuksesta, että todistuksen saaja on käynyt kahden vuoden aikana ampumassa kymmenen kertaa. Kouluttajan antama todistus ei merkitse, että hän olisi todennut hakijan turvalliseksi tai hyväksi ampujaksi, eikä se todista mitään hänen aseenkäsittelytaitostaan tai sopivuudestaan saada aselupaa.

Kouluttajan ei ole tarvinnut olla henkilökohtaisesti näkemässä, onko henkilö ollut radalla, mutta hänen täytyy varmistaa tiedon paikkansapitävyys luotettavaksi katsomallaan tavalla, esimerkiksi ratikirjanpidon kautta.

Forsman kertoo ampuma-asekouluttajakurssilla painotetun sitä seikkaa, että kouluttaja on vastuussa ainoastaan siitä, ettei anna väärää todistusta harrastajan harrastuskerroista. Forsmanin käsitys on, että hänen pitäisi kirjoittaa todistus myös TSA:n ulkopuoliselle harrastajalle, jos tämä pystyy luotettavasti esittämään ja todistamaan harrastuskertansa.

Forsman sen paremmin kuin Engblomkaan ei pidä ampuma-asekouluttajakonseptia onnistuneena ratkaisuna. TSA:lla on ollut vuosia oma käytäntö, jossa ratamestarikirjaa kävijöiden ampumasuoritteet. Ratamestarin näkee, kuka ampuu, kuinka paljon ampuu, miten käyttäytyy radalla. Engblo-

Jarmo Engblom on Turun Seudun Ampujien varapuheenjohtaja, kivääriampuja ja pitkäaikainen jäsen.

min mukaan ratamestari saattoi ennen nykyistä lupakäytäntöä kirjoittaa todistuksia, jotka liitettiin ampuma-aseen hankkimislupahakemukseen.

– Minä pidän näitä vanhan liiton todistuksia paljon pätevämpinä, mutta nyt ne eivät lain mukaan päde pistoolilupaa haettaessa. Pitää olla hyväksytyn ampuma-asekouluttajan antama todistus, Engblom ihmettelee.

– Onkohan tässä todellakaan menty parempaan suuntaan, Forsman komppaa ja lisää:

– TSA:n vanha systeemi oli parempi. Tosin kaikilla seuroilla ei ole varmaankaan ollut samanlaista järjestelmää kuin meillä.

Ratatilanne

TSA:lla on hieno sisärata Kupittaaan hallissa.

– Se on Suomen parhaita ellei paras, Engblom kehaisee.

– Siitä saamme olla kiitollisia Turun kaupungille. Meillä on siellä muutama elektroninen taululaitekin. Ulkoratojen tilanne ei meillä ole yhtä hyvä. Lentokentän takana on 50 m riistamaali- ja 100 m hirvirata. Siellä oli haulikkoratakin, mutta se suljettiin Ilmailulaitoksen yli-insinöörin mahtikäskyllä. Haulikkoammunta kuulemma vaaransi lentoliikennettä. Tästä ”keissistä” Hannu Karpokin teki takavuosina jutun.

Kupittaaan hallissa saadaan ampua pistoolikaliipereilla 22 ja 32 ja lisäksi 50m pienoiskiväärillä talven läpi.

– Kun ulkoratakausi keväällä alkaa, TSA:n ampujilla pitäisi olla hyvä etulyöntiasema muihin nähden. Me kun olemme saaneet harjoitella lämpöisessä koko talven ajan, Engblom uskoo.

Hanke kunnollisesta ulkoradasta on vireillä. Turun ympärillä on kymmenen kuntaa, joiden kanssa on neuvoteltu yhteisestä ampumakeskuksesta. Kaikkien kuntien liikuntatoimien johtajat ovat periaatteessa myönteisiä uudelle suuratahankkeelle, mutta rahasta ei ole toistaiseksi vielä puhuttu mitään.

– Kun rahakysymys otetaan esille, niin vihreät valot muuttuvat usein punaisiksi, Engblom tietää kokemuksesta.

Ja hän tietää vielä yhden asian ampumamelusta:

– Suomi on valitusten luvattu maa. Kun Turussa ammutaan, niin laukaus kuuluu Ilomantsissa asti! ♦

Turun Seudun Ampujien SAAVUTUKSIA

TSA on tuottanut ja tuottaa Suomen edustusluokan ampujia. Pistooliampujien Suomen eliittiä edustaa Seppo Mäkinen, joka on 25m isopistoolin maailmanmestari mallia 1978 ja lisäksi yli kymmenen MM-mitalin haltija.

TSA:n seuraennätysten luettelosta voidaan poimia seuraavia nimiä:

Kiväärilajit: Heikki Ranne, Olavi Sjöberg, Olavi Korkiakangas, Jarmo Engblom, Juho Jussila, Antti Salminen, Toni Sjöblom, Sari Saarinen, Marjo Tarvonen, Anne Rantanen, Airi Kallioranta

Pistoolilajit: Seppo Mäkinen, Antti Kanervisto, Jouko Flemming, Helvi Leppämäki, Kirsti Palmu, Jiri Kuukasjärvi

Riistamaalilajit: Jyrki Lehtonen, Juho Säteri, Ann Sjöqvist-Salmi

Mustaruutilajit: Matti Lehto, Veikko Ratsula, Raimo Novari, Tarmo Ansamaa

Sitten vanhempia TSA:n ampujia, jotka ovat ajalta ennen kuin ennätyksiä ruvettiin nyky muodossa kirjaamaan: kiväärilajeissa Albert Ravila, Jorma Taitto ja Simo Morri, pistoolilajeissa Immo Huhtinen, Lassi Riitinki, Kalevi Toivonen ja Werner W. Lindqvist sekä riistamaalilajeissa Pekka Kling ja Matti Säteri.

Turun Seudun Ampujilla menee ilmeisen hyvin myös tänä vuonna.

www.turunseudunampujat.fi

tsary@pp.inet.fi

MEGA link

ELECTRONIC SCORING SYSTEMS

10-50m

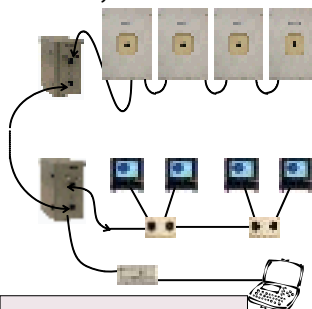
25-50m

100-300m

We have electronic targets for
10m air to 300m big bore.
Running targets for 50, 80 and 100m
Pistol targets from 10m to 50m also with light

System overview:

Running target 100m

- Low maintenance cost
- Easy to use
- Plug and play
- ISSF approved for 10m air and 50m small bore

Contact information:

Megalink as Hestehagen 6,
1440 Drøbak, Norway
Phone: +47 64 93 34 12
web: www.megalink.no
mail: sale@megalink.no

Paras koskaan tehty ammunnanharjoittelulaite

Noptel ST-2000 Sport II

Noptel ST-2000 II on tarkka, luotettava ja helppokäyttöinen ammunnanharjoittelulaite. Se edustaa yli 25 vuoden kokemustamme erinomaisesti tehden ammunnanharjoittelusta helpompaa ja tehokkaampaa kuin koskaan.

Soita SAL puh. (09) 3481 2481 ja kysy seuratarjousta!

www.noptel.fi

Noptel Oy • Teknologiantie 2 • 90570 Oulu
Puhelin 040 181 4351 • Faksi (08) 556 4101 • Sähköposti info@noptel.fi

PARASTA AMMUNNANHARJOITTELUUN

Kivääriammunnassa vaikuttavat voimat ja niiden mittaaminen

Biomekaniikka urheilun tutkimuksessa

B biomekaniikka tarkoittaa biologisten järjestelmien tutkimusta mekaniikan avulla fysiikan lakeihin perustuen. Voima on yleisesti käytetty termi arkipäiväisessä elämässä, ja fysiikassa se määritellään muihin objekteihin suuntautuvana vaikutuksena.

Voima on vektorisuure, jota määrittävät sen suuruus, suunta ja paikka. Liikettä, kuten nopeutta ja kiihtyvyyttä, kuvaillaan kinematiikan avulla, josta tietoa antavat ammututkimuksessa aseiden liikkeitä ja asennon tasapaino.

Jonkin kappaleen liikettä ei kuitenkaan voida ennustaa pelkästään sen kinemaattisen tiedon avulla, vaan tarvitaan myös kineettistä tietoa systeemissä vaikuttavista voimista. Voima aiheuttaa muutoksen kappaleen liikkeessä ja mahdollistaa sen ennustamisen. Tätä liikkeen syiden tutkimusta kutsutaan dynamiikaksi.

Kun halutaan mitata kappaleen tuottamaa voimaa toiseen ulkoiseen kappaleeseen, tarvitaan sopiva voimaa mittaava laite, voimamittausanturi. Biomekaniikassa käytettyjä tällaisia laitteita ovat mm. venymäliuskat, voimalevyt ja paineen jakautumista mittaavat sensorit. Näitä menetelmiä on käytetty hyväksi myös ampumasuorituksen tutkimuksessa esimerkiksi tasapainon mittauksessa.

Suomessa ampumaurheilun tutkimuksesta on 1990-luvulta asti vastannut Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus (KIHU). Ammunnan kinematiikkaa on jo pitkään tutkittu videokuvauksen ja optoelektristen apuvälineiden (kuten Noptel ja Scatt) sekä tasapainoa mittaavien voimalevyjen avulla, mutta lajin dynamiikasta ei kuitenkaan ole kovin paljoa arkistoitua tutkimustietoa.

Tässä voidaan ottaa avuksi vastaavien lajien, kuten ampumahiihdon ja jousiammunnan, piirissä tehty tutkimustyö, mutta silti yleinen tietämys ai-

heesta on vähäistä. Koska kivääriammunnan peruseriaatteena on täydellisen rentouden ja liikkumattomuuden saavuttaminen, ovat ampujan ja aseiden välillä vaikuttavat voimat mielenkiintoisia ja siksi tutkimisen arvoisia valmennuksenkin kannalta.

Kivääriammunnassa vaikuttavien voimien mittaaminen

Mekaniikan tietoa voidaan hyvin hyödyntää kivääriammunnassa. Ampuma-asennossa aseiden painovoima suuntautuu alaspäin ja sitä vastustavat oikeasta hartia- ja tukikädestä ja liipaisukämmenstä tulevat voimat. Newtonin lakien mukaisesti voimien yhteisvaikutuksen on oltava nolla aseiden vakauttamiseksi, mitä kutsutaan statiikassa tasapainotilaksi. Aseen lauetessa ja rekylyn vuoksi näiden voimien suhde muuttuu hetkellisesti ja piippu nousee ylöspäin palaten takaisin lähtöasemaansa.

Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli kuvailla kivääriammunnassa vaikuttavia keskimääräisiä voimia makuu- ja polviammunnassa. Pääasias- sa voimissa ei pitäisi tapahtua muutoksia, mutta laukaushetki aiheuttaa aina tähän tasapainotilaan hetkellisen muutoksen rekylyn vaikutuksesta. Tutkimuksessa oletettiin, että eri ampuma-asentojen ja niissä mitattujen hihna- ja perävoimien välillä löytyisi eroja. Liipaisinpaineesta odotettiin lisäksi löydettävän kuvailevaa tietoa liipaisutapahtuman etenemisestä laukaushetkellä.

Tutkimusmittaukset tehtiin talven 2010-11 aikana järjestetyillä Vierumäen maajoukkueleireillä. Koehenkilöinä tutkimuksessa oli kaksitoista suomalaista maajoukkueampujaa ja kansallisen tason kärkeampujaa (yhdeksän miestä ja kolme naista). Tutkimustilanteessa koehenkilöt ampuivat pienoiskivääreillä kilpailunomaisen sarjan elektronisiin tauluihin.

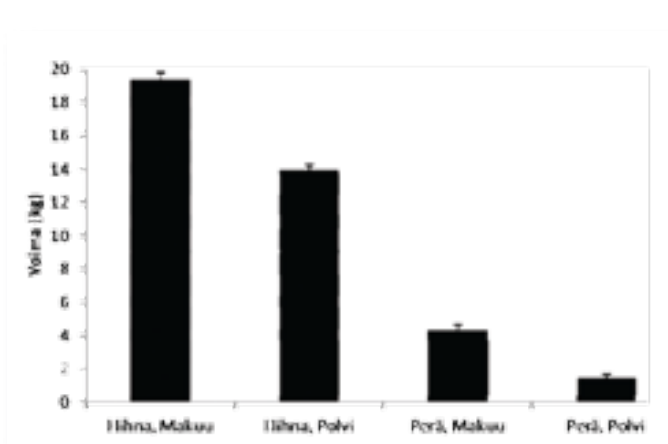
Suoritus aloitettiin vapaavalintaisella määrällä koelaukauksia, joita seurasi 60 arvioitavaa laukausta makuulta tai 40 laukausta polvelta, ampumaa- aikaa ei ollut rajattu. Koko suorituksen ajan mitattiin voimia aseiden hihnasta ja perästä sekä painetta liipaisimesta. Hihna- ja perävoimia mitattiin vastusvenymäliuskoilla ja liipaisinpainetta tarkoitukseen valmistetulla paineanturilla.

Tulokset

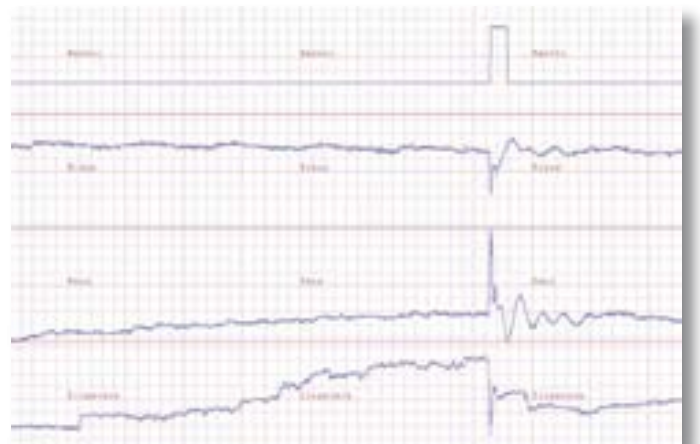
Silmämääräisesti tutkimusaineistosta voitiin huomata, että noin puolella koehenkilöistä hihna- ja perävoimat laskivat ammunnan edetessä, mutta palasivat takaisin aloitustasolle lepotaun jälkeen. Joillakin voimat olivat korkeimmillaan heti lepotaun jälkeen, mutta ne tasaantuivat muutaman laukausten jälkeen matalammalle tasolle. Taukoja ampujat pitivät makuuammunnan aikana 3-12 ja polviammunnan aikana 0-3 kertaa. Joissain tapauksissa oli myös havaittavissa selvää perävoiman nousua juuri ennen laukausta. Voimien muutokset ammunnan aikana tai lepotaunot eivät kuitenkaan vaikuttaneet huomattavasti ammuttuihin tuloksiin.

Hihna-anturi. Keskimääräinen hihnavoima oli makuuasennossa $19,4 \pm 0,4$ kg ja polviasennossa $13,9 \pm 0,3$ kg. Vaihtelua eri ampujien välillä oli makuulta 3,5 kg ja polvelta 3,8 kg. Hihnavoima laski laukaushetkellä keskimäärin makuulta $1,1 \pm 0,4$ kg ja polvelta $0,9 \pm 0,4$ kg. Hihnavoimat ennen laukausta olivat merkittävästi korkeammat makuuammunnassa kuin polviammunnassa. Kummassakaan asennossa hihnavoimissa ei löytynyt merkittävää eroa hyvien ja huonojen laukausten välillä.

Peräanturi. Keskimääräinen perävoima oli makuuasennossa $4,3 \pm 0,3$ kg ja polviasennossa $1,4 \pm 0,2$ kg. Vaihtelua eri ampujien välillä oli makuulta 1,2 kg ja polvelta 0,9 kg. Perävoima nousi lauka-

Keskimääräiset hihna- ja perävoimat makuu- ja polviammunnassa (voimat muutettu Newtonoista kiloiksi selvyyden vuoksi).

Esimerkki yhden laukausten aikana mitatuista voimista.

hetkellä makuulta $1,1 \pm 0,7$ kg ja polvelta $1,0 \pm 0,4$ kg. Perävoimat olivat merkitsevästi korkeammat makuuammunnassa kuin polviammunnassa. Kummassakaan asennossa perävoimissa ei löytynyt merkitsevää eroa hyvien ja huonojen laukausten välillä.

Molemmissa asennoissa perävoimat olivat merkitsevästi matalampia kuin hihnavoimat. Laukaushetkellä rekyyli aiheutti perävoiman hetkellisen nousun, joka näkyi vastaavanlaisena laskuna hihnavoimassa. Tämä on hyvä esimerkki voimien tasapainosta ja energian säilymisestä systeemissä.

Liipaisinanturi. Liipaisutapahtuma kesti keskimäärin yhteensä 9,1 sekuntia (hyvät laaukukset 9,24 s ja huonot laaukukset 9,05 s). Maksimipaineesta 30 % saavutettiin keskimäärin $4,2 \pm 1,3$ sekunnissa (hyvät laaukukset $4,08 \pm 1,15$ s ja huonot laaukukset $4,31 \pm 1,36$ s) ja 90 % keskimäärin 8,4 $\pm$ 0,4 sekunnissa (hyvät laaukukset $8,50 \pm 0,40$ s ja huonot laaukukset $8,29 \pm 0,41$ s).

Pohdinta

Eri ampuma-asennoissa ja hihna- ja perävoimien välillä löydettiin odotetusti eroja. Makuuammunnassa mitatut korkeammat voimat kertovat asennon erilaisesta tekniikasta, jossa ase pyritään ”lukitsemaan” paikoilleen ampumahihnan ja hartian väliin, asennossa nojataan enemmän aseensa päälle ja matalasta asennosta johtuen aseensa liike on hyvin vähäistä.

Polviammunnassa puolestaan ase on paljon herkemässä asemassa säären ja kyynärvarren varassa, jolloin se on myös paljon alttiimpi voimasuhteiden vaihteluille. Tämän vuoksi polviammunnassa on aseensa puristus pidettävä kevyempänä. Koska aseensa massan on tarkoitus olla ampumahihnan varassa ilman lihastyötä, ovat hihnavoimat korkeita verrattuna perävoimiin. Varsinkin eri yksilöiden välillä oli paljon eroja, mikä kertoo osittain ampujien omista mieltymyksistä asennon tiukkuudessa, eikä voimien absoluuttinen suuruus välttämättä kerrokaan menestymisestä lajissa. Esimerkiksi isokokoisilla miehillä oli havaittavissa suurempia voimia kuin pienempikokoisilla naisilla, vaikka tulostasot olivat samaa luokkaa.

Liipaisinpaine kasvoi keskimäärin melko tasaisesti vajaan 10 sekuntia ennen laukausta, mikä kertoo lajin rauhallisesta luonteesta ja kiireettömyydestä täydellistä suoritusta metsästettäessä. Etuvetovastukseksi määritetty 30 % maksimipaineesta saavutettiin neljän sekunnin jälkeen liipaisutapahtuman aloituksesta ja liipaisuvastukseksi määritetty 90 % vajaa sekunti ennen laukausta.

Vaikka erot hyvien ja huonojen laukausten välillä eivät olleetkaan niin sanotusti merkitseviä, voidaan huomata, että huonoissa laukaussissa liipaisutapahtuma kesti hieman vähemmän aikaa kuin hyvissä, etuvetovastus saavutettiin myöhemmin ja liipaisuvastus aikaisemmin. Tämä voisi kertoa siitä, että ehkä huonoissa laukaussissa liipaisu olisi suoritettu hieman hätäisemmin, jolloin liipaisimen puristuspisteessä (etuvetovastuksen ja liipaisuvastuksen välissä) on hieman ”nykäisty” liipaisinta. Tämä on yleinen liipaisutekninen virhe ampujilla, ja tavallisesti se erottaa hyvät ja huonot ampujat toisistaan.

Laukausta edeltävät voimat olivat huonoissa laukaussissa vähän matalammat makuulta ja korkeammat polvelta ammuttaessa. Laukaushetken impulssit ja niiden vaihtelut olivat huonoissa

Hihna-anturi polviammunnassa (kuvassa Antti Puhakka, kuvaaja Matti Salonen).

Peräanturi polviammunnassa (kuvassa Antti Puhakka, kuvaaja Matti Salonen).

laukaussissa aavistuksen verran korkeammat kuin hyvissä laukaussissa. Nämä tiedot voisivat kertoa siitä, että makuulta asento ei ole ollut tarpeeksi tiukka, kun taas polvelta on huonoissa laukaussissa ollut ylimääräisiä lihasjännityksiä.

Yleisesti voidaan sanoa, että tässä tutkimuksessa oli testattavana niin taitavia ampujia, että heillä huonoimmatkaan osumat eivät eroa paljoa hyvistä osumista, eikä siten ole helppoa löytää eroa onnistuneiden ja epäonnistuneiden suoritusten välillä.

Tässä tutkimuksessa saatiin hyvää tietoa eri ampuma-asentojen välisistä dynaamisista tekijöistä. Hyvien ja huonojen suoritusten väliltä ei kuitenkaan löytynyt merkittäviä eroja, mikä osaltaan kertoo siitä, miten moni tekijä vaikuttaa ammun-tasuoritukseen ja vain yksi osatekijä ei selitä eroa onnistuneissa ja epäonnistuneissa suorituksissa.

Lisäksi maajoukkue-tason ampujien ”epäonnistuneet” osumatkaan eivät ole kovin huonoja, koska ne tavallisesti pysyvät kuitenkin ysin sisällä. Tulevissa tutkimuksissa ollaan kiinnostuneita ampuma-asennon mahdollisista muutoksista kilpailun aikana ja niiden vaikutuksista tuloksiin. Näin ampumasuorituksen taustalla vaikuttaviin tekijöihin päästäisiin vielä syvemmälle, ja niiden avulla voitaisiin ampujien harjoittelua kehittää oikeanlaiseksi. ♦

KUKA?

MARKO TANSKANEN

- 22-vuotias
- Joensuun Ampujat, kivääriammuntaa vuodesta 2000
- Varusmiespalvelu Lahden Urheilukoulussa 2007-08
- Pärjännyt kansallisella tasolla ilmakivääri- ja pienoiskiväärikilpailuissa nuorten sarjoissa
- Neljännen vuoden liikuntabiologian opiskelija Jyväskylän yliopistossa (liikuntatieteiden kandidaatti pääaineenaan biomekaniikka)
- Lehtiartikkeli on kirjoitettu opinnäytetöiden ”Kivääriammunnan lajiansalyyli ja valmennuksen ohjelmointi” sekä ”Kivääriammunnassa vaikuttavat voimat ja niiden mittaaminen” pohjalta

Ilmakiväärin maajoukkue-
ampujien tekniikka-analyysin
ovat kirjoittaneet Kaisu Mononen,
Simo Ihalainen, Niilo Konttinen
ja Sami Kuitunen Kilpa- ja
huippu-urheilun tutkimus-
keskuksesta KIHU:sta.

Ilmakiväärin maajoukkueampujien tekniikka-analyysi

Vuonna 2009 Suomen Ampumaurheiluliitto käynnisti laajan huippuammunnan kehittämisen- ja tutkimusohjelman, joka jatkuu aina vuoteen 2016 saakka. Tässä ohjelmassa Ampumaurheiluliitto, Suomen Urheiluopisto ja Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus (KIHU) yhdistävät resurssinsa huippuammunnan tukemiseksi.

Jokaisella taholla on hankkeessa oma tehtävänsä ja osaamisalueensa, ja nämä yhdistämällä on onnistuttu rakentamaan huippuammunnan ympärille toimiva kokonaisuus.

Tutkimusohjelma käytännössä

Tutkimusohjelman tavoitteena on toteuttaa laadukasta, suunnitelmallista ja pitkäjänteistä kehittämisen- ja tutkimustoimintaa siten, että se tukee ja tehostaa huippuvalmennusta ja auttaa urheilijoita kansainväliseen menestykseen erityisesti olympia- ja paralympialajeissa.

Kivääriammunnassa tutkimusohjelman toteuttaminen on käytännön tasolla tarkoittanut lajinomaisen testaus-, seuranta- ja palautejärjestelmän kehittämistä sekä hyödyntämistä leiri- ja päivittäisharjoittelussa. Säännölliset ampumatestit leireillä (5-7 kertaa vuodessa) Suomen Urheiluopistolla ovat mahdollistaneet järjestelmän kehittämisen lisäksi myös ampumatekniikan pitkäjänteisen seurannan.

Ampumatekniikan seurannasta ja järjestelmän kehittämisestä on vastannut KIHU:ssa työskentelevä huippuammunnan tutkija-kehittäjä, jonka on ollut säännöllisesti mukana maajoukkueleireillä.

Seuranta maajoukkueleireillä

Tekniikkaseurantaan osallistuvat Ampumaurheiluliiton ilmakiväärin maajoukkue ja nuorten maajoukkue. Mittausmenetelminä käytetään optoelektronista Noptel ST 2000 Sport -ammunnanharjoittelulaitteistoja (Noptel Oy, Suomi), joka rekisteröi ampumatuloksen lisäksi tähtäyspisteen liikeratatie-

testisuoritusten aikana ampuja seisoo voimalevyllä (Metitur Oy, Suomi), joka rekisteröi seisomasta kohdistuvia pystysuuntaisia voimia. Näihin voimatietoihin perustuen on mahdollista analysoida ampujan kehon tasapainon hallintaa suorituksen ajalta. Liipaisinvoiman kehittymistä mitataan liipaisimeen kiinnitetyn paineanturin avulla.

Lisäksi jokainen laukaus kuvataan eri kuvakulmista. Kaikki mitatut signaalit kerätään synkronoidusti ja tallennetaan tietokoneelle myöhempiä tarkastelua varten.

Tekniikkamittauksissa urheilija ampuu omalla aseellaan kilpailuvarustuksessa kilpasarjan, johon kuuluu naisilla 40 ja miehillä 60 laukausta. Ennen

testisuorituksia urheilijat ampuvat 5-10 kohdistus/lämmittelylaukausta. Testi ammutaan ilmaki-
vääritauluun 10 metrin etäisyydeltä. Välittömästi jokaisen laukauksen jälkeen ampuja arvioi suoritustensa 3-portaisella asteikolla joko erinomaiseksi, rutiinilaukaukseksi tai epäonnistuneeksi. Jos ampuja arvioi suorituksen epäonnistuneeksi, hän valitsee lisäksi syyn/syitä laukauksen epäonnistumiseen (pito, tähtäys, jälkipito, tasapaino, keskittyminen tai useita syitä).

Tämän jälkeen ampuja näkee tietokoneen monitorista juuri ammutun laukauksen tuloksen sekä tähtäyspisteen liikeradan.

Ammunnan eri osa-alueet tarkastelun kohteena

Aseen piipun vakautta kuvaavina muuttujina käytetään tähtäyspisteen liikkeen vaaka- ja pystysuuntaista hajontaa kuvaavia muuttujia viimeisen sekunnin ajalta ennen liipaisua. Lisäksi pitoa kuvataan muuttujilla, jotka kertovat ajasta, jonka tähtäyspiste on pysynyt 10-ringin sisällä joko osuman tai tähtäyksen painopisteen suhteen.

Tähtäystä kuvaa tähtäyksen painopiste viimeisen sekunnin ajalta ennen laukausta sekä aikamuuttuja, joka kertoo siitä ajasta, jonka tähtäyspiste on ollut taulun 10-ringin sisällä viimeisen sekunnin aikana ennen laukausta.

Liipaisutapahtumaa arvioidaan muuttujilla, jotka kertovat tähtäyspisteen liikkeestä juuri ennen liipaisua sekä tähtäyspisteen liikkeen määrän muutoksesta suorituksen aikana. Tähtäysajasta kertoo pitoaika taulun 7-ringin sisällä.

Kehon tasapainoon liittyen paineakeskipisteen liikkeestä analysoidaan sekä ampumalinjan suuntainen että kohtisuoraan ampumalinjaa vasten oleva komponentti. Kehon tasapainoa kuvaavina muuttujina käytetään paineakeskipisteen paikan keskihajontaa kolmena eri ajanjaksona (7-2, 2-0 ja 0,5-0 sekuntia ennen laukausta).

Palaute tärkeänä osana tekniikkaseuranta

Ampujan saama palaute koostuu testitilanteen aikana annettavasta palautteesta, välittömästi testitilanteen jälkeen annettavasta palautteesta sekä yksityiskoh-
taisemmasta ampumatekniikan seurantaraportista, joka toimitetaan urheilijalle myöhemmin.

Valmentaja voi antaa palautetta urheilijalle jo testitilanteen aikana, mikä mahdollistaa virheen korjaamisen ja muutoksen seuraamisen tulevien laukausten aikana. Mitatuista muuttujista visualisoidun näyttöjen avulla valmentaja saa tietoa ampujan tekniikasta. Esimerkiksi liipaisinvoimakäyrää

seuraamalla on mahdollista huomata liipaisimen ”pumppaaminen”, mitä ampuja ei välttämättä itse havaitse. Samoin strategia, millä ampuja tuo aseensa taululle, on mahdollista nähdä testimuuttujista.

Käytössä olevan järjestelmän avulla päästään tarkastelemaan yksilökohtaisesti ammunnan kannalta oleellisia osatekijöitä heti testitilanteen päätyttyä. Kaikki mittausdata viedään [www-palvelimelle](http://www.palvelimelle), josta sitä on mahdollista katsella testin jälkeen. Näyttäjö-
hjelman avulla voidaan tarkastella laukauksittain ammunnan aikaisia muuttujia (osuma, pito-, tähtäys- ja liipaisumuuttujat), ampujan omia arvioita sekä valmentajan kommentteja suorituksesta (kuva 1).

Lisäksi videokuvaa, tähtäyksen liikerataa, kehon paineakeskipisteen liikettä sekä liipaisinvoiman kehitystä voidaan tarkastella samanaikaisesti. Testimuuttujia on mahdollista verrata sekä ampujan aikaisempiin testituloksiin että referenssiarvoihin, jotka perustuvat suomalaisten huippuampujien testituloksiin.

Myöhemmin urheilijalle toimitettavissa seurantaraporteissa analysoidaan tarkemmin ampujan yksilöllisiä piirteitä tai muutoksia ammuntateknikassa. Pitkäjänteisen seurannan ansiosta on ollut mahdollista löytää kullekin ampujalle oleellimmat ammuntatulokseen vaikuttavat tekijät ja seurata ja tarkastella niitä yksityiskohtaisesti.

Valmentajat ja urheilijat voivat käyttää tämän tyyppistä tietoa apuna esimerkiksi ampumaharjoittelun suunnittelussa ja keskittää harjoittelun tarvittaessa johonkin ampumatekniikan yksittäiseen osa-alueeseen. Säännöllisillä tekniikkatesteillä on mahdollista seurata onko harjoittelu saanut aikaan muutoksia suorituksessa.

Kansainvälisen tason ampujalla hyvä pito ja kehon tasapaino

Testimittauksissa on seurattu ampumatekniikkaa sekä kansallisen tason että kansainvälisen tason ampujilta. Kerätyn aineiston perusteella tärkein kansallisen ja kansainvälisen tason ilmakivääriampujia erottava tekijä on ase-
en pito. Kaikista mitatuista muuttujista pitoa kuvaava tähtäyspisteen vaakasuuntainen huojunta viimeisen sekunnin aikana ennen laukausta oli vahvimmin yhteydessä osuimen pistekeskivirheeseen. Lisäksi se selitti 66% ampumatuloksen vaihtelusta. Toinen erottava tekijä löytyi kehon tasapainon hallinnasta. Ampumalinjaan nähden kohtisuorassa suunnassa tapahtuvan huojunnan suuruus on kansainvälisen tason ampujilla pienempää kuin kansallisen tason ampujilla. Pito ja tasapaino ovat siis tekijöitä, joita kannattaa seurata kilpa-ampujan kehitystä arvioitaessa.

Huippusuoritus voidaan tehdä monella eri tavalla

Kansainvälisen tason ampujilla erot mitatuissa muuttujissa ovat yksilöiden välillä erittäin pieniä.

Kun taito on korkealla tasolla, suoritukset ovat yhdenmukaisia ja vaihtelu pientä. Mikään testeissä mitattu muuttuja ei selittänyt enempää kuin 25 % ampumatuloksen vaihtelusta kansainvälisen tason ampujilla.

Huippuampujien kohdalla onkin perusteltua keskittyä yksilöllisiin tarkasteluihin ryhmätasolla tapahtuvien analyysien sijaan. Tällöin päästään kiinni jokaisen ampujan yksilölliseen tapaan ampua: muuttuja mikä voi olla tärkeässä asemassa yhdellä ampujalla, voi olla täysin merkityksetön toisella.

Lisäksi pitkäjänteisen yksilöllisen seurannan avulla on mahdollista löytää muuttujien takaa piilossa olevia ongelmia. Esimerkiksi erittäin hyvät pito- ja liipaisuamputtien arvot omaavan testeissä mukana olleen ampujan tähtäysmuuttujat ja osuma eivät yltäneet huipputasolle. Tarkemmassa analyysissä havaittiin, että tähtäyspiste ja osuma eivät olleet aivan keskellä taulua (kuva 2).

Tämän tyyppinen tieto voi auttaa urheilijaa tunnistamaan virheen omassa suorituksessaan ja antaa vinkkejä tilanteen korjaamiseksi.

Tekniikkaseurannasta apua valmentajalle

Tutkimusohjelmaa toteutetaan tiiviissä yhteistyössä valmentajien kanssa. Valmentajat ovat olleet tärkeässä roolissa niin testaus- ja palautejärjestelmän kehittämisessä kuin ampumatekniikan seurannassakin. Valmentaja on aina mukana myös testitilanteissa. Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentaja ja vastaava olympiavalmentaja Juha Hirvi näkee testeistä olevan hyötyä monella eri tavalla.

– Testeillä saadaan tärkeää tietoa urheilijan omasta tavasta ampua eli ”käsialasta”. Kun valmentaja tuntee kunkin ampujan luontaisen tavan ampua, niin käsialaa voidaan kehittää paremmaksi. Lisäksi pystytään seuraamaan ampumasuorituksen osa-alueiden kehittymistä sekä löytämään helpommin kehitettäviä kohteita, Hirvi sanoo.

Analyysin avulla on myös mahdollista löytää kunkin ampujan suorituksesta olennaisin tekijä, joka vaikuttaa huipputuloksen tekoon.

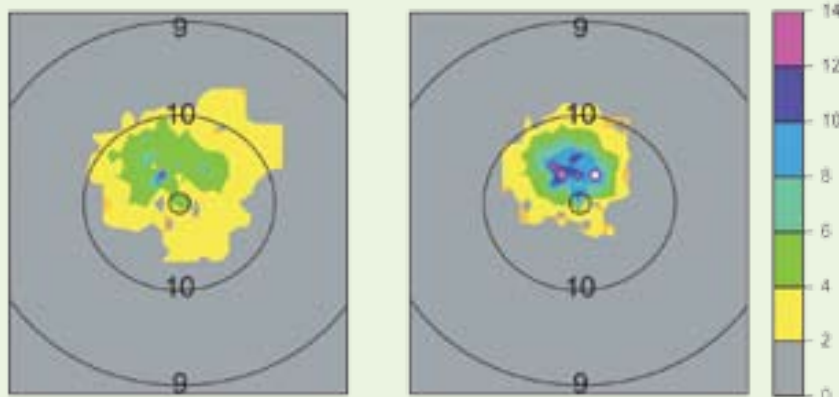
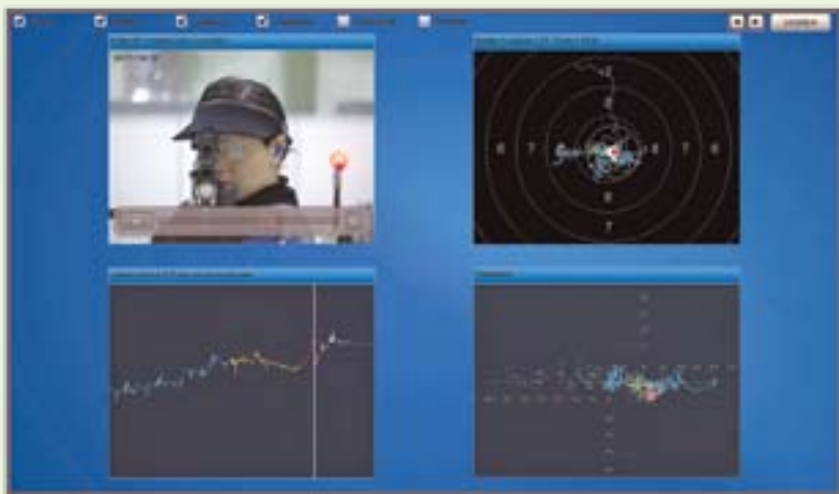
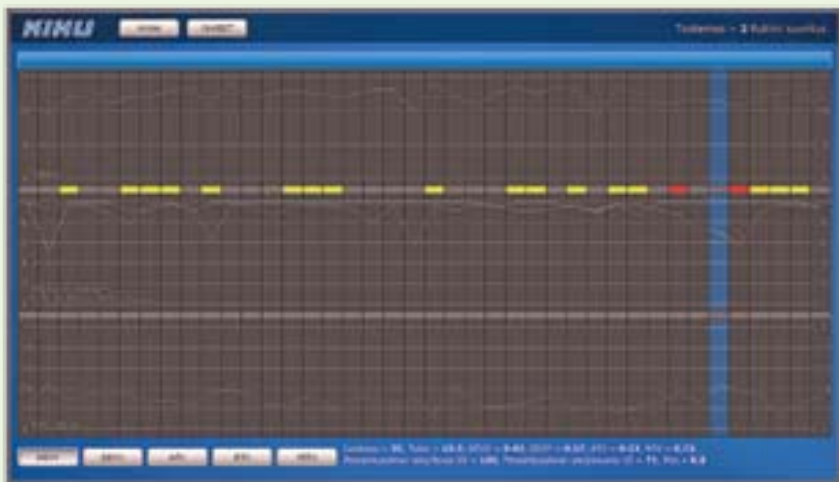
– Toisaalta testin aikanakin löytyy usein esimerkiksi jokin virhe, mikä tapahtuu harvoin mutta kuitenkin säännöllisesti kisasuorituksen aikana. Nämä ovat niitä huppuampujien kompastuskiviä, sillä menestyminen vaatii täydellistä suoritamista. Virheen korjaamiseksi voi löytyä yksinkertainenkin keino, kun testeillä on ensin löydetty käsiala ja sen jälkeen havaittu siitä tapahtuvat poikkeavuudet, Hirvi toteaa.

Kiväärin nuorten olympiavalmentaja Pasi Wedman nostaa vielä esille pitkäjänteisyyden ja säännöllisyyden tärkeyden testaustoiminnassa.

– Siinä pääsee hyvin urheilijaan kiinni. Tilanne on nyt hyvä eikä testejä ole yhtään liikaa. Tavoitteena on, etteivät testikerrat ainakaan vähene vuosisitasolla.

Tekniikkaseurannasta ja palautejärjestelmää kehitetään kuitenkin koko ajan.

– Vaikka homma toimii nyt hienosti, niin meillä pitää olla tuntosarvet koko ajan pystyssä. Mehän emme halua seurata kehitystä, vaan johtaa sitä, Wedman painottaa. ♦

↑↑ Näkymä palautenäyttäjistä. Yläkuvassa on laukauskohtainen tilastoikkuna, jossa on esitettynä osuma, tähtäyksen liikeradasta laskettuja pitoa, tähtäystä ja liipaisua kuvaavia muuttujia sekä ampujan oma arvio suorituksesta. Alakuvassa on näkymä näyttäjähelmasta, jossa etuvideokuva, tähtäyksen liikerata, liipaisuvoimakäyrä ja kehon tasapaino ovat samanaikaisesti tarkasteltavissa.

↑ Kuvassa vasemmalla on esitetty osumiin sijoittuminen taululla ja oikealla tähtäyspisteen keskimääräinen paikka viimeisen sekunnin ajalta ennen liipaisua. Värikoodi kertoo havaintojen lukumäärästä. Sekä osumat että tähtäys ovat hieman taulun keskispisteen yläpuolella. Aineisto on kerätty seitsemällä eri testikerralla.

Lisätietoa: Ihalainen S., Mononen K., Kuitunen S., Kontinen N., Salonen M., Wedman P. Tähtäyspisteen liikkeen ja kehon tasapainon vaikutus ammuntasuoritukseen maajoukkue-tason ja kansallisen tason ilmakivääriampujilla. KIHUn julkaisusarja nro 28. ISBN 978-952-5676-45-7 (PDF-julkaisu). Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus, Jyväskylä, 21 s, 2011.

www.kihu.fi/tuotostiedostot/julkinen/2011_iha_tahtayspis_sel30_52528.pdf

REVOLVERIHAASTATTELUSSA >

**SAMI JETSONEN &
HEIKKI JETSONEN**

KUOPION AMPUMA- JA
METSÄSTYSSEURAA (KAMS)

LAPSEN SUUSTA TOTUUS KUULUU

Koelaukaukset

Keitä olette?

Sami: Sami Jetsonen

Heikki: Heikki Jetsonen

Mistä olette kotoisin? Alapitkältä.

Kuinka vanhoja olette?

Sami: 14 vuotta.

Heikki: 14 vuotta.

Mitä seuraa edustatte? Kuopion Ampuma- ja Metsästysseuraa (KAMS).

Kuinka kauan olette harrastaneet ammuntaa?

Sami: Neljä vuotta.

Heikki: Neljä vuotta.

Mikä on lajinne? Riistamaali.

Kuka toimii valmentajanne? Markku Jetsonen.

Mitä muita harrastuksia teillä on?

Sami: Pelaaminen.

Heikki: Pelaaminen.

Miten aloitit ammunnan?

Sami: Isä pakotti.

Heikki: Isä näytti esimerkkiä ja se
(ammunta) vaikutti mukavalta.

Minkälainen olet luonteeltasi?

Sami: Menevä.

Heikki: Mietiskelijä.

Kilpailulaukaukset

Miksi harrastat ammuntaa?

Sami: Osittain isä pakottaa, osittain halu
saada pokaaleja.

Heikki: Koska se on mukavaa.

Mikä on tavoitteesi?

Sami: Kultamitali.

Heikki: SM-kulta.

Mikä on kivointa ammunnassa?

Sami: Voitto.

Heikki: Voittaminen.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?

Sami: Voittaja.

Heikki: Kärsivällinen ja rauhallinen.

Mikä on unelmasi?

Sami: En tiedä.

Heikki: Edustaa Suomea MM-kisoissa.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

Sami: Sellainen, joka osaa asiansa.

Heikki: Kannustava ja positiivinen.

Kuka on sinun esikuvasi tai idolisi urheilussa?

Sami: Ei ole.

Heikki: Ei ole.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?

Sami: En toivo muuta.

Heikki: En toivo muuta minäkään.

Finaali

Tekniikka vai tahto?

Sami: Tuuri.

Heikki: Tahto.

Mikä on lempihedelmesi?

Sami: Ananas.

Heikki: Ei ole.

Jos olisit eläin, niin mikä eläin olisit?

Sami: Kolibri.

Heikki: Gepardi.

Mikä on mukavin kouluaine?

Sami: Kotitalous.

Heikki: Matematiikka.

Suklaa vai salmiakki?

Sami: Salmiakki.

Heikki: Salmiakki.

Lempivärisi?

Sami: Sininen.

Heikki: Musta.

Paras elokuva?

Sami: Se, jota katsoo juuri sillä hetkellä.

Heikki: Da Vinci -koodi.

Mikä sinusta tulee isona?

Sami: Kokki, ei ainakaan ampuja.

Heikki: En osaa sanoa.

// Tuuletuksen paikka

Kerro vitsi tai motto.

Voit myös lähettää jollekin terveisiä!

Sami: Ei ole. **Heikki:** Mottoni on: "Kaikki tai ei mitään."

JA SITTEN KUULLAAN

TOISENLAINEN TOTUUS

VALMENTAJAN SUUSTA

LAULUN SANAT > **MARKKU JETSONEN**
KUOPION AMPUMA- JA METSÄSTYSSEURAA (KAMS)

INTRO

Kuka olet? Markku Jetsonen.

Mistä olet kotoisin? Lapinlahti, Alapitkä.

Urheilutaustasi? Lähinnä
ampumaurheilua.

**Miten olet päätnyt ohjaamaan ja
valmentamaan?** Oman ampumauran
kautta. Pikkukylällä ei ole paljon
harrastuksia, niin siitä ajaudu
ohjaamaan poikia lajin pariin.

VARSINAISET BISIT

Mikä on urheilijan tärkein ominaisuus?
Tahto.

**Mikä on suomalaisen ampumaurheilun
tila?** Hyvä, parannettavaa toki on,
menestynein laji maailmalla pitkän aikaa.

**Mikä on SAL:n alueesi
ampumaurheilun tila?** Sitä tikulla
silmään, joka vanhoja muistelee. Kaipa
vanhoja piiriäikoja. Alueeltamme löytyy
menestyviä ampujia, etenkin nuorista.

**Mikä on suomalaisen liikkuvan maalin
tila?** Erinomainen, vanhat parrat ovat
väläytelleet lopettamista pitemmän aikaa,
mutta nuoret ovat niittäneet menestystä
pitemmän aikaa. Tulevaisuus on turvattu.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana?
Koetan siirtää jälkipolville sen minkä olen
itse kantapään kautta opetellut.

**Määrittele kouluarvosanalla seuranne
ryhmähenki?** Kahdeksan.

**Millainen on vanhempien rooli
seurassanne?** Eiköhän se ole
kuljetuspäällikön virka ja sponsorointi.

Mikä on seurasi historian kohokohta?
Eiköhän se ole 100-vuotisjuhla.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa?
Kilpailutuloilla pääasiassa ja tietysti
jäsenmaksuilla.

**Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten
harrastuksessa?** Saada elämyksiä.

**Millaiset harjoitusmahdollisuudet
seurassanne on?** Kyllä ne ovat hyvät.
Varsinkin nyt, kun olemme saamassa
uuden ilma-aseradan. Se on ollut
hakusessa jo monta vuotta.

**Millainen on nuorten harrastajien
tilanne seurassasi?** Meillä on 6-7
aktiivista nuorta tällä hetkellä, ja heidät
pitää pystyä pitämään lajin parissa.
Mahdollisen menestyksen kautta saadaan
lisää nuoria kiinnostumaan amunnasta.

Millainen on hyvä valmentaja? Pitkä
pinna pitää olla, ihmistuntemusta tarvitaan.

**Mikä on valmentajan työssä
palkitsevinta?** Ohjattavan onnistuminen
niin kisoissa kuin harjoituksissakin.

Entä haasteellisinta? Se taitaa olla
oman pinnan pitäminen, joskus on
katkeaminen ollut lähellä...

**Mitä nuoret kaipaavat toimintaan
ammunnan lisäksi?** Meidän juniorimme
haluaisivat vain pelata.

**Mitä mieltä olet mentaalisesta
harjoittelusta?** Erittäin tärkeä osa-alue.
Itse harjoittelin aktiiviaikaan paljonkin
mentaalisesti.

**Kuka on hienoin urheilija, jonka
tiedät?** Usain Bolt.

**Tiedätkö, mikä on seurasi toiminta-
ajatus?** En tiedä.

BONUSRAITA

Mikä on onnellisen elämän avain?
*Antaa mennä vaan täysillä
eikä murehdi turhia.*

Kirsi Hämäläinen ja Antti Parviainen Olympiakomiteaan valmentaja- koulutuksen asiantuntijoiksi

Suomen Olympiakomitea palkkaa Kirsi Hämäläisen (LiT) ja Antti Parviaisen (LiT) kehittämään suomalaista valmentajakoulutusta osana huippu-urheilun muutosprosessia. Keskeisten toimijatahojen kanssa on sovittu, että suomalaista valmentajakoulutusjärjestelmää johdetaan ja koordinoidaan vastaisuudessa Olympiakomiteasta käsin.

Tavoitteena on luoda yhteistyössä lajiliittojen, urheiluopistojen, urheilun aluejärjestöjen ja valmentajan ammattillista koulutusta järjestävien tahojen kanssa nykyaikaan sopiva, yhteinen suomalainen valmentajakoulutusmalli, joka perustuu jatkuvaan oppimiseen ja osaamisen kehittämiseen.

Lisäksi tavoitteena on rakentaa selkeä polku erilaisista lähtökohdista valmentajan tehtäviin aikoville.

Valmentajakoulutuksen kokonai-

suuden kehittäminen on keskeinen osa huippu-urheilun muutostyön osaamiskokonaisuuden kehittämistä. Nyt asiantuntijatehtäviin nimetyt Hämäläinen ja Parviainen toimivat tämän vuoden määräaikaisella sopimuksella osana nykyistä Olympiakomiteaa. Tehtävät on tarkoitettu vakinaistamaan osaksi uudistuvaa Olympiakomiteaa ja sen huippu-urheiluyksikköä ensi vuoden alusta. Parviainen aloitti työnsä maaliskuun alussa. Hämäläinen aloittaa 1. huhtikuuta.

Kolmantena koulutuksen kehittäjänä työskentelee Pasi Sarkkinen (LiT), joka toimii Jyväskylän yliopiston täydennyskoulutuskeskuksessa Vivecassa. Olympiakomitealla on Vivecan kanssa yhteistyösopimus, joka mahdollistaa Sarkkisen käyttämisen erityisesti ammattillisen koulutuksen kehittämiseen.

SAL:N KILPAILUVALIOKUNTA HAKEE JÄRJESTÄJÄÄ 2013 ILMA-ASEIDEN SM-KILPAILULLE

SM-kilpailun järjestämisen ehtona on, että finaalit pitää ampua elektronisiin taululaitteisiin. Myös muita hakemuksia kaivataan, SM-karsinnat ym.

Hakemuksen voi täyttää netissä osoitteessa:

www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/ampumakilpailujen_jarjestamislop/

SAL / KILPAILUVALIOKUNTA

Onneksi Olkoon

90 VUOTTA

Kolu Pentti	PAS	7.6.
Aho Pentti	TSA	22.5.

80 VUOTTA

Muukka Teuvo	HVA	5.4.
Alanko Elias	PAS	7.5.
Pirkkala Petri	TSA	12.5.
Kauppinen Pertti	VarkA	2.6.

75 VUOTTA

Tantari Ismo	KuusA	1.4.
Kuisma Silmu	K-UAS	14.4.
Piipponen Seppo	PAS	15.4.
Pukuri Kalevi	NoSA	14.6.
Laurila Ilkka	KuusA	17.6.

Nyström Risto	KuusA	7.4.
Kuoppala Anna-Liisa	K-UAS	12.4.
Kallio Raimo	MSA	16.4.
Pulli Vesa	HVA	28.4.
Halonen Timo	ESF	3.5.
Holla Olavi	TSA	10.5.
Kortteisto Jarmo	NoSA	13.5.
Kourunen Kauko	OMAS	15.5.
Pylväinen Jorma	HVA	30.5.
Multala Åke	TSA	1.6.
Kokkonen Matti	NoSA	8.6.
Rautanen Lasse	KuusA	8.6.
Kalliokoski Jouko	OMAS	11.6.
Nenonen Markku	KuusA	18.6.
Jumppanen Leo	KuusA	19.6.

70 VUOTTA

Kokkonen Markku	TSA	2.4.
Mauno Erkki	TSA	7.4.
Degerlund Sointu	ESF	9.4.
Rajamäki Kalervo	NoSA	22.4.
Seppä Veikko	PAS	7.5.
Arasalo Osmo	NoSA	7.5.
Enestam Matti	HVA	12.5.
Hannula Kalevi	OMAS	17.5.
Tapaninen Esko	ESF	18.5.
Levonen Pentti	TSA	3.6.
Savioja Esa	TSA	8.6.
Blomberg Antero	TSA	22.6.
Jortikka Jorma	OMAS	26.6.
Seppänen Matti	HVA	26.6.
Setälä Unto	NoSA	4.7.

65 VUOTTA

Melkonieni Olavi	OMAS	28.3.
Säkinen Jorma	OMAS	1.4.
Sänilä Jukka-Pekka	OMAS	24.5.
Heinula Juhani	OMAS	25.6.

60 VUOTTA

Kuikka Keijo	OAS	21.2.
Karppinen Kai	VarkA	18.3.
Louko Reijo	KuusA	25.3.
Lahtinen Ilkka	PAS	28.3.
Harjula Jaakko	TSA	2.4.

50 VUOTTA

Saari Juha	KuusA	20.3.
Lindroos Rauno	TSA	21.3.
Tommiska Juha	KuusA	25.3.
Kivinen Ari	KuusA	10.4.
Mikkola Olli	KuusA	10.4.
Petäjästö Ari	NoSA	11.4.
Hakkarainen Timo	TSA	13.4.
Salmi Juha	KuusA	21.4.
Killinen Jukka-Pekka	KuusA	22.4.
Meska Veli	K-UAS	25.4.
Kaijalainen Heikki	OMAS	27.4.
Raisio Jouni	TSA	2.5.
Kiuru Timo	PAS	5.5.
Raami Jari	K-UAS	6.5.
Lehti Kimmo	TSA	11.5.
Winter Lars	HVA	13.5.
Laaksonen Jari	TSA	14.5.
Burov Igor	NoSA	18.5.
Mäenpää Raimo	ESF	19.5.
Matilainen Markku	KuusA	20.5.
Merinen Teijo	K-UAS	24.5.
Ala-Uotila Mika	NoSA	26.5.
Niskanen Pentti	OMAS	30.5.
Loukkojärvi Ari	KuusA	31.5.
Haaparanta Jukka	SäSA	14.6.
Vuorma Ilkka	OMAS	18.6.
Huotari Pekka	KuusA	22.6.
Kurki Eno	TSA	24.6.
Lammi Leo	PAS	25.6.

Urheiluamputa-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle **lehden aineistopäivään mennessä**. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit haluavat merkkipäivätietonsa julkaista.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen: pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai kirjeitse osoitteeseen: Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

Puhdas ase, puhdas osuma.

puhdistusvaahdot

17,90€ 400 ml

8,70€ 150 ml

11,90€ 90 ml

38,90€ 500 ml

UUSI SUUREMPI KOKO!

Forrest on Suomessa valmistettu ja kehitetty huipputuote aseiden puhdistukseen. Tuote on tehokkuutensa lisäksi erittäin helppokäyttöinen.

Forrest-puhdistusvaahdot

- poistaa kuparijäämät aseiden piipusta
- irrottaa ruudin palamisjätteet
- on myrkytön
- on riittoisa

täyssynteettinen Forrest-aseöljy

- Nato-hyväksytty (S-758/S-761)
- suojaa, voitelee ja puhdistaa
- jähmettymispiste -57 °C
- valmistettu EU:ssa

Forrest tuotteet hyvinvarustetuista aseliikkeistä kautta maan!

HJORTH
URHEILUTUKKU • 1881

Hinnat voimassa sitoumukselta 31.12.2011 asti.

Katso lähin jälleenmyyjäsi osoitteesta www.hjorth.fi.

Seuraava Urheiluampuja ilmestyy 3.7.

Tuoreimmat ampumaurheilun uutiset ja tapahtumat osoitteessa

www.ampumaurheiluliitto.fi

// Tavarapörssi

Myydään latauselementtejä. Itselataajat huomio! Myydään 32 cal luoteja 5,35 g Lapua, pistooliruutia no 310 sekä Lapuan 32 cal puhtaita kerran ammuttuja hylsyjä. Kevät tulee, joten lataa hyvissä ajoin kesäkauden patruunat valmiiksi. Ota yhteyttä: 050 575 0111 Hämeenlinna.

Myydään Eko-Aims -pistooli p3-e. Eko-aims -pistooli olisi joutavana, lisää tietoa pistoolista löytyy <http://www.eko-aims.com/fi/eko-aims+-tuotteet/eko-aims+pistooli/>. Linkin pistoolista poiketen myytävä ase on täysin langaton. Salkussa ovat pistooli Walther punapistetähtäimellä, näyttölaite E-Di 3, taulu ja laturi. Voitin aseeseen viime kesänä messuilla arpajaisissa, eikä aseelle ole käyttöä. **Hinta 700 €.** Ota yhteyttä: levy.marko@gmail.com

Myydään Nor-Lyx -aseturvakaappi 6:lle aseelle, käytetty. Aseturvakaappi on valmistettu 4 mm kuumavalssatusta teräksestä. Lukkomekanismina Boda-lukko. Kaapissa on turvallisuutta lisäävät tuplakarmit. Aseteline 6 aseelle ja tukkeja tukeva matto. Ovesa puhdistuspuikon pidike ja 3 alkuperäistä siirrettävää lokeroa ja yksi myöhemmin ostettu lokero. Kaapin alkuperäisen siirrettävän hyllyn lisäksi siihen on hankittu toinen siirrettävä lisähylly. Kaapissa avainlukko ja 3 avainta ja kattolevy. Korkeus 1510 mm, leveys 450 mm, syvyys 300 mm ja paino 120 kg. Nor-Lyx -aseturvakaappi on valmistettu Ruotsissa ja täyttää erittäin tiukat SIS/SSF SS3492 -turvastandardit. Kaappi on siten myös Suomen aselain mukaan hyväksytty aseturvakaappi. **Hinta 350 €.** Ota yhteyttä: 040 594 2437 (Vantaa) tai teuvo.hovisilta@luukku.com

Myydään pistooli ja revolveri sekä ratakaukputki Beretta ja S&W Beretta FS92 INOX 9mm ja S&W 686-3 357Mag (ruostumattomia molemmat). Aseet uutta vastaavia, ammuttu alle 400 ls/ase. Beretan mukana kolme liipasta ja Vega Fast -kotelo, hyväksytty SRA ja IPSC. **Hp 1000 €.** S&W 6" piippu, mukana puinen ja kuminen kahva. **Hp 600 €.** Ratakaukputki KOWA TS611 20x60mm + pöytäjalja. **Hp 400 €.** Ota yhteyttä: Markku Faarinen, 045 251 8666

Myydään skeet-haulikko Renato Gamba Daytona. Käytetty hyväkuntoinen kilpa-ase. Piipuilla ja laukauskoneistolla ammuttu noin 20 000 laukausta. Mukana kova laukku. **Hinta 2300 euroa.** hannu.kontturi@telemail.fi, 045 257 8660

Myydään trap-kilpahaulikko Beretta 682 Gold E X-trap. Uudenkarhea, ostettu 11/2010, ammuttu noin 5500 lk. Kaikki varusteet mukana kuten laukku, työkalut, supistajat ja kaksi Nurmentauksen valmistamaa supistajaa. Huollettu ja herkistetty Sakolla (Kähäri) **Hp. 2800 €.** Tarjouksiakin voi tehdä. Voin lähettää kuvia sähköpostilla. Matias Koivu/Harri Koivu 040 501 9664

Ostetaan res. yhdistykselle hyväkuntoinen Feinwerkbau 601 -ilmakivääri tai vastaava ilmakivääri. Ota yhteyttä: 050 575 0111 Hämeenlinna.

Ostetaan trap-haulikko, hinta alle 1000 €. Ota yhteyttä: 040 590 1444

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöiden ja ampumaseurojen käyttöön.

Kerro lyhyessä ilmoituksessasi onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/omakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahji/.

Jos haluat lähettää ilmoituksesi sähköpostilla, lähetä se osoitteeseen: urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi. Jos haluat lähettää ilmoituksesi postitse, tee se osoitteella Suomen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille 132830-42157.

AMPUJIEN KYMPPIGOLF 9.7.

Ampujen Kymppigolf järjestetään 9. heinäkuuta Porvoon länsiosassa Kullo Golfen viheriöillä. Merkkää aika kalenteriisi, levitä kisapäivästä sanaa ja tule mukaan!

Järjestelyistä vastaa Matti Erkkilä, puh. 040 540 3329, sähköposti kuvajuttu@gmail.com

Toukokuun lopulla on SAL:n kotisivuilla varsinainen kisakutsu.

Järjestelyvastaava

YLITUOMARIKURSSI LA 31.3.

Aika: la 31.3.

Paikka: Kurssi järjestetään mahdollisesti Vierumäellä.

Lajit: Kivääri, pistooli, liikkuva maali ja haulikko (mukaan mahtuu myös muita lajeja). Jokaisen lajin osalta kurssin toteutuminen edellyttää vähintään kuusi henkilöä/laji.

Ilmoittautumiset: Kirsi Kankaanmäelle sähköpostilla

kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi,

puh. (09) 3481 2482 tai 0400 930 527.

Ilmoita nimesi lisäksi seura ja laji, johon osallistut.

JSB Match Voittava tarkkuus

Niccolo Campriani valitsi JSB -luodit (ISSF MaailmanMestari 2010 -ilmakivääri / miehet)

Tutustu sinäkin JSB:n laatuvalikoimaan, saatavana kivääri- ja pistooliluoteja. JSB on tunnettu tiukasta laaduntarkkailustaan ja korkeista vaatimuksista. Kokeilemalla huomaat eron. Kaikki JSB -luodit valmistetaan Tsekeissä.

JSB MATCH DIABOLO
MADE IN CZECH REPUBLIC

Maahantuonti: **HJORTH**
www.hjorth.fi URHEILUTUKKU • 1881

Ukko-Pekka -kilpailu 19.-20.5.

Kilpailun nimi: Ukko-Pekka -kilpailu

Kilpailupäivät: 19.-20.5.2012

Kilpailun järjestäjä: Ylä-Vuoksen Ampujat / Etelä-Saimaan Ampujat ry

Kilpailun luokitus: Avoin alueellinen kilpailu

Alue: Kaakkois-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Alue

Kilpailupaikka: Imatra, Immola / Muukko, Lappeenranta

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: SAL:n sarjat, ilman tukisarjoja

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

kiväärilajit la 19.5. 300m ja 300m vakio kivääri Imatralla, 50m kivääri nuorten sarjat Lappeenrannassa; su 20.5. 50m kivääri Y, N, ikäsarjalaiset Lappeenrannassa; pistoolilajit su 20.5. Imatralla. Eräluettelot toimitetaan noin viikkoa ennen seuroittain

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä: Kirjallisesti 4.5.2012 mennessä: Katarina Hokkanen, Silkolantie 27, 55100 Imatra, yva.sihteeri@pp.inet.fi

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: osanottomaksut 13.5. mennessä Ylä-Vuoksen Ampujat ry

EKSP 410826-28044 Aikuiset 20 €, nuoret 15 €, joukkue 23 €.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: Jälki-ilmoittautumisia otetaan vastaan, mikäli erään mahtuu.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

Karri Hokkanen

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

Karri Hokkanen 040 515 7434, karri.hokkanen@pp1.inet.fi

Mustaruutiammunnan SM-kilpailut 2012

Oriveden Ampujat järjestää mustaruutiammunnan SM-kilpailut.

Aika: 30.6.-1.7.2012 Orivesi, Loilon ampumarata.

Lajit: Kilpailussa ammutaan kaikki Suomessa hyväksyttyt MLAIC:n lajit, pohjoismaiset takaladattavat lajit ja ylimääräisenä lajina suustaladattava mustaruuti tykki.

Kilpailumaksut: haulikko 15 €/laji, muut lajit 15 €/ensimmäinen laji, seuraavat 10 €/laji ja joukkue 25 €.

Maksut: suoritetaan 31.5.2012 mennessä Oriveden Ampujien tilille 531100-42159

Ilmoittautuminen: 28.5.2012 mennessä. karvinen.vp@gmail.com

Ilmoittautumislomake: löytyy mr-jaoston kotisivulta (kilpailukutsut).

Joukkueilmoittautumiset: suoritetaan radalla ennen lajin alkua.

Kilpailuohjelma ja eräluettelot: tulevat mr-jaoston kotisivulle juhannusviikolla.

25m ja 50m pistoolin ikäkausisarjojen SM-kilpailu

Kilpailun nimi: 25m ja 50m pistoolin ikäkausisarjojen SM-kilpailu

Kilpailupäivät: 20.-22.7.2012

Kilpailun järjestäjät: Keski-Suomen Ampujat ry ja Tikkakosken Ampujat ry

Kilpailun luokitus: SM-kilpailu

Alue: Keski-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: KSA:n rata, Laukaa

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: KY:n mukaisesti nuoret, N50, Y50, Y60 ja Y70, ml. vammaisampujien sarjat.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

kisasivut www.veevee.info/sm2012

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:

kisasivut www.veevee.info/sm2012

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: kisasivut www.veevee.info/sm2012

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: kisasivut www.veevee.info/sm2012

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

kilpailun johtaja Jarmo Smura, kiväärin laji johtaja Jari Lehtinen, pistoolin laji johtaja Vesa Kemppe

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

VeeVee Virtanen 050 430 2070, sm2012@veevee.info

Seuran nettisivujen osoite: kisasivut www.veevee.info/sm2012

50m kiväärin nuorten SM-kilpailu

Kilpailun nimi: 50m kiväärin nuorten SM-kilpailu

Kilpailupäivät: 21.-22.7.2012

Kilpailun järjestäjä: Keski-Suomen Ampujat ry

Kilpailun luokitus: SM-kilpailu

Alue: Keski-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: KSA:n rata, Laukaa

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Nuorten sarjat KY:n mukaisesti.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

kisasivut www.veevee.info/sm2012

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:

kisasivut www.veevee.info/sm2012

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: kisasivut www.veevee.info/sm2012

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: kisasivut www.veevee.info/sm2012

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

kilpailun johtaja Jarmo Smura, kiväärin laji johtaja Jari Lehtinen

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

VeeVee Virtanen 050 430 2070, sm2012@veevee.info

Seuran nettisivujen osoite: www.veevee.info/sm2012

25m ja 50m Y ja N -sarjojen SM-kilpailu

Kilpailun nimi: 25m ja 50m Y ja N -sarjojen SM-kilpailu

Kilpailupäivät: 10.-12.8.2012

Kilpailun järjestäjät: Keski-Suomen Ampujat ry ja Tikkakosken Ampujat ry

Kilpailun luokitus: SM-kilpailu

Alue: Keski-Suomen alue

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta

Kilpailupaikka: KSA:n rata, Laukaa

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: kisasivut www.veevee.info/sm2012

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:

kisasivut www.veevee.info/sm2012

Ilmoittautumisohjeet ja ilmoittautumisen päivämäärä:

kisasivut www.veevee.info/sm2012

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: kisasivut www.veevee.info/sm2012

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje: kisasivut www.veevee.info/sm2012

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija:

kilpailun johtaja Jarmo Smura, pistoolin laji johtaja Hannu Räsänen

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten:

VeeVee Virtanen 050 430 2070, sm2012@veevee.info

Seuran nettisivujen osoite: www.veevee.info/sm2012

Lisää kilpailukutsuja Ampumaurheilunetissä:
www.ampumaurheiluliitto.fi/kilpailu/kilpailukalenteri

AMPUMAMATTO MAXI+

Kooltaan 200x80x1,5cm, kokeentaitettuna 50x80x6cm
Valmistettu kosteutta kestävästä kankaasta. Paine n. 2kg
Meiltä saatavana myös tukilampujen vaahtomuovitukeat!
Rini-tuote Oy, 03-3412 990, www.rini-tuote.com

KYSY MEILTÄ:

Walther-ilma-aseet

Hämmerli-ilma-aseet

Lapuan patruunat

NorDisin myyntituotteet

Ampumaurheilutarvikkeita

Yht.otot: ma-pe 17-21,
viikonl. 10-18.

Puh. 044 3004 640

Sp. ari.meinander@gmail.com

Teuvo Louhisola Oy tarjoaa:
Benelli Kite kampanjahintaan 970,00 €.

Kysy: info@teuvalouhisola.fi tai 09-7249821
www.teuvalouhisola.fi

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltämäki • Töölö • Vuosaari

Ampuma- ja metsästys- harrastukseen

CARLSON

carlson.fi

KUOPIO
Kauppakatu 36
p. 020 742 7055

VARKAUS
Käsityökatu 17
p. 020 742 7209

MIKKELI
Hallituskatu 6
p. 020 742 7408

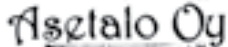
SAVONLINNA
Nojanmaantie 2
p. 020 742 7258

JOENSUU
Nurmeksentie 6
p. 020 742 7307

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Likioemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
ja sopimuksen mukaan

Muuttoluotto-, tukku- ja vähittäismyyntiä

Keskustie 5, 34800 VIERIKI
Puh. 03-4755371

kotisivut: www.asetalo.fi
e-mail: asetalo@asetalo.fi

Humppilassa on laadukkaita aseita urheiluammuntaan.

Anschütz, Feinwerkbau, Walther, Pardini, Benelli,
Morini, yms... Suosikkipistooli Walther LP400, samoin
Steyr ilmaolympia, pitkällä ja lyhyellä piipulla. Panos-
tarjouksia, kiikareita, Kurt Thune ampujanasuja, kenkiä,
käsineitä, hihnoja, yms...

Katso netistä www.aseliikerantananen.fi

TERVETULOA KAUPUILLE!

puh.nro (03) 437 7183
email: aseliike.rantananen@surffi.net

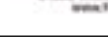
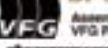
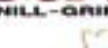
Lohjan Ase ja Osa Ky
Lohja, Nummenkylä
Puh. 019-335135

ASEET, PATRUUNAT, RUUTI, NALLIT, TARVIKKEET

WWW.PYSSYPUOTI.FI

0500 497255

Hannu

www.sporttikauppa.com

Ampumaurheilun säännöt ja oppaat
kätevästi verkkokaupasta >>

[www.sporttikauppa.com/
tuotteet/ampumaurheiluliitto](http://www.sporttikauppa.com/tuotteet/ampumaurheiluliitto)

www.ampumaurheiluliitto.fi/blogit/

HANNA ETULAN matka kohti Lontoon 2012 olympialaisia

Kivääriampuja Hanna Etulan blogi
olympiaurheilijan lähes olympiadin mittaisesta
matkasta kohti Lontoon 2012 olympialaisia.

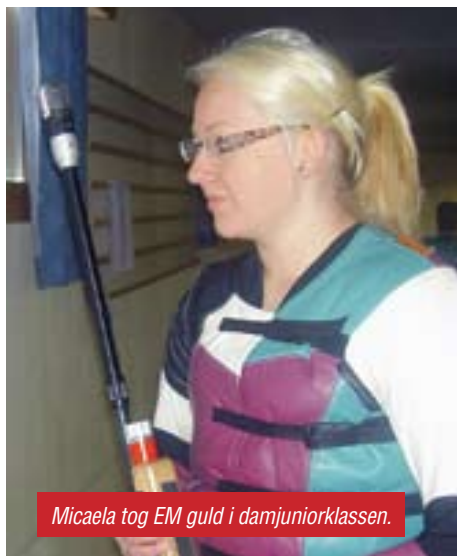

ahg-Anschütz • Kurt Thune
Centra • MEC • H&N • JSB • VFG
AKAH • Nikon • Sauer • Champion

**Ammattiapua
napakymppeihin**

HIRVI SHOOTING

Mika Ahola 044 584 5435
www.hirvishooting.fi

Micaela tog EM guld i damjunior klassen.

Krister Holmberg tog EM silver.

Micaela tog guld, Krister silver i EM

EM tävlingarna på luftvapen som avgjordes i Vierumäki lyckades såväl **Micaela Qvarnström** som **Krister Holmberg**, vardera tävlande för Raseborgs Skyttar, ta hem medaljer till Finland och Ingå.

Micaela tävlade i damjunior klassen och tog guld i normalloppen på rörligt mål.

-Trots min magåkomma presterade jag 368 p, vilket är ett av mina bästa resultat, säger en glad Micaela i TV intervjun efter tävlingen. Tvåa blev Ukrainas Mariia Kramar med 365p och trea Genna Chehovska med 350p. I blandloppen blev Micaela 8:a med 334p

I rörligt mål blandlopp lyckades Krister Holmberg utmärkt och kammade hem silvermedaljen med 385p, före Ukrainas Dmitry Romanov på samma resultat. Vladyslav Prianishnikov UKR vann med 389p.

- Jag visste att det skulle bli tajt, men jag lyckades bra även i om-skjutningen om silvret säger Krister, en alltid pålitlig skytt i stora sammanhang. Här var BSPA skytten **Tarmo Koskela** 16:de med 365p.

På normallopp sköt Krister även bra och blev 4:a med 578p. Tarmo var 12:a med goda 566p

Therese Lindgren från RS tävlade i damklass juniorer på luftpistol. Hon sköt 369p och nådde en hedersam 20:de placering.

-Mitt bästa resultat någonsin uppnådde jag här, så jag är nog mer än nöjd, säger Therese.

Ännu två SFS skyttar var med i det finländska laget. **Katarina Långström** från Kyrkslätt Skytteförening deltog i damjuniorernas luftgevär och blev 33:e med goda 391p och var bästa av de finländska damjuniorerna.

Anton Aprelev i herrjunior klassen på luftgevär blev 42:a med 582p

Av det finländska EM lagets skyttar på totalt ca 30 skyttar var 6 skyttar från SFS föreningar. En fördelning som vi i förbundet vi kan vara stolta över.

Text och bild: J.Wuorinen

Rabbe Österlund ny verksamhetsledare inom SFS

Rabbe Österlund SFS nya verksamhetsledare.

Vid SFS konstituerande möte i februari valdes Rabbe Österlund från Ekenäs till ny verksamhetsledare efter Jack Wuorinen som avsat sig uppgiften. G.P Björkqvist fortsätter i styrelsen som viceordföranden och Jack Wuorinen som sekreterare/kassör.

Rabbe Österlund, född 1962, har sysslat mycket med verksamhet inom såväl förenings- som ungdomsverksamhet. Han har varit på såväl

junior- som ungdomsledarutbildning och även fungerat som ungdomsledare i Ekenäs i slutet på 80-talet. Han har under olika perioder suttit med i SAL förbundsfullmäktige, i Södra Finlands regionstyrelse som ordförande, i NÅID styrelse, i RS gevässektion o.s.v. Han har även etablerat goda kontakter till SAL's beslutsorgan och dess utskottsmedlemmar. Även internationellt har Rabbe knutit skyttekontakter med personer inom ISSF och till Sveriges skytteförbund.

-Jag har enligt egen åsikt goda kontakter med dessa ovannämnda organisationer, diskuterar med personerna när vi träffas samt ringer dem då jag har något på hjärtat, säger Rabbe och fortsätter. Jag har starka åsikter och säger dem gärna, men böjer mig för majoriteten om jag ej får understöd, ber om ursäkt och förlåt då jag har fel, ja det är i stora drag Rabbe Österlund. Inom SFS kommer jag att ta hand om de flesta praktiska uppgifterna och här nedan en lista på de många uppdragen som jag skall försöka handha så väl som möjligt:

SFS laget deltog i landskamp på Falling target i Kinna, Sverige

Text och bild: Sandra Österman

Sebastian Långström högst på prispallen.

Fredag 27/1 åkte Maria och Elin Liewendahl från ÅSSF, Sebastian Långström ESF och Christian Friman ESF tillsammans med ledaren Rabbe Österlund, Sandra Österman och Ronny Liewendahl till landskampen i Falling target i Kinna, Sverige. På fredag kväll var det samling i Marks skyttecentrum där det bjöds på vickning.

Lördagen började sedan med träning, och därefter följde den officiella invigningen där alla tävlande och lagledare deltog. Efter detta vidtog den individuella tävlingen. Det var en väldigt spännande kamp, som också kunde följas live på nätet på hemmaplan i Finland. Där såg man finalerna från åttondedels till den verkliga guldduellen mellan Danmarks Kristinna Olsen och vår SFS representant, 14 åriga Sebastian Långström. Tävlingen dem emellan avgjordes först i sista serien där Sebastian drog det längre strået och vann, jättespännande. Som tvåa kom då Kristinna Olsen och som trea Mikael Johansson från Sverige. På kvällen var det 3-rätters middag på Kinna Stadshotell för oss alla.

På söndagen sköts lagtävlingen där Danmark vann med 123 poäng, Sverige tog silver på 121 poäng och Finland brons, bara 4 poäng efter med 117 poäng. Våra skyttar var de yngsta av alla medtävlande

och de har inte kunnat träna som de andra ländernas skyttar, som var uttagna redan i november ifjol till tävlingen, så bra jobbat av de våra! Nästa år hålls tävlingen i Danmark.

Resultat individuellt grundomgång :

Elin Liewendahl 32/40, Sebastian Långström 31/40, Maria Liewendahl 29/40, Cristian Friman 29/40

Åttondelsfinal :

Sebastian Långström FIN 10 - Sandra Pettersson SWE 5, Cristian Friman FIN 8 - Lone Baun Lund DEN 7, Maria Liewendahl FIN 5 - Tim Pettersson SWE 8
Elin Liewendahl FIN 8 - Malin Bengtsson SWE 9

Kvartsfinal :

Sebastian Långström FIN 9 - Camilla Chernitz Hansen DEN 9, (särskj. 1 - 0), Cristian Friman FIN 5 - Mikael Johansson SWE 8

Semifinal :

Sebastian Långström FIN 8 - Mikael Johansson SWE 5

Final :

Sebastian Långström FIN 9 - Kristinna Olsen DEN 6

Lagtävlingen :

Elin Liewendahl 32 av 40, Sebastian Långström 32 av 40, Cristian Friman 28 av 40, Maria Liewendahl 25 av 40

SFS laget tillsammans med ledarna Sandra och Rabbe.

SFS VERKSAMHETSLEDARENS ARBETSUPPGIFTER

- leda verksamheten, enligt av styrelsen godkänd verksamhetsplan och budget
- uppgöra verksamhetsplan tillsammans med sekreteraren och kassören
- tillsammans med tävlingsutskottet och medlemsföreningarna anordna samt koordinera mästerskapstävlingar, skytteläger, domarkurser och tränarutbildning.
- delta i SAL, FSI och SFS:s årsmöten och parlament.
- närvara vid förenings och medlemmars bemärksedagar och högtidliga tillfällen.
- upprätta kontakten med medlemsföreningar, FSI, SAL och övriga nordiska länders förbund
- knyta nya kontakter med våra närmaste grannar, (Estland, Ryssland, Sverige, Danmark, Norge, Litauen, Lettland, Polen etc.) t.ex. i samband med tävlingar .

- sträva till att förverkliga förbundets strategi.
- försöka marknadsföra och höja förbundets profil.
- tillsammans med styrelsen knyta sponsorkontrakt.
- handha uttagningarna till representations tävlingar och i mån av möjlighet även vara lagledare på dessa tävlingar

Rabbe Österlund, 044-3005748, e-post: rabbe.osterlund@saipu.fi

Svenska Finlands Sportskytteförbund r.f (SFS)

Postadress
Telefon
e-postadress
SFS:s hemsida

Jack Wuorinen, Karisvägen 30, 10300 Karis
+358 500 872 045
jack.wuorinen@brev.fi
www.sfs.idrott.fi

DT 11

One hit, one shot, one victory.

Uusi DT11. Voittajien valinta. Tasapaino, teho ja tarkkuus käsissäsi.

Beretan uusi päällekkäispiippuinen kilpahaulikko DT11 takaa parhaan tuloksen, nopeimmat laukaukset ja täydellisen tasapainon. Innovatiiviset Steelium Pro –piiput vähentävät rekyä ja pienentävät piipunousua sekä parantavat osumakuviota. Vakautta ja ampumatarkkuutta lisäävän suuremman lukkokehysten ansiosta Beretta DT11 tarjoaa radalla ampujalle parhaan mahdollisen suorituskyvyn.

www.beretta.com
Maahantuoja: Sako Finland, www.sakosuomi.fi

STEELIUM PRO

W I D E
RECEIVER

BERETTA